

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

Nr. 19

BULLETIN , VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

12 SEPTEMBER 1994

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)	
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	1067
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	1073
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	1075
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	1077
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	1077
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	1078
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	1080
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	1081
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	1082
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	1088
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	1089
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	1095
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	1098
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	1101
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	1104
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	1106
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	1106
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	1107
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	1107
REGISTER	1109

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 253
van 18 juli 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling actieprogramma's Agenda 21 — Vertegenwoordiging van vrouwen

Hoofdstuk 24 van Agenda 21 van de Unced-conferentie heeft speciale aandacht voor de rol die vrouwen spelen in duurzame ontwikkeling. Te vaak wordt voorbij gegaan aan de bijdrage die vrouwen leveren aan economische ontwikkeling en besluitvorming. Het is dan ook volkomen logisch dat zij gelijkwaardig vertegenwoordigd zijn in de besluitvorming, niet alleen aangaande milieu en ontwikkeling, maar in alle aspecten van het openbare leven. Concreet moet ook de Vlaamse overheid op alle niveaus stappen ondernemen om de vertegenwoordiging van vrouwen in besluitvormingsorganen, adviesorganen en openbare instellingen te verhogen en een gelijkwaardige vertegenwoordiging te bereiken **en** te garanderen.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals vermeld in hoofdstuk 24 van Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in ieder van de adviesorganen die ressorteren onder de bevoegdheid van de minister, in 1980, 1990 en 1993 ? Welke evolutie m.b.t. de vertegenwoordiging van vrouwen valt in ieder van deze adviesorganen waar te nemen ? Welke concrete maatregelen werden door de minister genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen in deze organen te verhogen ?
3. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in ieder van de besluitvormingsorganen die ressorteren onder de bevoegdheid van de minister, in 1980, 1990 en 1993 ? Welke evolutie m.b.t. de vertegenwoordiging van vrouwen valt in ieder van deze besluitvormingsorganen waar te nemen ? Welke concrete maatregelen werden door de minister genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen in deze organen te verhogen ?
4. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in elk van de openbare instellingen die ressorteren onder de bevoegdheid van de minister, in 1980, 1990 en 1993 ? Welke evolutie m.b.t. de vertegenwoordiging van vrouwen valt in ieder van deze openbare instellingen waar te nemen ? Welke concrete maat-

regelen werden door de minister genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen in deze instellingen te verhogen ?

5. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in de diensten van de administratie die onder de bevoegdheid van de minister ressorteren, in 1980, 1990 en 1993 ? Hoe is de vertegenwoordiging van vrouwen per niveau ? Welke evolutie valt hierin waar te nemen sinds 1980 ? Welke concrete maatregelen werden door de minister genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen te verhogen ?
6. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in het kabinet van de minister ? Hoe is de vertegenwoordiging per niveau ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Vlaamse ministers gesteld.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord van alle Vlaamse ministers zal worden overgemaakt.

Vraag nr. 255
van 19 juli 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Beheer en transport van gevaarlijk afval

Hoofdstuk 20 van Agenda 21 van de Unced-conferentie handelt over het beheer en het transport van gevaarlijk afval. De voorstellen die Agenda 21 formuleert inzake gevaarlijk afval zijn in grote lijnen gericht op maximale preventie, versterking van de logistiek ter zake en internationale samenwerking, dit laatste vooral om illegaal transport tegen te gaan. Een internationale strategie voor het milieuvriendelijk beheer van gevaarlijk afval begint met een integraal ketenbeheer : het stimuleren van productieprocessen met een volledige controle op de **winning** van grondstoffen, opslag, behandeling, transport en hergebruik van gevaarlijke stoffen.

Eén van de concrete voorstellen binnen dit hoofdstuk is het internationaal coördineren en met zekere soepelheid toepassen van het principe dat elk land zijn eigen afval verwerkt. Hiertoe is harmonisering van normen voor afvalverwerking en controle noodzakelijk. Op EG-vlak werd reeds een harmonisatie-verordening uitgewerkt.

Vlaanderen moet deze verordening nauwgezet naleven. Hierbij komt dat de naleving van de normering overall in gelijke mate moet worden gecontroleerd.

1. Hoe wordt momenteel de Europese **harmonisatie**-verordening nageleefd ? Welke initiatieven werden hiertoe genomen ?
2. Hoe wordt momenteel in Vlaanderen het transport van gevaarlijk afval gecontroleerd ? Wordt vooral controle uitgeoefend op de administratieve juistheid van het transport ? Worden ook effectieve weg- en grenscontroles uitgevoerd ? Door wie worden deze controles uitgevoerd ? Hoe worden deze controles

gecoördineerd ? Wat zijn de resultaten van deze controles met betrekking tot het aantal overtredingen ?

Antwoord

Op 6 mei 1994 is de EEG-verordening nr. 259/93 van de Raad van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap van kracht geworden in alle landen van de Europese Unie. De verordening heeft tot doel een samenhangend en sluitend controlesysteem voor de overbrenging van afvalstoffen tot stand te brengen. Zij neemt ook de bepalingen over van enkele internationale overeenkomsten, zoals het Verdrag van Bazel en een OESO-besluit over de grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen, bestemd voor nuttige aanwending.

Voor België komt de verordening voornamelijk neer op een deregulering omdat de overbrenging van een groot aantal afvalstoffen niet langer een toelating van de autoriteiten vereist is. Daarnaast is de verordening een stuk consequenter dan de oude wetgeving : de criteria die de bevoegde autoriteiten moeten hanteren bij het toestaan of het weigeren van grensoverschrijdende overbrengingen zijn wettelijk vastgelegd ; in Vlaanderen behandelt de autoriteit met rechtstreekse bevoegdheid, de Openbare Afvalstoffenmaatschappij, de dossiers en houdt toezicht op de overbrengingen ; de internationale handel in recycleerbare afvalstoffen van non-ferrometalen ontsnapt niet langer volledig aan het beheer en het toezicht van de autoriteiten. Door de federalisering van ons land is vanaf 6 mei het Vlaamse Gewest, in casu de OVAM, volledig bevoegd voor alles wat met de invoer en de uitvoer van afval in Vlaanderen te maken heeft. De cel Leefmilieu van het Nationale Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu, de voormalige bevoegde autoriteit, blijft enkel nog bevoegd voor de uitvoer van afval.

In het Vlaamse Gewest wordt de EG-verordening aangevuld met een besluit van de Vlaamse regering over de in- en uitvoer van afval. In het najaar zal een samenwerkingsakkoord worden afgesloten met de federale regering en de Waalse en Brusselse regeringen ; het akkoord regelt de uitwisseling van gegevens over internationale afvaltransporten en uniformiseert de toepassing van de verordening in België.

Het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1994 houdende nadere regels betreffende de in- en uitvoer van afval bepaalt dat de ambtenaren van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij en van het Bestuur Milieu-inspectie toezicht moeten uitoefenen op de naleving van de EG-verordening.

- .. De controle en het toezicht op de **grensoverschrijdende** overbrenging van afvalstoffen worden momenteel in het Vlaamse Gewest georganiseerd en gecoördineerd door de OVAM. Een tiental ambtenaren zijn specifiek belast met deze taak. Zij worden op het terrein bijgestaan door 5 douanebeamb-

ten, die sinds 1991 gedetacheerd werden naar de cel Leefmilieu met het oog op de uitvoering van wegcontroles op internationale afvaltransporten.

De controle en het toezicht volgen 3 sporen

1. steekproefcontroles op grensoverschrijdende afvaltransporten ;
2. gerichte controles bij bedrijven die betrokken zijn bij de grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen op basis van de gegevens van de melding en van de procedures bij in- en uitvoer van afvalstoffen ;
3. opsporing van illegale afvaltransporten, zowel binnen het gewest als op interregionale en internationale schaal.

De wegcontroles zullen zo spoedig mogelijk worden geïntensiveerd door de mobiele brigades van rijkswacht en douane mee in te schakelen. De brigades kunnen rekenen op technische bijstand vanwege de OVAM-ambtenaren.

De gerichte controles verlopen vaak in nauwe samenwerking met het bestuur Milieu-inspectie.

Voor de opsporingsacties wordt sinds meer dan een jaar reeds nauw samengewerkt met de Duitse, Nederlandse, Britse en Luxemburgse bevoegde autoriteiten in het kader van een speciaal project (Transfrontier Shipment Of Hazardous Waste).

Resultaten van het toezicht op de internationale afvaltransporten vanaf 6 mei 1994.

Een ernstige evaluatie van het toezicht over een periode van nog geen 3 maanden is onmogelijk. Het aantal wegcontroles kan worden geraamd op ongeveer duizend. Indien de vrachtwagen afval vervoert worden de transportbegeleidingsdocumenten en de lading geverifieerd.

Een zestigtal gecontroleerde chauffeurs konden geen of slechts onvolledig ingevulde afvaldocumenten voorleggen.

Naar gelang de ernst van de overtreding wordt een verwittiging gegeven, later gevolgd door een brief van de OVAM, of wordt de vrachtwagen geïmmobiliseerd in afwachting van nadere instructies of teruggestuurd. Tot op heden werden een vijftal vrachtwagens teruggestuurd.

Soms geven de vaststellingen, gedaan tijdens de wegcontrole, aanleiding tot een bezoek aan een bedrijf dat afval voortbrengt of verwerkt. Daarnaast is een actie in samenwerking met het bestuur Milieu-inspectie, gericht op gekende Vlaamse bedrijven die buitenlands afval invoeren, zojuist beëindigd.

Op ongeveer 30 bedrijfsbezoeken werden een vijftal overtredingen op de milieuwetgeving of de afvaltransportreglementering vastgesteld.

Voor concrete resultaten van opsporingsacties is het op dit ogenblik nog te vroeg.

Vraag nr. 257
van 26 juli 1994
van de heer J. DE MOL

Milieudeskundigen — Erkenning

Binnen de milieureglementering wordt steeds meer de nadruk gelegd op dossiers opgemaakt en/of geverifieerd door erkende deskundigen.

De oudste en de meest gekende categorie zijn de deskundigen inzake milieu-effectrapportering. Sinds de inwerkingtreding van het Vlaamse Reglement inzake Milieuvergunningen (artikel 92 en volgende van VLA-REM II) bestaan er ook algemeen erkende milieudeskundigen.

1. Volgens welke procedure worden deze categorieën van deskundigen erkend ?
2. Welke objectieve criteria worden er bij deze erkenning gebruikt ?
3. In hoeverre wordt hierbij ook rekening gehouden met de opgedane ervaring en aanvullende diploma's zoals GAS-Menselijke Ecologie en GAS-MER ?

Antwoord

De deskundigen zijn of worden erkend volgens de procedures en modaliteiten, beschreven in de uitvoeringsbesluiten behorende bij de wetten en besluiten zoals vermeld in artikel 97 en 98 van Vlarem II. Bij de erkenning wordt uiteraard rekening gehouden met de vereiste theoretische kennis (diploma's, aanvullende vorming, uitgevoerde studies en andere relevante gegevens). In voorkomend geval wordt door het VITO onderzocht of de vereiste praktische kennis en beschikbare apparatuur in voldoende mate aanwezig is bij de aanvrager.

Vraag nr. 258
van 27 juli 1994
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Huisvestingsmaatschappijen erkend door Vlaamse Huisvestingsmaatschappij — Loon- en arbeidsvoorwaarden personeel

De zogenaamde huisvestingsmaatschappijen kunnen worden erkend door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en vervullen een belangrijke opdracht in de sociale woningbouw.

De activiteit van deze ondernemingen, die meestal in de vorm van een samenwerkende of een naamloze vennootschappen werken, bestaat in het bouwen, verhuren en verkopen van sociale woningen.

Deze vennootschappen bewegen zich statutair in de privaatrechtelijke sector. Anderzijds vervullen zij een belangrijke openbare opdracht.

Wat het personeel betreft, heeft één en ander belangrijke gevolgen.

1. Wordt een sociale huisvestingsmaatschappij beschouwd als een openbare instelling ?

2. Zo neen, onder welk paritair comité ressorteert het personeel van deze ondernemingen wat loon- en arbeidsvoorwaarden betreft ? M.a.w. welke in paritair comité gesloten collectieve arbeidsovereenkomsten zijn toepasselijk ?
3. Is de wet op de arbeidsovereenkomsten integraal toepasselijk op werknemers of aangestelden van deze maatschappijen ?

Antwoord

1. Krachtens een constante rechtspraak van het Hof van Cassatie en de Raad van State worden de lokale sociale huisvestingsmaatschappijen, die door de VHM erkend zijn, beschouwd als administratieve overheden op wie de wetten op de Raad van State van toepassing zijn. Hun beslissingen worden beschouwd als administratieve rechtshandelingen die voor dit College kunnen worden aangevochten,
2. De erkende sociale bouwmaatschappijen ressorteren onder geen enkel paritair comité. De wet van 5 december 1968 op de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités is luidens een antwoord van de toenmalige minister van Tewerkstelling en Arbeid niet van toepassing op de werknemers of aangestelden van de door de VHM erkende sociale bouwmaatschappijen.
3. Die wetgeving is integraal op hen van toepassing.

Vraag nr. 259
van 27 juli 1994
van mevrouw V. DUA

Instituut voor Natuurbehoud en Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer — Laattijdige publikatie besluiten Vlaamse Executieve

In het Belgisch Staatsblad van 22 juni 1994 werden de besluiten van de Vlaamse Executieve van 11 september 1991 gepubliceerd betreffende de werking, de controle en de goedkeuring van de boekhouding van het eigen vermogen van het Instituut voor Natuurbehoud en het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer.

Het is op zich zeer merkwaardig dat deze besluiten bijna 3 jaar na de goedkeuring door de Vlaamse regering officieel gepubliceerd worden, temeer daar in de overwegingen gewezen wordt op de hoogdringendheid van deze materie.

Wat het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer betreft is er nog het bijkomend feit dat dit instituut is ontstaan na regionalisatie van een aantal nationale onderzoeksinstellingen voor bosbouw, die zelf beschikten over een eigen vermogen. Het is steeds de bedoeling geweest de fondsen die op dit eigen vermogen beschikbaar waren, te verdelen tussen de gewesten.

1. Wat zijn de redenen van de laattijdige publikatie van deze besluiten ?
2. In hoeverre heeft deze laattijdige publikatie een nadelige invloed gehad op de werking van beide instituten ?
3. Wat het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer be-

treft, wat is de stand van zaken i.v.m. de overheveling van de kredieten die nog beschikbaar waren op het eigen vermogen van de vroegere nationale onderzoeksinstituten, met name het Instituut voor Populierenteelt van Geraardsbergen, het Rijksstation voor Bos en Hydrologisch Onderzoek van Groenendaal en het onderzoeksstation van Gembloux ? Op welke manier werden de kredieten verdeeld tussen de gewesten en wanneer werden (of worden) deze kredieten ter beschikking gesteld ? Over hoeveel bijkomende kredieten kan het Vlaamse Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer beschikken ten gevolge van deze overheveling ?

Antwoord

1. De publikatie van het besluit gebeurde pas nadat zekerheid werd bekomen over alle problemen rond het eigen vermogen, zoals hierna uiteengezet.
2. Deze laattijdige publikatie heeft geen invloed gehad op de in werking treding van het eigen vermogen van het Instituut voor Natuurbehoud, noch op de werking van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer.
3. Het ontwerp van koninklijk besluit tot afschaffing van het handelskantoor en de drogerij van **Boszaden** van de staat, de rechtspersoonlijkheden bij de Rijksstations voor Landbouwkundig onderzoek en tot regeling van hun ontbinding, werd door de minister-raad op 24 juli 1994 goedgekeurd. De Raad van State heeft geen opmerkingen gemaakt over dit ontwerp, zodat het besluit weldra ondertekend kan worden door de eerste minister en door de minister van Landbouw en waarschijnlijk binnenkort in het staatsblad kan verschijnen.

De kredieten worden verdeeld op basis van de balansen afgesloten op 31 december 1990. Bij de verdeling worden volgende verdeelsleutels gehanteerd :

Vlaamse Gewest : 47,5 %

Waalse Gewest : 47,5 %

Brussels Hoofdstedelijk Gewest : 5 %

Naar het Vlaamse Gewest worden daarbij overgedragen :

- al het materiaal van het Rijksstation voor Populierenteelt
- al het materiaal en de stock van zaden in de koelcel van het Handelskantoor' en de Drogerij van **Boszaden** van de Staat
- een bedrag van 8193.356 frank.

Alle handelingen, rechten en plichten verricht door de diensten en de vermogens gedurende de periode tussen 1 januari 1991 en de publicatiedatum van dit besluit worden geacht te zijn verricht in naam en voor rekening van het Gewest waaraan deze goederen, rechten en verplichtingen zijn toegekend.

Vraag nr. 262 van 4 augustus 1994 van de heer R. VAN HOOLAND

Leiebekken — Bekkencomité en lozing van vervuild water

In aansluiting op het omstandig en niet gepubliceerd antwoord op mijn vraag nr. 151 van 14 maart 1994 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, nr. 12 van 2 mei 1994, blz. 687) (Leiebekken — infrastructuur voor sanering) wil ik graag bijkomend vernemen :

1. Wat is, behalve in noodtoestand, de geplande lozingsweg van het nog jarenlang vervuild water van de Leie, stroomopwaarts van de Toeristische Leie ?
2. Waarom werd, in weerwil van allerhande vooruitzichten en meldingen ter zake, vooralsnog geen bekkencomité voor het Leiebekken opgericht ?
3. Welke concrete gevolgen heeft dit uitstel meegebracht, onder andere voor de specifieke g van gemeentelijke investeringen tot opvang en eventueel zuivering van rioolwater in het Leiebekken, bijvoorbeeld in vergelijking met het Denderbekken ?
4. Wat is de planning voor het decreet betreffende het rivierbekkenbeleid en de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging ?

Antwoord

1. Ten einde de toeristische Leie zo veel mogelijk te vrijwaren, heb ik er vorig jaar reeds — op voorstel van de Vlaamse Milieumaatschappij — bij mijn bevoegde collega minister Kelchtermans op aangedrongen dat het Sas van Astene (Deinze) zo veel als mogelijk gesloten zou blijven.

Het Leiewater zou dan quasi uitsluitend via het Schipdonkkanaal — ook Afleidingskanaal van de Leie genaamd — naar zee worden afgevoerd : hetzij rechtstreeks naar Heist, hetzij via het kanaal Gent-Oostende en het kanaal Gent-Terneuzen, hetzij via het kanaal Gent-Oostende naar Oostende.

Een kopie van de VMM-nota ter zake wordt ter informatie aan' het lid als afzonderlijke zending overgemaakt.

2. De reden dat het bekkencomité van de Leie nog niet is opgericht, is dat tot nu toe enkel de bekkencomités van de in de regeringsverklaring als prioritaire te saneren aangeduide bekkens zijn opgericht, namelijk voor Dender, Demer, Nete, IJzer en Bovenschelde. Overwogen wordt om de overige bekkencomités, namelijk voor Leie, Dijle, Beneden-Schelde, Maas, Polder en Gentse Kanalen na de principiële goedkeuring door de Vlaamse regering van het rivierbekkendecreet operationeel te maken.
3. De concrete gevolgen van het feit dat het Leiebekken nog niet is opgericht, wat de subsidiëring van gemeentelijke investeringen tot opvang en eventueel zuivering van rioolwater in het Leiebekken betreft, zijn nihil.

Het besluit van de Vlaamse regering houdende bepalingen van voorwaarden en modaliteiten betreffende het toekennen van een aanvullende bijdrage van het Vlaamse Gewest aan gemeentebesturen voor de aanleg van rioleringen stelt in haar artikel 4 : „De criteria voor het vaststellen van een investeringsprogramma zijn :

1. het onmiddellijk aansluiten van extra vuil via de riolering op de in artikel 1 vermelde waterzuiveringsinfrastructuur ;
2. het strikt naleven van de timing voor de uitvoering, ...”
4. Het ontwerp-decreet betreffende het rivierbekkenbeleid en de bescherming van oppervlaktewater tegen verontreiniging wordt voorgelegd aan de Vlaamse regering.

**Vraag nr. 263
van 5 augustus 1994
van de heer H. OLAERTS**

HST-spoorwegtunnel in Bierbeek — Milieuvergunningen

De werken aan de HST-spoorwegtunnel onder de E40 in Bierbeek werden enige maanden geleden aangevangen.

Werden voor deze werken de noodzakelijke milieuvergunningen tijdig aangevraagd en uitgericht ?

Antwoord

Op 28 oktober 1993 werd door de NV Betonac, Haseltsesteenweg 172, 3800 Sint-Truiden een milieuvergunning klasse 2 aangevraagd voor de exploitatie van een betoncentrale < 200 kW (rub. 30.3.B), met als exploitatiezetel Herpendael, 3360 Bierbeek. De vergunning werd verleend bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van Bierbeek, van 20 december 1993.

Een tweede aanvraag dateert van 15 november 1993 en heeft betrekking op een grondwaterwinning categorie B met retourbemaling. Ze gaat eveneens uit van de NV Betonac. De exploitatiezetel situeert zich in de Buiiloostraat in Bierbeek. Het aangevraagde dagdebiet bedraagt 20.160 m³ en het toegekende dagdebiet 20.000 m³. Het college van burgemeester en schepenen van Bierbeek bracht een gunstig advies uit en de bestendige deputatie verleende de vergunning bij besluit van 26 mei 1994.

Voorts was er nog een aanvraagcategorie A, die eveneens uitging van de NV Betonac van 21 oktober 1993, en die betrekking had op het oppompen van grondwater ten behoeve van een betoncentrale. Het aangevraagde dagdebiet bedroeg 85 m³ en het jaardebiet 17.000 m³. Het bestuur Milieuvergunningen bracht een gunstig advies uit maar met inperking van het debiet tot 50 m³/dag. Het college van burgemeester en schepenen van Bierbeek verleende voor dit debiet een vergunning voor een termijn van 5 jaar, bij besluit van 6 december 1993.

**Vraag nr. 264
van 5 augustus 1994
van de heer M. MAERTENS**

Kabinet en administratie — Milieuzorg

Elke organisatie gebruikt en verbruikt erg veel kantoorbenodigdheden. In eenzelfde gamma blijken kantoorbenodigdheden nogal sterk uiteen te lopen in de milieubelasting die ze in de productie-, gebruiks- en afvalfase met zich meebrengen. Dat blijkt onder meer uit het werk Praktijkboek Kantoorbenodigdheden voor Milieuzorg op kantoor, uitgegeven door de Bond Beter Leefmilieu Brussel en Bureau PMA in Nijmegen in maart 1994.

In het kader van de duurzame ontwikkeling kunnen de ministers een bijdrage leveren tot de verhoging van de milieuzorg van hun kabinet en hun administratie door :

- a) iemand aan te wijzen die verantwoordelijk is voor de interne milieuzorg ;
- b) de opdracht te ‘geven bij de aankoop van kantoorartikelen de milieueffecten als criterium mee in te bouwen door in de mate van hun beschikbaarheid alleen nog produkten aan te schaffen met een erkend milieulabel of die goed scoren op positieve lijsten zoals die gevonden worden in recente publicaties ; deze positieve lijsten bestaan voor een heel gamma produkten, gaande van bureau-accessoires, over bureau-artikelen en opbergbenodigdheden, langs schrijfbodigdheden en papier voor verschillende kantoorfuncties tot kantoorapparatuur zoals fotokopieerapparaten, computers, printers en hun bijbehoren zoals tonercartridges.
1. Is er op het kabinet en bij de administratie van de minister een verantwoordelijke voor de milieuzorg op kantoor ? Zo ja, sinds hoelang heeft die persoon deze verantwoordelijkheid al ? Over hoeveel medewerkers beschikt die en in welke mate heeft die inspraak in het aankoopbeleid ?
2. Welke inspanningen zijn er al geleverd en welke concrete resultaten zijn er al bereikt tijdens deze legislatuur ? Bij de aankoop van welke kantoorprodukten wordt er nu al ter dege rekening gehouden met de milieu-effecten van het produkt binnen eenzelfde gamma ?
3. Welke concrete doelstellingen moeten dit jaar en volgend jaar nog gehaald worden ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers van de Vlaamse regering.

Antwoord

1. Het aankoopbeleid binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt in zijn totaliteit verzorgd door de administratie Logistiek van het departement Algemene Zaken en Financiën.

Binnen de administratie Logistiek is een subwerkgroep „selectieve afvalophaling”, bestaande uit vertegenwoordigers van de verschillende administraties, opgericht.

2. Op mijn kabinet heb ik een verantwoordelijke aangesteld om de werking van het kabinet milieuvriendelijker te laten verlopen : initiatieven werden reeds genomen op het vlak van gebruik van gerecycleerd papier, minder verpakkingsafval, milieuvriendelijke schoonmaakmiddelen . . . In mijn omzendbrief van 16 december 1993 wordt de nadruk gelegd op :

- het gebruik van milieuvriendelijk papier,
- het voeren van een voorkomingsbeleid met betrekking tot papierafval,
- het selectief inzamelen en recycleren van papier.

Het project zal, rekening houdend met deze drie facetten, via een geïntegreerde aanpak geïntroduceerd worden in de bestaande structuren en activiteiten binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Vanuit de werkgroep Selectieve Afvalophaling werd op grond van bovenvermelde omzendbrief het projectvoorstel Milieuzorg op Kantoor : Papier in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, aan het college van secretarissen-generaal ter goedkeuring voorgelegd. Op de vergadering van 7 juli 1994 verleende het college haar akkoord aan het ingediende projectvoorstel en stelde dat op verschillende vlakken initiatieven dienen te worden genomen :

- selectieve inzameling en recyclage van papier.
- gebruik van milieuvriendelijk papier,
- voorkomingsbeleid met betrekking tot papierafval.

**Vraag nr. 265
van 9 augustus 1994
van mevrouw V. DUA**

Milieuvergunningsvoorwaarden — Mogelijkheid tot wijziging en aanvulling

Artikel 45 van Vlarem 1 voorziet in de mogelijkheid de milieuvergunningsvoorwaarden van lopende vergunningen te wijzigen of aan te vullen.

Dit kan gebeuren door de overheid die de laatst lopende vergunning heeft verleend, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van de in artikel 20 vermelde adviesorganen, de exploitant, de omwonenden die hinder ondervinden, of een erkende leefmilieuvereniging.

Daarnaast bepaalt alinea 6 van dit artikel dat de minister de vergunningsvoorwaarden van lopende vergunningen kan wijzigen, hetzij indien na aanmaning door de minister de bevoegde overheid niet of onvolkomen optreedt, hetzij indien er ernstig gevaar dreigt voor de mens en het leefmilieu.

Wanneer een verzoek tot wijziging van de milieuvergunningsvoorwaarden voor een lopende vergunning wordt gericht aan de vergunningverlenende overheid door derden (exploitant, adviesverlenende instantie, omwonenden of leefmilieuvereniging), is de vergunningverlenende overheid dan verplicht een uitspraak te doen over deze aanvraag en is zij

daarbij gebonden aan een bepaalde termijn ? Indien zij geen uitspraak doet, wordt dit dan beschouwd als een stilzwijgende weigering ?

2. Wanneer een aanvraag tot wijziging van de vergunningsvoorwaarden zoals bedoeld in artikel 45, 1, wordt geweigerd door de vergunningverlenende overheid, is dan beroep mogelijk door degene die een verzoek tot wijziging heeft ingediend ?
3. Voor hoeveel gevallen werden de milieuvergunningsvoorwaarden van lopende vergunningen gewijzigd conform artikel 45, 1, op verzoek van omwonenden of van erkende leefmilieuverenigingen ?
4. In hoeveel gevallen heeft de minister reeds gebruik gemaakt van zijn bevoegdheid om vergunningsvoorwaarden te wijzigen op basis van artikel 45, 6 ?

Antwoord

1. Over een vraag tot wijziging van de vergunningsvoorwaarden — ingediend conform de bepalingen van artikel 45 van titel 1 van het VLAREM — dient de vergunningverlenende overheid uitspraak te doen binnen een vastgestelde termijn, die dezelfde is als voor een gewone milieuvergunningsaanvraag. Ook hier bestaat het principe dat bij niet-tijdige uitspraak een stilzwijgende weigering van de aanvraag van kracht wordt.
2. Bij weigering van een vraag tot wijziging van de vergunningsvoorwaarden kan geen beroep worden aangetekend. Volgens artikel 26 van het decreet kan slechts beroep worden aangetekend indien de vergunningsvoorwaarden worden gewijzigd of aangevuld. De belanghebbende rest wel de mogelijkheid een nieuwe aanvraag in te dienen bij de bevoegde overheid.
3. Exacte cijfers over het aantal geweigerde of ingewilligde aanvragen, ingediend conform artikel 45, zijn niet voorhanden. Deze aanvragen kunnen immers ingediend worden bij de verschillende gemeentebesturen of rechtstreeks bij de minister. Wel kan algemeen worden gesteld dat — wat de aanvragen betreft die rechtstreeks bij mij worden ingediend — de exploitanten zelf beduidend meer aanvragen indienen dan derden.
4. Ik heb reeds in een aantal gevallen van deze bevoegdheid gebruik gemaakt om strengere vergunningsvoorwaarden op te leggen.

**Vraag nr. 266
van 9 augustus 1994
van mevrouw V. DUA**

Plastiekbedrijf Sidaplast in Gentbrugge — Exploitatievergunning

Reeds jarenlang wordt door buurtbewoners strijd gevoerd tegen het plasticbedrijf Sidaplast in Gentbrugge. Dit bedrijf ligt midden in een bebouwde zone en betekent een gevaar voor de omgeving, wat duidelijk bleek naar aanleiding van de brand in 1990.

Door de bestendige deputatie werd op 12 juli 1990 een

volledig nieuwe vergunning toegekend aan het bedrijf voor een periode van twintig jaar. Diverse beroepen werden destijds ingediend tegen deze beslissing en de bezwaren werden ingewilligd door het ministerieel besluit van 14 januari 1993. Door dit besluit werd de vergunning van het bedoelde bedrijf beperkt tot in 1999, met het oog op een herlokalisatie.

Door het bedrijf werd beroep aangetekend bij de Raad van State en op 30 juni 1994 werd een arrest uitgesproken in deze zaak waardoor het ministerieel besluit van 14 januari 1993 terug werd vernietigd. Daardoor beschikt Sidaplast terug over een exploitatievergunning voor een termijn van twintig jaar.

De uitspraak van de Raad van State werd gemotiveerd door het lange tijdsverloop tussen het laatste advies en de uitspraak (tien maanden), wat als onbehoorlijk bestuur wordt beschouwd en dit ondanks het feit dat dit dossier nog valt onder de vroegere ARAB-regeling waarin geen bindende termijnen waren bepaald. Door een vermeende fout van bepaalde overheidsdiensten worden aldus alle terechte grieven en bezwaren van de bevolking van tafel geveegd.

Deze onrechtvaardige beslissing veroorzaakt natuurlijk zeer veel verbittering bij de buurtbewoners, die daardoor de indruk krijgen dat de gewone burger geen rechten heeft.

1. Wat zijn de redenen waarom er zolang werd gewacht om een definitieve beslissing te nemen in dit dossier, waardoor de Raad van State een motief vond om het bedrijf tegen elke logica in een vergunning te geven voor een periode van twintig jaar ?
2. Roept de Raad van State het argument van onbehoorlijk bestuur omwille van een laattijdige beslissing veelvuldig in in vergunningsdossiers ? Kan de termijn van tien maanden inderdaad als uitzonderlijk lang worden beschouwd in dergelijke dossiers ?
3. Zijn er nog mogelijkheden om de beslissing van de minister in beroep tot beperking van de duur van de exploitatievergunning in uitvoering te brengen ? Is een toepassing van artikel 45 van Vlarem 1 in dit geval een mogelijke oplossing ?

Antwoord

1. Een termijn van 10 maanden tussen het einde van de adviesprocedure en de uitspraak in beroep is voor dergelijk dossier zeker niet onredelijk te noemen. Aan het beroepsdossier van de N.V. Sidaplast zaten zowel milieutechnische, stedenbouwkundige als juridische problemen en aspecten. Deze werden in eerste instantie onderzocht tijdens de adviesverlening door het bestuur Ruimtelijke Ordening en het bestuur Milieuv vergunningen. Het is evenwel de taak van de overheid die een beslissing neemt in beroep, i.c. de bevoegde minister via de bevoegde administratie, deze niet-bindende adviezen en hun motiveringen eveneens grondig te evalueren. Indien de beslissingnemende overheid in beroep, na deze evaluatie uiteindelijk geen nieuwe elementen aan het dossier toevoegt en zich akkoord kan verklaren met de uitgebrachte adviezen, is dit op zich zeker geen motief om te stellen dat dit laatste onderzoek

oppervlakkig zou zijn en de termijn van uitspraak onredelijk lang is. In haar arrest heeft de Raad van State bovendien zelf onderlijnd dat het ARAB niets bepaalt over de termijn waarbinnen de beslissing in beroep moet worden genomen. Welnu, in dit geval werden de beroepen ingediend einde juli 1990, terwijl de uiteindelijke beslissing werd genomen op 14 januari 1993. Dit is gezien de te volgen ARAB-procedure, alsmede de complexiteit van dit dossier en het meerdere malen aanbrengen van nieuwe elementen, zowel door de beroepers als door het bedrijf niet onredelijk te noemen. Om dergelijke situaties evenwel maximaal te vermijden heb ik de administratie de nodige richtlijnen gegeven.

2. Het argument van onbehoorlijk bestuur omwille van een laattijdige beslissing werd door de Raad van State in haar arresten over zowel ARAB- als VLAREM-dossiers slechts zeer zelden gehanteerd.
3. Doordat de vergunningstermijn niet als een exploitatievoorwaarde beschouwd kan worden, kan geen gebruik worden gemaakt van artikel 45 van titel 1 van het VLAREM.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat in het beschouwde geval na bedoeld annulatiearrest van de Raad van State door mijn ambt, met in achtname van de gebruikelijke ARAB-procedure, opnieuw uitspraak moet worden gedaan over de destijds ingediende beroepen.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 337
van 27 juli 1994
van de heer M. MAERTENS

Militair domein Vloethemveld in Zedelgem — Gebiedsbestemming

Uit parlementaire vragen uit 1993 blijkt dat het militair domein Vloethemveld in Zedelgem het voorwerp zal uitmaken van een gewestplanwijziging die in een globale context onderzocht zal worden. De lijst van de te desaffacteren militaire domeinen is reeds lang bekend, zodat er geen enkele reden meer aanwezig is om ze niet in de gewestplanwijziging op te nemen.

1. In welk (voor)ontwerp van gewestplanwijziging is dit terrein opgenomen ?
2. In welk stadium verkeert deze gewestplanwijziging op dit ogenblik ?
3. Hoe zal dit domein op het gewestplan worden ingekleurd ? En welke zal de precieze bestemming zijn ?
4. Werd met het federaal departement van landsverdediging reeds contact opgenomen in verband met de overdracht van dit domein naar het Vlaamse Gewest ? Zo ja, op welke datum en onder welke voorwaarden ?

Antwoord

1. Het militair domein Vloethemveld in Zedelgem is opgenomen in het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Brugge-Oostkust in Jabbeke en Zedelgem. Dit plan werd voorlopig vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 27 april 1994.
2. Dat besluit werd reeds bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 5 juli 1994. Het openbaar onderzoek vindt plaats van 29 augustus tot 28 oktober 1994.
3. Het domein werd in dit ontwerp-plan als natuurgebied aangeduid.
4. De overdracht van het domein is slechts mogelijk nadat het plan definitief is vastgesteld. Er is geen bezwaar dat de procedure inmiddels reeds ingezet wordt. Deze overdracht behoort evenwel niet tot mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 340
van 5 augustus 1994
van de heer J. VAN EETVELT

Veiligheidspersoneel — Sectoraal akkoord

Door de diensten van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden wordt gewerkt aan een omzendbrief in verband met de toepassing van het sectoraal akkoord van 12 juni 1994 voor het veiligheidspersoneel van de lokale besturen van het Vlaamse Gewest.

Het vrijwillig personeel van de gemeentelijke brandweerdiensten geniet in vele gemeenten van dezelfde weddeschalen als het beroepspersoneel. Het lijkt mij billijk dat er zowel voor het vastbenoemde brandweerpersoneel als voor de vrijwilligers bij de invoering van het nieuwe statuut duidelijkheid bestaat wat de bezoldigingsregeling betreft.

Hoe kan de inschakeling voor deze vrijwilligers gebeuren? Kunnen zij eventueel ook volledig of gedeeltelijk genieten van de functionele loopbaan (cf. contractueel personeel)?

Antwoord

Artikel 13 van de wet van 31 december 1963 bepaalt dat de grondreglementen voor de vrijwillige brandweer aan de provinciegouverneur ter goedkeuring worden voorgelegd. In het model-grondreglement voor de gemeentelijke vrijwilligersbrandweer is de bezoldigingsregeling in artikel 43 opgenomen. In deze materie treedt de provinciegouverneur op als commissaris van de Koning. Deze vraag moet dus aan de federale overheid worden gericht.

Vraag nr. 342
van 10 augustus 1994
van de heer J. VAN EETVELT

Kapvergunningen — Gemeentelijke bevoegdheden

Heel wat gemeenten in Vlaanderen beschikken over een gemeentelijke kapverordening op basis van de artikelen 59 en 60 van de wet van 29 maart 1962 op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening.

Artikel 82 van het nieuwe bosdecreet van 13 juni 1991 bepaalt dat alle strijdige bepalingen van gemeentelijke verordeningen van rechtswege worden opgeheven. Het zou dan ook nuttig zijn op de hoogte te worden gesteld van de gemeentelijke bevoegdheden inzake het afleveren van kapvergunningen op basis van een goedgekeurde en bekrachtigde reglementering.

Blijft een gemeentelijk reglement van kracht binnen een stedenbouwkundige bosbestemming? Kan een bosbeheersplan het gemeentelijk reglement opheffen? Is een gemeentelijke vergunning noodzakelijk voor het kappen van (private) laanbomen langs openbare, servitude en privé-wegen? Is deze regeling onafhankelijk van de stedenbouwkundige bestemming van het gebied (bosgebied, landbouwgebied, woonzone, . . .)?

Antwoord

1. Het besluit van de gemeenteraad tot aanneming van een gemeentelijk reglement op het vellen van bomen, geadviseerd door de bestendige deputatie, goedgekeurd door de Vlaamse regering of door de gedelegeerde Vlaamse minister, bevoegd voor ruimtelijke ordening, en gegrond op de artikelen 59 tot 62 van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, zoals gewijzigd bij de wet van 22 december 1970, blijft geldig, voor zover de bepalingen van die politieverordening niet strijdig zijn met de voorschriften van het bosdecreet van 13 juni 1991 (art. 82, lid 1 van dit decreet). Dit houdt in dat die bepalingen van de gemeentelijke verordening, in zover zij onder het toepassingsgebied van het bosdecreet vallen, niet strijdig mogen zijn met de bepalingen van het bosdecreet van 13 juni 1991. Is dit wel het geval, dan worden de strijdige bepalingen van de gemeentelijke verordening van rechtswege opgeheven ingevolge de toepassing van artikel 82, lid 1 van het bosdecreet.

Vele gemeenten hebben bouwvergunningen uitgevaardigd waarin voor het kappen van bomen, boomrijen en bossen een vergunning vereist is.

2. Uit hetgeen voorafgaat, volgt dat een door de Vlaamse regering overeenkomstig artikel 43 van het voormeld bosdecreet goedgekeurd bosbeheersplan de hiermede strijdige bepalingen van een vroegere gemeentelijke kapverordening buiten werking stelt.

3. Naar de inhoud van het gemeentelijk reglement op het kappen van bomen kan een vergunning vereist zijn voor het kappen van (private) laanbomen langs openbare wegen, servitutedwegen en privé-wegen.
4. De regeling, vervat in een gemeentelijke bouwverordening op het kappen van bomen, is geldig onafhankelijk van de stedenbouwkundige bestemming van het gebied (bosgebieden, natuurgebieden, landbouwgebieden, woongebieden).
5. Volledigheidshalve weze vermeld dat naast de artikelen 59 en 60 van de wet van 29 maart 1962 op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, op grond van artikel 44 1, 3 ook een vergunning vereist is voor het vellen van alleenstaande, hoogstammige bomen wanneer zij gelegen zijn binnen een groene ruimte van een bij besluit van de Vlaamse regering of van de gedelegeerde Vlaamse minister goedgekeurd algemeen of bijzonder plan van aanleg of binnen een gebied waarvoor een verkavelingsvergunning is uitgereikt. Deze wetsbepaling geldt niet alleen voor particulieren maar ook voor de staat, het gewest, de provincies en de gemeenten.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 165
van 27 juli 1994
van de heer J. TAVERNIER

Werkingskredieten scholen in opbouw — Vertraging uitbetaling

Ik verneem dat scholen in opbouw de werkingkredieten voor voorgaande schooljaren nog steeds niet ontvangen hebben.

1. Waarom laat de uitbetaling op zich wachten ?
2. Over welke bedragen gaat het voor de verschillende schooljaren ?
3. Wanneer mogen de betrokken scholen de uitbetaling verwachten ?

Antwoord

In het gesubsidieerd basisonderwijs zijn momenteel heel wat scholen in opbouw. Voor het overgrote deel van deze scholen werden de werkingstoelagen effectief uitgekeerd en, waar nodig, geregulariseerd.

Voor een zeer beperkt aantal scholen dienen nog regularisaties te worden doorgevoerd ; hierbij zal prioriteit worden gegeven aan de 6 scholen die het eerste schooljaar van hun subsidiëring de betrokken toelagen niet ontvingen. Het totaal van de hieruit voortvloeiende uitgaven mag worden geraamd op ongeveer 10 miljoen. Voor het bedrag worden bijkredieten gevraagd ; de nog verschuldigde toelagen zullen worden uitgekeerd zodra deze zijn goedgekeurd.

In het gesubsidieerd secundair onderwijs hebben alle scholen hun werkingstoelagen voor het afgelopen schooljaar binnen de voorgeschreven termijn ontvangen. Ook voor vroegere schooljaren zijn alle verschuldigde werkingstoelagen uitbetaald.

Vraag nr. 166
van 3 augustus 1994
van de heer M. MAERTENS

Gebruik van gerecycleerde papierwaren — Stimulering in het onderwijs

In het kader van de opvoeding tot duurzaam gebruik van grondstoffen en duurzame ontwikkeling in het algemeen, is het belangrijk dat het onderwijs de leerlingen zoveel mogelijk stimuleert duurzame recycleerbare, alsmede gerecycleerde artikelen te gebruiken. Een aantal schrijfbenodigdheden, zoals papier, lenen zich daar bijzonder goed toe, en kunnen via de scholen bij de leerlingen in het consumptiegedrag worden ingebouwd. De minister heeft reeds vroeger met succes de scholen op het nut van het gebruik van recyclagepapier gewezen. Deze stimulans uitbreiden tot het niveau van de leerlingen heeft een bijzonder hoge opvoedkundige waarde, en kan worden gekoppeld aan de vroegere omzendbrieven over het gebruik van recyclagepapier.

1. Kan de minister het algemeen opvoedkundig standpunt delen over het duurzaam gebruik van grondstoffen en duurzame ontwikkeling en de stimulering ervan in het onderwijs ? Zo neen, waarom niet ?
2. Zo ja, heeft de minister reeds via een circulaire een oproep gedaan tot alle scholen om degelijk en duurzaam materiaal ter beschikking te stellen van de leerlingen en ook het gebruik van gerecycleerde papierwaren aan te bevelen ?

Antwoord

1. De eerste vraag van het lid kan ik uiteraard positief beantwoorden.
2. Inderdaad, niet enkel werd een circulaire verspreid, maar bovendien werd een volledige campagne opgezet onder de titel Schoolpapier — Schoon papier. Deze uitgebreide campagne loopt in samenwerking met Greenpeace. De voornaamste fases van de campagne zijn de volgende :

- Alle scholen ontvingen ruim twee jaar geleden een uitgebreid dossier over de problematiek van het papierverbruik.
- Daarna ontvingen de scholen een circulaire om een educatief pakket (met daarin dossier, lesmateriaal en diareeks) aan te vragen. Van de 3.000 aangeschreven scholen heeft ruim 1.600 dergelijk pakket aangevraagd. De scholen dienden hiervoor een bijdrage te betalen.
- De scholen worden begeleid om een totaalproject rond papier en milieu op te zetten. In 1993 hebben zo'n 50 scholen dergelijk totaalproject opgezet. De school met het meest uitgebreide project (de zusters Maricolon in Deinze) werden

door mij persoonlijk in de bloemen gezet. Ik was zeer verrast door de resultaten van het project, waarbij niet alleen de leerlingen en de school, maar ook de gemeenten en OVAM betrokken werden.

- Voor het schooljaar 94-95 wordt de campagne voortgezet. De nadruk komt nu te liggen op het opzetten van projecten rond milieu en papier.

Naast de reeds bestaande middelen wordt ook met een schoolkrant gewerkt, die voornamelijk de uitwisseling tussen scholen wil stimuleren en via voorbeelden de lokale schoolgemeenschappen wil stimuleren. De krant werd (zoals al het andere materiaal) zowel naar de directies als naar de jongeren verzonden.

Tot slot wil ik nog even aanstippen dat we zelf het goede voorbeeld geven : alle circulaires en het papier gebruikt op het departement Onderwijs, alsook het tijdschrift Klasse zijn milieuvriendelijk. Als minister van Ambtenarenzaken heb ik opdracht gegeven om bij iedere aanbesteding voor de Vlaamse Gemeenschap te opteren voor milieuvriendelijk materiaal en papier.

Vraag nr. 167
van 4 augustus 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse school in Komen — Uitbreiding

In aansluiting op de interpellatie van collega G. Annemans op 5 november 1993 informeerde ik naar het dossier met betrekking tot de noodzakelijke uitbreiding van de Vlaamse school in Komen, waarvoor het Waalse Gewest geen bouwvergunning wenste af te leveren.

De minister antwoordde toen dat hij de ARGO had verzocht het dossier, al dan niet aangepast, opnieuw in te dienen conform de noden van de school.

Is dat gebeurd ? Wanneer heeft de minister, zoals in zijn antwoord aangekondigd, bij de herindiening van het dossier de zaak met zijn Waalse collega in een gewoon overleg besproken ? Wat was de Waalse houding ?

Antwoord

De vraag tot uitbreiding werd in het verleden al ernstig in overweging genomen door de ARGO.

De basisschool in Komen is immers volledig gehuisvest in gehuurde gebouwen. Een uitbreiding door oprichting van paviljoenen zou het evenwel mogelijk maken de ingehuurde lokale te ontruimen en de nieuwe gebouwen, eigendom van de ARGO, te betrekken.

Aangezien het Waalse Gewest geen bouwvergunning wenste af te leveren, kon dit dossier niet worden afgehandeld. De problematiek omtrent de toekenning van de bouwvergunning werd tot nog toe niet besproken op het ministerieel niveau. Zolang hierover geen uitspraak werd gedaan, kunnen voorstellen tot uitbreiding van de school niet in overweging worden genomen.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat de ARGO al ruim 2 jaar geen aanvragen tot uitbreiding meer heeft ontvangen van de basisschool Komen.

Niettegenstaande de gestadige evolutie van het leerlingenaantal sinds het schooljaar 90-91, zoals weergegeven in onderstaande tabel, beschikt de BS Komen over voldoende ingehuurde ruimten om het onderwijs op een pedagogisch verantwoorde wijze te verstrekken.

Leerlingenevolutie — BS Komen				
	90-91	91-92	92-93	93-94
Kleuteronderwijs	16	21	22	23
Lager onderwijs	26	26	29	29
Totaal	42	47	51	52

De basisschool beschikt immers momenteel over 3 klassen, 1 sanitair, 1 polyvalente zaal (waar eventueel ook lessen kunnen worden georganiseerd) en 1 keuken. De directie is gehuisvest in het oude kasteel.

Hoe dan ook moet eerst de bestaande problematiek omtrent de bouwvergunning op ministerieel niveau worden besproken.

Vraag nr. 168
van 5 augustus 1994
van de heer M. MAERTENS

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 264
van 5 augustus 1994
van de heer M. Maertens
Blz. 1071.

Antwoord

Wat mijn kabinet betreft :

1. het behoort tot de normale taken van mijn kabinetssecretaris, die onder meer instaat voor de interne kabinetsorganisatie en het aankoopbeleid, bij de uitvoering van deze opdrachten inherent aandacht te besteden aan de milieuzorg, hierin bijgestaan door de verantwoordelijke voor het economaat ;
2. wordt sedert de aanvang van deze zittingsperiode uitsluitend gerecycleerd en chloorvrij kantoorpapier gebruikt. Vanzelfsprekend wordt bij de aankoop van alle overige kantoorproducten maximaal, en voor zover beschikbaar op de markt, rekening gehouden met de milieu-effecten ;
3. betreffen de concrete doelstellingen de permanente aandacht en zorg voor de milieu-effecten van kantoorbenodigdheden en algemene uitrusting. In dat kader zal, bijvoorbeeld na afschrijving van kantoor-machines, bij de aanschaf van nieuw materiaal de milieu-impact een voornaam criterium bij de selectie vormen.

Het antwoord op zijn vraag die de administratie betreft zal afzonderlijk worden verstrekt, voor het geheel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, en gezamenlijk voor alle Vlaamse ministers.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 134
van 18 juli 1994
van de heer J. DE MOL

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 253
van 18 juli 1994
van de heer J. De Mol
Blz. 1067.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 40
van 26 juli 1994
van mevrouw M. VOGELS

Samenwerkingsverband Sociale Economie — Koppeling aan Waarborgsysteem Sociale Economie

Om in aanmerking te komen voor loonsubsidie in het kader van de sociale economie moet elk invoegbedrijf, na gunstig advies van de adviescommissie (samengesteld uit alle sociale partners) het definitief akkoord van de minister krijgen.

Wanneer die invoegbedrijven een krediet vragen aan een van de leden van het Samenwerkingsverband Sociale Economie (Hefboom, Netwerk of Triodos) kunnen zij een beroep doen op het Waarborgsysteem Sociale Economie dat onder de bevoegdheid valt van minister-president Van den Brande, Vlaams minister van Economie.

De financiers kunnen als zekerheden een pand nemen op de subsidies (na het akkoord van minister Detiège) en een waarborg (na het akkoord van de minister-president).

Naar verluidt wil de minister goedkeuringen, nodig voor de zekerheid van de financiers pas geven als minister-president Van den Brande het Waarborgsysteem heeft ondertekend. Het gevolg is dat de kredieten die prin-

cipieel werden toegestaan nu geblokkeerd zijn met alle gevolgen voor de betrokken projecten die zelf de lonen moeten voorfinancieren, vaak via zeer dure kaskredieten.

Waarom verbindt de minister haar goedkeuring aan bovengenoemd Waarborgsysteem ?

Waarom is dit bovengenoemd Waarborgsysteem nog steeds niet in werking ?

Wanneer zal de minister haar goedkeuring geven zodat de kredieten voor de invoegbedrijven gedeblokkeerd geraken ?

Antwoord

De beleidsnota over de invoegbedrijven (sociale economie) die aan alle betrokken partners in het kader van de Vlaamse Werkgelegenheidsconferentie is voorgelegd en die in het protocol van de conferentie is opgenomen, voorziet in de ondersteuning van invoegbedrijven via twee assen : een loonsubsidie en een economische ondersteuning in de vorm van een waarborgfonds.

In alle belangrijke studies die betrekking hebben op de knelpunten van sociale economie in de meest algemene zin (onder andere de studies van de Koning Boudewijnstichting en van de Conseil Wallon de l'Economie sociale) wordt de nadruk gelegd op het tegelijk verstrekken van beide vormen van ondersteuning, wil men sociale economiebedrijven alle mogelijkheden tot slagen geven.

Vandaar dat niet eerder een invoegbedrijf (voor loonsubsidiëring) erkend werd, dan na de vaststelling dat via een waarborgsysteem de leningen en participaties van de leden van het Samenwerkingsakkoord Invoegbedrijven kunnen worden gewaarborgd.

In juli werd een akkoord bereikt tussen de Vlaamse minister bevoegd voor economie en het Samenwerkingsakkoord Invoegbedrijven over een besluit van de Vlaamse regering die dit Waarborgsysteem regelt.

Onmiddellijk na dit akkoord werden de zes invoegbedrijven die een gunstig advies kregen van de Adviescommissie Invoegbedrijven als invoegbedrijf erkend.

Vraag nr. 41
van 4 augustus 1994
van de heer J. DE ROO

DAC-statuut — Herziening

DAC-contracten hebben in principe een tijdelijk karakter. In vele gevallen is het tijdelijk karakter evenwel reeds lang doorbroken en is er zelfs sprake van langdurige tewerkstelling.

De basisfilosofie dat werklozen nuttige ervaring kunnen opdoen en daardoor gemakkelijker kunnen doordromen naar de reguliere arbeidsmarkt, lijkt dus volkomen achterhaald.

De DAC-tewerkgestelden genoten van dezelfde wederhogingen als het overheids personeel.

Deze koppeling werd naar verluidt ongedaan gemaakt

door de Vlaamse regering, die zelf een barema zal opstellen voor DAC-werknemers.

Een grondige herdenking van het DAC-statuut dringt zich naar mijn mening om deze redenen op.

Kan de minister een concrete toelichting geven over het toekomstig statuut van DAC-tewerkgestelden ?

Wordt de regularisatie of de hervorming tot een volwaardig statuut overwogen ?

Antwoord

Het lid vraagt een concrete toelichting over het toekomstig statuut van DAC-tewerkgestelden.

In het protocol van de Vlaamse **Werkgelegenheidsconferentie** werd op mijn voorstel het beleid inzake tewerkstellingsprogramma's geheroriënteerd volgens volgende krachtlijnen.

- Regularisering van de programma's die beantwoorden aan duidelijk erkende collectieve behoeften en die als onontbeerlijk beschouwd kunnen worden voor de betrokken sector.
- Dit impliceert dat het geheel van de programma's wordt doorgelicht. Die programma's die beantwoorden aan duidelijk erkende behoeften en die als onontbeerlijk beschouwd kunnen worden voor de betrokken sector, worden — na overleg in VESOC — geregulariseerd.
- Deze regularisering dient te gebeuren onder de volgende voorwaarden :
 - bilateraal overleg met het functioneel bevoegde departement waarbij de betrokken beleidssector een engagement aangaat inzake tewerkstelling van bepaalde quota van risico-groepen ;
 - overheveling van het budget naar het functioneel bevoegde departement. De Vlaamse regering voorziet in de nodige budgettaire middelen voor de **meerkost** van de regulariseringsoperatie ;
 - voorafgaand akkoord met de federale overheid dat de trekkingsrechten hiervoor behouden blijven en dat het globale volume aan trekkingsrechten en RSZ-vrijstellingen minstens behouden blijft ;
 - de tewerkstellings- en doorstromingsmogelijkheden van personen die tewerkgesteld zijn in programma's die niet onmiddellijk geregulariseerd worden, maar hiervoor wel in aanmerking komen, moeten worden geoptimaliseerd.

De overige programma's moeten doorstromings- en rotatiegericht worden aangewend, wat onder meer betekent dat nieuwe aanwervingen gebeuren in een tijdelijk gesco-contract.

De Vlaamse regering agendeerde de problematiek trekkingsrechten en RZS-vrijstellingen in tewerkstellingsprogramma's als prioritair punt op de interministeriële commissie tewerkstelling.

De federale minister, bevoegd voor Arbeid, liet in

haar schrijven van 30 juni 1994 weten bereid te zijn tegemoet te komen aan bepaalde verwachtingen met betrekking tot de omzetting van niet-reguliere arbeidsplaatsen in reguliere op voorwaarde dat er een voorafgaand akkoord is tussen de gewesten.

Naar aanleiding hiervan werden contacten gelegd met de gewesten over de problematiek van de „trekkingsrechten”.

Aangezien een globale oplossing voor de tewerkstellingsprogramma's niet onmiddellijk mogelijk is, wordt aan een deelakkoord gewerkt voor het derde arbeidscircuit en het programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector in het Vlaamse Gewest (het vroegere IBF).

Wanneer de ministers Picqué en Liénard bevoegd voor Tewerkstelling in de twee andere gewesten deze afspraken officieel bekrachtigen zal aan de federale minister voor Tewerkstelling, mevrouw Smet, gevraagd worden dit akkoord tussen de gewesten bij wet te bekrachtigen.

Hierna kan de regularisering, zoals voorgesteld in het protocol van de Vlaamse Werkgelegenheidsconferentie en waarnaar ik reeds heb verwezen, worden doorgevoerd.

Vraag nr. 43 van 8 augustus 1994 van de heer F. GHESQUIERE

Arrondissementen Oostende, Veurne en Diksmuide – Tewerkstelling van vreemdelingen

Hoeveel vreemdelingen worden door Belgische werkgevers rechtsgeldig tewerkgesteld in de arrondissementen Oostende, Veurne en Diksmuide ?

Antwoord

De beschikbare statistische gegevens zullen rechtstreeks aan het lid worden bezorgd.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 110 van 26 juli 1994 van de heer A. VERLINDEN

's Hertogenmolens in Aarschot – Restauratie

Rekening houdend met het antwoord van minister Sauvens op mijn vraag nr. 82 van 28 maart 1994 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, nr. 17 van 12 juli 1994, blz. 947), waarin hij verwijst naar de bevoegdheid van minister Demeester inzake vermogensbeheer, stel ik haar dezelfde vraag.

's Hertogenmolens, gebouwd op de Demer in Aar-

schot, is een uniek monument in België en naar verluidt ook in Europa. In een poging dit monument van het volledig verval te redden, heeft de VZW Watermolens 't SAP in samenwerking met het stadsbestuur en in het kader van de erkenning van het Hageland als plattelandszone, bij het toenmalige nationale departement van Openbare Werken, een project ingediend (1990), dat harmonisch paste in het geheel van de omgeving, met name het Aarschotse Begijnhof. Dit project werd vervolledigd door een maquette. De toenmalige nationale minister van Openbare Werken kwam ter plaatse het project onderzoeken en bespreken. alles liet vermoeden dat een snelle en goede afloop mocht worden verwacht.

Ondertussen heeft blijkbaar de staatsvorming een gunstige ontwikkeling beleemd. Navraag bij de diensten van Monumenten en Landschappen van de Vlaamse regering heeft aangetoond dat 's Hertogenmolens nog steeds federaal bezit is en dus nog niet aan het Vlaamse Gewest overgedragen werd.

Daarom had ik graag antwoord gekregen op volgende vragen, die ik zowel op federaal niveau als op het niveau van de Vlaamse regering stel.

1. Is de minister van oordeel dat dit uniek monument van het volledig verval gered moet worden ?
2. Dient hiertoe het initiatief uit te gaan van de federale of van de Vlaamse regering of van beide ?
3. Binnen welke redelijke termijn mogen ter zake initiatieven worden verwacht, rekening houdend met de ernstige aantasting van de fundamente van deze watermolen ?
4. Maakt dit project van de VZW Watermolens 't SAP nog een kans om aanvaard te worden ? Zo niet, waarom ?

Antwoord

Het materieel voorwerp van deze vraag, de 's Hertogenmolens, op de Demer in Aarschot, raakt diverse bevoegdheden in de materies vermogensbeheer, monumentenzorg en waterinfrastructuur.

Vooreerst weze gesteld dat de sinds 1 september 1986 beschermde „'s Hertogenmolens en omgeving” nog niet zijn overgedragen door de federale staat aan het Vlaamse Gewest. Wel komt dit onroerend goed voor op de lijst van nog over te dragen vermogensgoederen, zoals deze lijst wordt gehanteerd in de onderhandelingen van het Overlegcomité federale regering-gemeenschap- en gewestregeringen. De definitieve besluitvorming daaromtrent is een bevoegdheid van de federale regering.

De 's Hertogenmolens vervullen onder meer een sluisfunctie op de Demer. Hun huidige bestemming ligt bijgevolg hoofdzakelijk in de materie waterinfrastructuur. Bij overdracht aan het Vlaamse Gewest zal het goed in eerste instantie deze bestemming blijven behouden. De daarvoor binnen de Vlaamse regering bevoegde gemeenschapsminister zal derhalve bij overdracht deze bestemming kunnen invullen. Indien deze gemeenschapsminister oordeelt het betrokken vermo-

gensgoed niet of gedeeltelijk niet voor de oorspronkelijke materie te kunnen bestemmen, kan hij het niet meer bestemd goed of deel van het goed aan mij, in mijn hoedanigheid van minister bevoegd voor het niet-bestemde patrimonium, overdragen om er een andere bestemming aan te geven.

De andere bestemming wordt dan in eerste instantie gezocht binnen de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest of van de Vlaamse Gemeenschap. Indien van hieruit geen interesse wordt betoond, wordt een externe bestemming overwogen, bij wijze van verhuring, erfpacht, recht van opstal, verkoop, volgens de geest van de domaniale wetten.

1. De vraag of dit uniek monument van het volledig verval gered moet worden werd reeds beantwoord door de Vlaamse minister bevoegd voor monumenten, in zijn antwoord op vraag nr. 5 van 6 november 1992 van de heer L. Van Nieuwenhuysen.
2. Het initiatief ad hoc behoort vooralsnog tot de bevoegdheid van de federale regering, zolang het eigendomsrecht niet is overgedragen.
3. De Vlaamse regering kan ten deze enkel maar aandringen bij de federale regering voor een spoedige afhandeling van het dossier.
4. Of het project van een bepaalde v.z.w. nog een kans maakt om aanvaard te worden kan ik geizen de hogerbeschreven omstandigheden op dit moment niet beantwoorden. Indien, na overdracht, een externe bestemming wordt beslist, kan een beroep op de mededinging worden georganiseerd. De genoemde v.z.w. zal daaraan kunnen deelnemen zoals elke andere natuurlijke en rechtspersoon. Indien de externe bestemming een verkoop is, zal de verkoopprijs het doorslaggevend argument zijn. Indien een recht van opstal of een erfpacht meer aangewezen lijkt, zullen objectieve criteria worden opgesteld, aan de hand waarvan de toewijzing kan geschieden.

Vraag nr. 112 van 3 augustus 1994 van de heer J. DEVOLDER

Privé-rustoorden — Discriminatie door inspecteurs van het ministerie van Welzijn en Gezin

Uit herhaalde contacten met rustoorden uit de privé-sector kon ik vaststellen dat de indruk zeer sterk leeft dat de inspecteurs van het ministerie van Welzijn en Gezin discriminerend optreden tegen de privé-sector. De discriminatie bestaat erin de uitbaters van de rustoorden te tergen met vaststellingen van overtredingen die absoluut niet werden begaan, met beweringen dat rustoorden niet voldoen aan de wettelijke voorwaarden inzake inrichting van de instelling, waar dit duidelijk wel het geval is.

Deze pesterijen door inspecteurs van het ministerie van Welzijn en Gezin werden door verschillende rustoorden met zeer veel geduld ondergaan. Nochtans kan ik mij niet van de indruk ontdoen dat wordt gepoogd elk privé-initiatief ten gronde te richten door pesterijen en dit ten voordele van de lokale rustoorden die in handen zijn van de VZW's, meestal uitgebaat door de katholie-

ke zuil of ten voordele van de rustoorden beheerd door het OCMW.

Het koninklijk besluit van 22 juli 1993 dat voor de categorieën B en C de toegekende bedragen vermindert indien de rusthuizen minder dan 15 bejaarden verzorgen, lijkt deze tendens te bevestigen. Privé-initiatieven zijn immers meestal kleinere instellingen.

Graag vernam ik van de minister of inderdaad elk privé-initiatief in de rusthuissector in de kiem wordt gesmoord. Heeft zij reeds vastgesteld dat inspecteurs van het ministerie van Welzijn en Gezin discriminerend optreden tegenover privé-rustoorden? Zo ja, heeft zij hiertegen gereageerd of steunt zij veeleer de acties van deze inspecteurs? Is het niet veeleer de taak van de minister te waken over de correcte uitvoering van de wet en eenieder zijn kans te gunnen dan de eigen zuil te bevoordelen?

Antwoord

Het is mij onbekend dat inspecteurs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap discriminerend zouden optreden tegenover privé-rusthuizen. Dergelijke feiten zijn mij nooit gesignaleerd door de privé-rusthuizen zelf, door verenigingen die hun belangen verdedigen (FERUBEL, FOS, VKR) of door de ombudsdienst van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Het is de opdracht van de toezichthoudende ambtenaren om op een objectieve en neutrale wijze de toepassing te controleren van de vigerende reglementering op de rusthuizen. Daarbij kan geen enkel onderscheid worden geduld naargelang de beheersvorm van een rusthuis.

Indien het lid op de hoogte zou zijn van mistoestanden dan zou ik willen vragen deze aan mij kenbaar te maken. Alle klachten worden met de grootst mogelijke nauwgezetheid onderzocht. Tot zolang is er geen enkele reden om de integriteit van het ambtenarenkorps, dat het toezicht op de rusthuizen onder zijn bevoegdheid heeft, ook maar te betwijfelen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 119
van 14 juli 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren — Franstalige aankondigingen door elektriciteitsmaatschappij

Naar verluidt zou de elektriciteitsmaatschappij Inter-

mosane stroomonderbrekingen op het net, bijvoorbeeld ingevolge werken, in de gemeente Voeren uitsluitend in het Frans aankondigen. Deze maatschappij opereert overigens vanuit het Luikse.

Ware het derhalve niet beter Voeren te laten bedienen door een Vlaamse of Nederlandse maatschappij die wel respect kan opbrengen voor het taalstatuut van de gemeente?

Werd hieromtrent reeds onderzoek uitgevoerd door de minister van Energie?

Wat waren desgevallend zijn bevindingen?

Antwoord

Als Vlaamse minister bevoegd voor Energie zijn mij geen problemen bekend in verband met de stroomvoorziening in de gemeente Voeren.

Wat de vragen in verband met het toetreden tot intercommunales en het taalgebruik door deze instellingen betreft, moet ik verwijzen naar mijn collega, de heer T. Kelchtermans, die binnen de Vlaamse regering bevoegd is voor deze aangelegenheid.

De vraag van het lid werd aan hem overgemaakt.

Vraag nr. 129
van 4 augustus 1994
van de heer H. DE CR00

V.Z. w. Sociale Dienst van de Vlaamse Gemeenschap — PC-privéproject

Aan alle ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap en van een aantal andere openbare instellingen werd onder persoonlijke dienstomslag heel recent door de V.Z.W. Sociale Dienst van 'de Vlaamse Gemeenschap een aanbieding gericht onder het motto: "een computer voor gans uw gezin".

Hieruit blijkt dat de Vlaamse Gemeenschap een PC-privéproject lanceert met een belangrijke subsidiëring.

De inschrijvingsperiode ter zake loopt tot uiterlijk 15 september 1994.

Volgens de inkomsten van de bestemming (inkomsten 1992) blijkt een belangrijke subsidiëring onder vorm van voordelige tarieven te worden toegekend.

1. Wie heeft het idee van dit initiatief opgenomen en wat is de raming van de subsidiëring die door de v.z.w. Sociale Dienst van de Vlaamse Gemeenschap wordt voorzien?
2. Welk is het voogdijrecht van de Vlaamse regering over laatstgenoemde v.z.w. Sociale Dienst?
3. Welk type van computers wordt hier aangeboden? Heeft dit binnen hogervermelde v.z.w. het voorwerp uitgemaakt van een aanbesteding? Wanneer en met welke resultaten?
4. Wat is de bedoeling van dit initiatief, waar de tegemoetkoming naarmate het gezinsinkomen van de bedoelde bestemming tussen 5.000 en 13.000 frank belooft?

5. Hoeveel personeelsleden (volgens welke criteria) werden hiervoor aangeschreven en komen hiervoor in aanmerking ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 310
van 22 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Verband aantasting milieu en bestrijding armoede voor duurzame economische ontwikkeling

Agenda 21 is een globaal en uitgebreid actieprogramma betreffende een duurzaam milieu- en ontwikkelingsbeleid voor de 21e eeuw dat werd goedgekeurd tijdens de Unced-conferentie. Deze Agenda houdt een aantal actieprogramma's in die door de nationale staten moeten worden vertaald naar het eigen beleid.

In hoofdstuk 3 van de Agenda wordt ingegaan op het verband tussen armoede en aantasting van het milieu en wordt aangetoond waarom ook de bestrijding van de armoede een basisvoorwaarde is voor het realiseren van een duurzame economische ontwikkeling. In concreto betekent dit dat voor iedereen voldoende kansen moeten worden gecreëerd om in het levensonderhoud te voorzien, daarvoor de nodige financieringsbronnen moeten komen en via educatie, gezondheidszorg en emancipatie bij voorrang geïnvesteerd moet worden in de produktiefactor mens. Belangrijk daarbij is dat de geïntegreerde beleidsprogramma's inzake armoedebestrijding zich vooral richten op achtergestelde bevolkingsgroepen en dat de bevoegdheden en verantwoordelijkheden worden gelokaliseerd op het meest geschikte niveau.

Eén concreet actiepunt dat hieruit kan worden afgeleid is dat de betrokken bevolking, met accent op de meest achtergestelde groepen, meer bij het beleid moeten worden betrokken. Hiertoe is het aangewezen :

- dat bij de besluitvorming inzake programma's die op deze kansarme bevolkingsgroepen betrekking hebben de organisaties die kansarmen beter bereik worden betrokken en een zekere decentralisatie naar het lokale niveau wordt doorgevoerd ;
- dat aan deze bevolkingsgroepen specifieke educatie en scholing met behulp van specifieke structuren wordt aangeboden ;
- dat de genoemde organisaties de nodige middelen worden bezorgd om het doorstromen naar het be-

leid van de visie die binnen deze bevolkingsgroep leeft mogelijk te maken.

1. Welke maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals verwoord in hoofdstuk 3 van Agenda 21 naar het beleid te vertalen ?
2. Werd met dit doel reeds een zekere decentralisatie naar het lokale niveau doorgevoerd

Antwoord

De vraag van het lid heeft inhoudelijk hoofdzakelijk betrekking op onderwijs, gezondheidszorg, sociale zaken, e.d.

Ik verwijs hem dan ook naar mijn ter zake bevoegde collega's.

Vraag nr. 323
van 15 juli 1994
van de heer V. VAUTMANS

Administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen — Benoeming van directeurs-generaal

De functies van directeur-generaal bij de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen werden open verklaard met ingang van 1 maart 1994. Opmerkelijk is het gegeven dat de huidige directeurs-generaal slechts op pensioen gaan op 1 januari 1995.

In afwachting van hun pensionering en ter overbrugging van de periode 1 maart 1994 1 januari 1995, werden aan de directeurs-generaal "bijzondere opdrachten" gegeven, met name het "bestuderen" van de havens overal ter wereld, tot zelfs in Hawaï toe.

Kan de minister mij meedelen of deze informatie klopt ? In het bijzonder de vraag naar de bijzondere opdrachten : is dit juist, welke havens staan er op het programma en wat is de specifieke kostprijs van deze bijzondere opdrachten ?

Antwoord

Hierna volgt de juiste informatie met betrekking tot de plaats van directeur-generaal bij de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen.

Op woensdag 15 december 1993 nam de Vlaamse regering, in vergadering bijeen, twee beslissingen die in deze aangelegenheid een rol spelen.

Een eerste betrof een besluit van de Vlaamse regering waarbij de toenmalige directeur-generaal in functie, met ingang van 1 maart 1994 een functiewijziging werd toegestaan. Dat gebeurde bij toepassing van art. VIII, 100 van het statuut van de Vlaamse ambtenaar.

De datum van inwerkingtreding van het besluit was in artikel 4 op 1 maart 1994 vastgesteld.

Een tweede beslissing sloot aan bij de vorige, namelijk de openverklaring van de plaats van directeur-generaal bij de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen (en gelijktijdig bij de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer).

Dat de vorige directeur-generaal bij de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen (ondertussen is een opvolger benoemd) slechts op 1 januari 1995 op pensioen gaat is niet in strijd met het huidig personeelstatuut.

De nieuwe functiewijzing van de vorige directeur-generaal bestaat geenszins uit het bestuderen van de havens door de wereld heen. Zijn eerste bijzondere opdracht luidt: „opvolgen op internationaal niveau, inzonderheid wat de Europese instellingen betreft, van de problemen en besprekingen inzake het zeehavenbeleid en het binnenwaterenbeleid”. Binnen dit punt van zijn nieuwe opdrachten heeft betrokkene sinds 1 maart het land nog geen enkele keer moeten verlaten. Er staan geen buitenlandse havens op één of ander programma.

De zending naar Honolulu (USA) vond nog plaats vóór 1 maart 1994 in het kader van het andere luik van bevoegdheden van de directeur-generaal van de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen, met name als hoofd van het bestuur Zeewezen en had niets te maken met de toen nog niet van kracht zijnde functie-wijziging.

Voor deze zending werd gunstig beslist op 17 november 1993, en past binnen de bevoegdheden van mijn collega van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

Vraag nr. 327
van 19 juli 1994
van de heer V. VAUTMANS

Plaatsen van afsluitingen – Vergunningsplicht

AROHM oordeelt in bepaalde gevallen dat het plaatsen van een afsluiting, bijvoorbeeld prikkeldraad, vergunningsplichtig is. In andere gevallen is dat niet zo.

Kan de minister bij benadering medelen hoeveel lopende meter (kilometer) in overtreding is? Heeft de minister reeds maatregelen genomen om hieraan iets te doen?

Antwoord

Overeenkomstig artikel 2 van het koninklijk besluit van 16 december 1971 en latere wijzigingen is geen bouwvergunning vereist voor afsluitingen van lichte constructie, zoals die bestaan uit betonpalen en draad, uit betonplaten met een maximumhoogte van 30 cm en draad of draadgaas.

Derhalve kan worden gesteld dat een eenvoudige afsluiting met prikkeldraad onder de bepalingen van dit artikel valt.

Aangezien de door het lid bedoelde afsluitingen niet vergunningsplichtig zijn, behalve indien er een gemeentelijke bouwverordening ter zake zou bestaan,

zijn er bij mijn diensten geen gevallen bekend, waarin om deze reden één of ander p.v. zou zijn opgesteld, of vervolging zou zijn ingesteld. Het opzoeken van de lopende meters in overtreding, behoort niet tot de prioriteiten van mijn beleid en dat van mijn administratie.

Vraag nr. 328
van 19 juli 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Vlaggenrij in Blankenberge – Vlag van de Vlaamse Gemeenschap

Het gemeentebestuur van Blankenberge verzorgt een vlaggenrij op het Leopold III-plein van deze toeristisch druk bezochte kustgemeente.

Er wordt mij gesignaleerd dat zelfs de Waalse haan er wappert maar dat de vlag van de Vlaamse Gemeenschap er ontbreekt.

Is dit in overeenstemming met de vigerende instructies?

Antwoord

Aan de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen heb ik gevraagd een grondig onderzoek in te stellen.

Ik zal niet nalaten het lid per brief op de hoogte te houden.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 86
van 9 maart 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

BRTN – Onderzoek naar nieuwe diensten

De administrateur-generaal van de BRTN heeft gezegd dat zijn omroep onderzoek doet naar nieuwe diensten zoals film-op-verzoek en dergelijke. Hij zei dat op 8 februari 1994 tijdens een hoorzitting in de commissie voor de Media van de Vlaamse Raad. Naar welke diensten wordt onderzoek gedaan? Doet de BRTN ook onderzoek naar de behoeften bij kijkers en luisteraars inzake nieuwe diensten?

Zijn er plannen om sommige van die diensten (welke?) aan te bieden? Wanneer? Welke investeringen dienen te worden gedaan? Is er daarvoor geld in de huidige begroting?

Antwoord

De BRTN deelt mij nu mee dat de snelle technologische evolutie en de daaruit voortkomende mogelijkheden om nieuwe diensten aan te bieden van nabij wordt gevolgd.

Momenteel wenst de BRTN volgende nieuwe activiteiten te kunnen uitvoeren :

- video-on-demand waarbij momenteel vooral wordt gedacht aan het oproepen van programma's of series of oudere films die succesvol waren en op die manier bijkomend kunnen worden geëxploiteerd of voor films die nog niet voor uitzending via het open net zijn vrijgegeven ;
- interactieve toepassingen waarbij interactie plaatsheeft met de programma's. Daarbij komen uiteraard educatieve en informatieve items aan bod maar ook de ontspanningsfactor mag niet bij voorbaat worden uitgesloten (interactieve teletekst kan hier worden ondergebracht) ;
- betaaltelevisie (pay-per-view of per abonnement).

Uiteraard wenst de BRTN ook de extra diensten die hij thans reeds uitoefent, zoals teletekst en datacast en die een integrerend deel uitmaken van de omroepfunctie, voort te kunnen uitvoeren.

De BRTN is bijzonder geïnteresseerd in de behoeften van het publiek inzake nieuwe diensten en volgt de publikaties ter zake met aandacht. Er werd nog geen eigen gericht onderzoek verricht op dit vlak.

In eerste instantie wordt beoogd om met interactieve teletekst te starten en dit op korte termijn. Daarbij zal een beroep worden gedaan op een partner die de nodige investeringen voor zijn rekening neemt.

Vraag nr. 149
van 6 juni 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Openbare omroep — Gebruik van zijn naam en naam omroepster met publicitaire doeleinden

In een folder van een reisagentschap wordt mevrouw Sabine De Vos in haar hoedanigheid van BRTN-omroepster aan het woord gelaten met publicitaire doeleinden.

Is dat geoorloofd ?

Gaf de openbare omroep de toestemming om zijn naam in deze folder te gebruiken. Zo ja, kan dat ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat mevrouw Sabine De Vos ter zake aan haar hiërarchische meerderen geen toelating heeft gevraagd.

Volgens art. 11, punt 3 van hun contract mogen de omroepers geen gebruik maken van de titel „van de BRTN” .

Dergelijke medewerking is dus niet toegelaten.

Vraag nr. 150
van 6 juni 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Studio Brussel — Financiële achteruitgang

Op 27 mei konden we uit de krant vernemen dat Studio Brussel steeds meer luisteraars verliest. Normaal zweeft het aantal luisteraars rond de 7,5 percent. In april zakte dat naar 5,5 percent. Met andere woorden een teruggang van 33 percent. Het nethoofd Jan Schoukens vond echter troost in het feit dat de advertentiewerving goed blijft lopen. Dat laatste wordt nochtans tegengesproken door de aankondiging dat Studio Brussel vanaf 27 juni de broeksriem aanhaalt door van dan af alle programma's tussen 12 en 17 uur en tussen 20 en 23.30 uur te schrappen en in de plaats muziek te brengen. Ook tijdens de weekends zou dit gebeuren. Een en ander zou om budgettaire redenen gebeuren.

Wat is precies de financiële toestand van Studio Brussel ?

Blijkt uit de duidelijke achteruitgang van het luistervolume niet dat Studio Brussel in feite bij het publiek niet meer aanslaat ?

Werden er in dat verband maatregelen getroffen ?

Zo ja, welke ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat het luistervolume van Studio Brussel inmiddels weer is gestegen tot een jaargemiddelde van 7,02 percent. Bovendien blijft het luisterbereik zo goed als constant. Daarmee vervallen de gemaakte speculaties en bedenkingen.

De aanpassing van het zendschema in een zomerperiode is, ook bij Studio Brussel, een jaarlijks gebruik.

Er is geen speciale evolutie te melden i.v.m. de financiële toestand van dit net.

Vraag nr. 169
van 14 juli 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Voetbalwedstrijd Duitsland-België — Rechtstreeks verslag op BR T 1 -radio

Toevallig stemde ik onlangs af op BRT 1-radio tijdens een rechtstreeks verslag van de voetbalwedstrijd Duitsland-België. De verslaggever sprak daarbij geregeld in denigrerende bewoordingen over het Duitse volk, maakte voortdurend allusies op het Duitse oorlogsverleden en poneerde op een gegeven ogenblik dat het zoeken naar “Lebensraum” de Duitsers in de genen zit. Vooral dat laatste lijkt mij een weinig subtiele racistische uitspraak, al dan niet humoristisch bedoeld.

Meent de minister niet dat de BRTN-medewerkers in hun uitlatingen even voorzichtig moeten zijn ten aanzien van Europese volkeren als ten aanzien van niet-Europeaanen ?

Heeft de uitlating van de betrokken reporter het voorwerp uitgemaakt van een klacht wegens racisme ?

Werden er binnen de BRTN sancties getroffen ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat het geenszins in de bedoeling van de verslaggever lag denigrerende en/of racistische uitlatingen ten aanzien van het Duitse volk te doen. Het behoort tot de algemene verslaggeversstijl bepaalde karaktertrekken van een volk te gebruiken bij het weergeven van zijn sportprestaties.

Zo spreekt men al eens over slimme en sluwe Italianen, samba-voetballende Brazilianen enzovoort over het veroverende, ambitieuze, naar ruimte zoekende voetbal van de Duitsers.

De commentaar van de reporter heeft geen aanleiding gegeven tot klachten wegens racisme. Er werden geen sancties getroffen.

**Vraag nr. 172
van 14 juli 1994
van de heer F. DEWINTER**

Anderstalige cultuurinitiatieven — Financiering

Naar aanleiding van haar vergadering van 6 juli laatstleden kondigde de Vlaamse regering aan dat zij onder meer op advies van de minister een bedrag (produktiepremie genaamd) ter waarde van 16,2 miljoen frank ter beschikking stelt voor de productie van de Engelstalige film Suite 16. De film zou worden gerealiseerd door een internationale "cast en crew" (sic).

Als argument voor deze ruime tussenkomst wordt aangehaald dat de hoofdproducent, de regisseur en de meeste nevenvertolkers, technische en produktiemedewerkers, Vlamingen zouden zijn.

Acht de minister, die in het Brusselse — terecht — vele inspanningen levert om het Nederlands te bevorderen, het verantwoord een zo belangrijk bedrag te vergooiden voor Engelstalige filmproducties waarmee de markt reeds voldoende verzadigd is ?

Had dit bedrag niet beter besteed kunnen worden aan Nederlandstalige cultuurproducten ?

Heeft de minister reeds een beslissing genomen om in de toekomst nog meer anderstalige cultuurinitiatieven te financieren ?

Op welke begrotingspost werd het genoemde bedrag gevonden ?

Antwoord

Bij besluit van de Vlaamse regering van 6 juli 1994 werd inderdaad een produktiepremie van 16,2 miljoen BF toegekend aan Cosan Productions (Antwerpen) voor de productie van de langspeelfilm Suite 16.

Deze subsidiëring gebeurde op basis van het decreet van 22 december 1993 houdende de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, inzonderheid de artikelen 3 t.e.m. 10 waarbij Fonds Film in Vlaanderen werd opgericht, en het besluit van de Vlaamse regering

van 23 februari 1994 houdende bepalingen tot coördinatie van het Vlaamse audiovisueel beleid.

Via het Fonds Film in Vlaanderen werden de middelen van Cultuur en Economie samengebracht (totaal 306,1 mio BF in 1994) om een modern en gecoördineerd audiovisueel beleid binnen de Vlaamse Gemeenschap én de Europese context vorm te geven.

Ten minste 75 percent van deze middelen moet worden besteed aan audiovisuele produkties of co-produkties. De afgekondigde criteria voor de toekenning van een produktiepremie zijn : de originele (gesproken) versie, de eigendom van de auteursrechten, het onderwerp, de regisseur, de scenarist, de gedelegeerd producent, de rolverdeling, de tewerkstelling, de opnameplaatsen, de afwerking en de toelevering.

De subsidie voor Suite 16 werd unaniem gunstig geadviseerd door de Vlaamse audiovisuele selectiecommissie, mede op basis van het uitstekende scenario. De hoofdproducent, de regisseur en een groot aantal nevenvertolkers en medewerkers zijn inderdaad Vlamingen. De film werd in Vlaanderen geconcipieerd ; de rechten zijn namelijk in Vlaamse handen. Naar buiten zal de film dan ook als een Vlaamse film worden gepresenteerd. Door het feit evenwel dat de film grotendeels Engels gesproken is en ook de twee hoofdrolspelers geen Vlamingen zijn, kan de film niet worden erkend als behorend tot de Vlaamse Gemeenschap, en werd bijgevolg slechts een subsidie van 16,2 miljoen frank toegekend in plaats van de gevraagde 25 miljoen. Een verhoging van het bedrag zou enkel mogelijk zijn geweest indien de Vlaamse inbreng wezenlijk zou zijn vergroot.

Ik wil er bij dit alles ten slotte op wijzen dat co-produkties met andere landen in het huidige Europese mediaveld meer dan ooit een feit zijn geworden. Zij stellen onze eigen producenten in staat grootschalige produkties op te zetten met garanties op internationale distributie en promotie en verschaffen onze mensen, naast werkgelegenheid, uitgelezen kansen om zich aan een ruim publiek te tonen en onschatbare ervaring op te doen. De steunprogramma's opgezet door de Europese Unie en de Raad van Europa (en waarin ook de Vlaamse Gemeenschap bijdraagt) spelen daarbij een stimulerende rol. Bovendien werkt het systeem ook wederkerig : zo zijn buitenlandse co-producenten op hun beurt bereid te participeren in Vlaamse co-produkties. Daens, die samen met Frankrijk en Nederland tot stand werd gebracht, is daar een voorbeeld van.

De mogelijkheid is reëel dat in de toekomst nog meer anderstalige audiovisuele co-produkties door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd zullen worden. Conform de nieuwe regelgeving zal elk dossier daarbij, naast een inhoudelijke beoordeling, worden getoetst aan de Vlaamse inbreng in de productie, zowel op cultureel als op economisch vlak.

**Vraag nr. 174
van 19 juli 1994
van de heer J. DE MOL**

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Participatie van jongeren en jongerenorganisaties

Hoofdstuk 25 van Agenda 21 van Unced-conferentie

heeft als centraal thema de rol van de jeugd. De jeugd moet met name toegang hebben tot educatie en vervolgens de arbeidsmarkt en andere voorwaarden die hen in staat moeten stellen een beter leven te leiden. Bovendien kunnen zij, goed opgeleid, een belangrijke bijdrage leveren aan de bescherming van het milieu en aan duurzame sociale en economische ontwikkeling. Om dit te realiseren moeten de overheden volgens Agenda 21 de jeugd betrekken bij de besluitvorming. Jongeren moeten meer betrokken worden bij het beleidsvoorbereidend overleg, zowel in het algemeen als voor milieu- en ontwikkelingsvraagstukken in het bijzonder. Aanbevelingen en beleidsadviezen van jongerenorganisaties en jeugdconferenties moeten dan ook bij de besluitvorming mee overwogen worden. Om dit te realiseren moet een procedure worden uitgewerkt die de jongeren daadwerkelijk dichter bij het beleid moet brengen.

1. Welke inspanningen worden door de Vlaamse regering momenteel geleverd om de jongeren dichter bij de besluitvorming te brengen ?
2. Hoe worden jongeren en jongerenorganisaties momenteel betrokken bij het beleidsvoorbereidend overleg ? Hoe kan deze betrokkenheid geïntensifieerd worden en geïnstitutionaliseerd ?
3. Is er reeds sprake van een procedure volgens welke de participatie van jongeren en jongerenorganisaties kan worden verbeterd ?

Antwoord

1. Momenteel zijn er vier wetgevende maatregelen die de betrokkenheid van jongeren bij de besluitvorming regelen.
 - a. Het decreet van 24 maart 1982 houdende de oprichting van de jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap ;
 - b. het decreet van 22 januari 1975 houdende erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk en het daarbij horend koninklijk besluit van 18 september 1975 inzake erkenning van het landelijk georganiseerd jeugdwerk ;
 - c. het decreet van 9 juni 1993 houdende de subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het uitvoeren van een jeugdwerkbeleid ;
 - d. het decreet van 24 juli 1991 houdende de organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid speciaal voor de jeugdsector gewijzigd bij decreet van 27 januari 1993.
2. Via de genoemde decreten worden jongeren en jongerenorganisaties betrokken bij zowel het beleidsvoorbereidend als beleidsopvolgend werk inzake jeugdwerkbeleid en dit zowel op het vlak van de Vlaamse Gemeenschap als op het vlak van de gemeenten, respectievelijk het Hoofdstedelijk Gewest.
3. In het kader van een reorganisatie van de inspraak inzake cultuurbeleid op het vlak van de Vlaamse Gemeenschap zal werk worden gemaakt van meer integratie van jongeren bij deze beleidsvoorbereiding.

Wat de gemeenten en het Hoofdstedelijk Gewest betreft ben ik van mening dat het genoemde decreet van 9 juni 1993 de beste procedure bevat inzake de betrokkenheid van jongeren en jeugdorganisaties. Deze mening wordt gestaafd door een actie-onderzoek dat in 10 gemeenten in Vlaanderen in 1993 en 1994 werd uitgevoerd in opdracht van de Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden en waarvan het eindrapport eind 1994 beschikbaar zal zijn.

Vraag nr. 175 van 19 juli 1994 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Platdietse streek – Subsidiëring van culturele verenigingen

De Franse Gemeenschap subsidieert, zoals geweten, Franstalige initiatieven in Voeren en Vlaams-Brabant. Doordat dit via zogenaamde "institutions intermédiaires" gebeurt, kan daar blijkbaar weinig tegen worden ingebracht.

Heeft de minister de mogelijkheid al onderzocht om verenigingen die het Limburgs in stand houden in de Platdietse streek, te subsidiëren ?

Werd reeds een inventaris gemaakt van culturele verenigingen in het betrokken gebied, die hiervoor in aanmerking kunnen komen ?

Antwoord

Ik heb de mogelijkheid tot subsidiëring van verenigingen die het Limburgs in stand houden in de Platdietse streek nog niet onderzocht. Evenmin werd een inventaris gemaakt van culturele verenigingen in het betrokken gebied, die hiervoor in aanmerking zouden kunnen komen.

Vraag nr. 176 van 19 juli 1994 van de heer F. VAN DEN EYNDE

Informatieve uitzendingen van Radio 1 – Schending van de mensenrechten in België

Op 7 juli 1994 werd in de nieuwsuitzendingen van Radio 1 van 7 uur en van 7.30 uur uitgebreid gewag gemaakt van het laatste rapport van Amnesty International.

Hierin wordt veel aandacht besteed aan de situatie van de mensenrechten in Europa die volgens Amnesty International niet zo rooskleurig zou zijn.

In beide nieuwsuitzendingen stelde de BRTN dat België in dit document niet werd genoemd. Niettemin vond een journalist van de openbare omroep het nodig tijdens een stuk de Dag, dat net voor het nieuws van 8.00 uur ook aan dit rapport gewijd was, zeer duidelijk te suggereren dat ten gevolge van de verrechtsing ook bij ons de mensenrechten in het gedrang geraakt zijn.

Is de minister van mening dat deze werkwijze in over-

eenstemming is met de objectiviteit die van de BRTN moet worden verwacht ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

Uit de tekst van Voor de Dag blijkt duidelijk dat de uitdrukking „hier bij ons” niet op ons land slaat, maar op Europa.

Vraag nr. 177 van 19 juli 1994 van de heer L. STANDAERT

Cultureel Centrum van de Vlaamse Gemeenschap in Alden Biesen – Toewijzing van lokalen aan diverse verenigingen

Alden Biesen in Rijkhoven wordt gepromoot als Het Cultureel Centrum van de Vlaamse Gemeenschap. Die stelt zich o.a. als doel “de eigenheid van de Vlaamse bevolking te bewaren en te bevorderen los van onderscheid naar ras, geloof, politieke voorkeur, leeftijd, geslacht, seksuele voorkeur”. Ook de statuten van de v.z.w. Alden Biesen stipuleren een analoog doel in artikel 3 : “De vereniging stelt zich tot doel in de streek de socio-culturele vorming van alle categorieën der bevolking te bevorderen en de samenlevingsopbouw na te streven.” (bijlage Belgisch Staatsblad van 13 december 1973, p. 4.353, nr. 8.713).

1. Waarom werden 26 van 54 (= 48,15 percent) receptieve vormingsactiviteiten in 1993 georganiseerd door verenigingen van uitsluitend katholieke signatuur met een toewijzing van de lokalen in dezelfde verhouding ?
2. Waarom werden in 72 op 115 (= 62,61 percent) van de receptieve vergaderactiviteiten in 1993 de lokalen toegewezen aan verenigingen van uitsluitend katholieke signatuur ?
3. Doet deze scheve verdeling (der lokalen) geen afbreuk aan artikel 4 van de wet van 16 juli 1973 dat de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen waarborgt ?
4. Welke is de huidige procedure om de allocaties der lokalen evenredig en objectief toe te wijzen in de geest van artikel 15 van sub 3 geciteerde wet ?
5. Welke maatregelen heeft de minister genomen om deze scheefgroei in de ventilering en de toewijzing der lokalen over de diverse maatschappelijke politiek-filosofische verenigingen evenrediger te verdeelen ?

Antwoord

De werking van de Landcommanderij Alden Biesen werd bepaald door het koninklijk besluit van 11 juni 1976 (Belgisch Staatsblad 2 oktober 1976). Dit werd opgeheven en vervangen door het besluit van de Vlaamse regering van 22 december 1993 (Belgisch Staatsblad 6 april 1994). Alden Biesen is een buitendienst van het ministerie van de Vlaamse Gemeen-

schap, departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, administratie Sociaal-cultureel Werk. De v.z.w. Alden Biesen waarvan de statuten in het Belgisch Staatsblad verschenen 13 december 1973 is een plaatselijke vereniging die als naam Alden Biesen draagt. Deze statuten zijn dus niet van toepassing op de landcommanderij Alden Biesen.

De receptieve werking van de Landcommanderij Alden Biesen wordt bepaald door artikel 2 paragrafen 1.3 en 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 22 december 1993.

— “Deze doelstelling houdt in : het ter beschikking stellen tegen betaling van de infrastructuur voor de organisatie van vormende en culturele activiteiten. De ter beschikking stelling gebeurt bij voorrang aan culturele en sociaal-culturele organisaties, in tweede instantie aan instellingen zonder winstoogmerk en tenslotte aan bedrijven. Commerciële activiteiten en privé-feesten zijn uitgesloten. Het ter beschikking stellen van infrastructuur is ondergeschikt aan de eigen programmering.

Indien de eigen programmering dit toelaat wordt er dus voorrang verleend aan culturele en sociaal-culturele organisaties ongeacht hun ideologische strekking. Indien er wegens overbezetting een selectie nodig is, gebeurt dat in functie van de datum van de reservatieaanvraag.

— Wat de concrete vragen van het lid betreft :

1+2 Ik meen te weten dat de aangehaalde cijfers door het lid zelf geïnterpreteerd werden uit de statistieken van de receptieve werking 1993 van de landcommanderij Alden Biesen. Alden Biesen gaat bij een aanvraag nooit na van welke signatuur de aanvrager is. De directie zorgt er wel voor dat het centrum niet door één instelling in beslag wordt genomen. De toekenning gebeurt volgens de datum van de aanvraag mits er nog voldoende ruimte blijft voor anderen.

3+4 Er zijn tot op heden in Alden Biesen nooit klachten geweest van groepen die om ideologische of filosofische redenen geweigerd zouden zijn, noch van groepen die vinden dat verenigingen om ideologische of filosofische redenen zouden bevoordeligd worden.

Alden Biesen beschikt over een bestuurscommissie die volgens het cultuurpact samengesteld is en die toezicht houdt op de receptieve activiteiten.

5. Er moeten bijgevolg geen maatregelen worden genomen daar er in het bestaande systeem met zijn procedure voor het verhuren van zalen voldoende garanties ingebouwd zijn om een scheefgroei te voorkomen.

Vraag nr. 178 van 26 juli 1994 van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN Radio 1-nieuwsuitzending – Gebruik Engels woord

In de nieuwsuitzending van 18 uur op Radio 1 van

vrijdag 15 juli jl. had een journalist het over een statement van eerste minister Dehaene.

Zou het woord “verklaring” niet duidelijker geweest zijn ?

Is het de taak van de BRTN onze taal te verengelsen ?

Antwoord

De nieuwsdienst streeft ernaar een taal te gebruiken die voor iedereen toegankelijk is.

Het gebruik van het (in Van Dale opgenomen) woord statement betekent nog niet dat de BRTN de Engelse toer opgaat.

Vraag nr. 180 van 26 juli 1994

van de heer F. VAN DEN EYNDE

11-juliviering op BRTN — Niet ontwerpen van speciale uitzending

Naar aanleiding van de 11-juliviering bracht de BRTN dit jaar op TV 1 een reportage over het jongste zangfeest (al eens uitgezonden op 3 mei) en op TV 2 de ook reeds meermaals op het kleine scherm vertoonde film Het Gezin van Paemel.

Met andere woorden de omroep van de Vlaamse Gemeenschap heeft zelfs de moeite niet gedaan een speciale uitzending voor het feest van deze gemeenschap te ontwerpen.

Is de minister niet van mening dat zoiets nochtans had mogen worden verwacht ?

Welke uitzendingen werden door de BRTN-televisie gebracht omtrent de 1 mei-viering, die van *rerum novarum* en die van 21 juli van dit jaar ?

Antwoord

Naar aanleiding van 11 juli heeft de BRTN de horizontale programmatie doorbroken en heeft de omroep in de plaats van een weekendfilm een nieuw, feestelijk programma uitgezonden.

Het programma Met 2 aan Zee was een show met uitsluitend Vlaamse vedetten (Koen Crucke, Niels William, Will Tura, Leopold 3, the Dinky Toys, de XL-band).

Om 16.50 uur werd het Vlaams Zangfeest geprogrammeerd en op TV-Twee werd inderdaad Het Gezin van Paemel uitgezonden. De herhaling van waardevolle programma's kadert niet alleen in de bezuinigingspolitiek van de BRTN-Televisie maar wil de kijkers de gelegenheid geven deze programma's al dan niet voor de eerste keer te bekijken.

De specifieke programma's op de andere data waren :

op 1 mei 1994 :

TV 2, 20.30 uur : Gij zijt canaille ! heeft men ons verweten, debat over de actuele sociale problematiek

met als uitgangspunt de film en televisiereeks Daens (duur : 45 ').

op 12 mei 1994 :

TV 2, 20.30 uur : Visie of utopie ?, werken aan een wereld die niemand uitsluit (duur : 60').

op 21 juli 1994 :

TV 1, 15.35 uur : Rechtstreekse reportage van het militair defilé naar aanleiding van de nationale Feestdag.

17.00 uur : Toespraak door Z.M. de Koning naar aanleiding van de Nationale Feestdag.

Vraag nr. 181 van 26 juli 1994 van de heer P. VAN GREMBERGEN

Museum voor Schone Kunsten in Rijsel — Nederlands-talige aanduidingen

In het centrum van Rijsel wordt momenteel het Museum voor Schone Kunsten grondig heringericht. Nieuw zijn onder andere een openluchtmuseum voor beeldhouwwerken, drie nieuwe afdelingen voor beeldhouwwerk uit diverse perioden, nieuwe zalen voor permanente en tijdelijke tentoonstellingen, een boekenwinkel, café, restaurant, auditorium enzovoort. Men hoopt tegen juni '95 met de werken klaar te zijn.

De aanpassingswerken creëren een museum dat toonaangevend is voor de regio en dat de vergelijking met musea zoals in Rouen, Amiens, Antwerpen, Keulen enzovoort kan doorstaan.

Door zijn ligging en zijn geschiedenis heeft Rijsel bijzondere banden met Vlaanderen. In dat verband onderschrijft ook de minister die relatie. Ik verwijs naar zijn inspanningen om in Rijsel een Vlaams huis op te richten ter bevordering van de Vlaamse culturele uitstraling in die stad.

In het jaarboek '94 De Franse Nederlanden (Stichting Ons Erfdeel, Rekkem) stelt A. Bréjon de Lavergnée, algemeen conservator van het Rijselse Museum voor Schone Kunsten, dat het nieuwe museum zich zeker ook met open oog naar het buitenland moet richten. Het museum van Rijsel, aldus de conservator, zal het eerste grote museum zijn dat de Engelse, Belgische en Nederlandse toeristen op Frans grondgebied zullen ontdekken. Daarom zullen alle museumaanduidingen systematisch in drie talen gesteld zijn : Frans, Engels en Duits.

Op te merken valt in dat verband dat het grootste deel van de Belgen en alle Nederlanders, die volgens de conservator de toekomstige bezoekers van het museum zullen zijn, Nederlands spreken. Uiteraard is het dan vreem en tegenstrijdig te moeten vaststellen dat het Nederlands niet als aanwijzingstaal in het museum gebruikt zal worden. Nochtans zou de aanwending van het Nederlands zeer nuttig zijn en bovendien een test voor de Neerlandofone aanwezigheid in deze Noordfranse stad op het kruispunt der Europese wegen.

1. Wat is het oordeel van de minister over deze gelegenheid ?

2. Plant hij contacten met de instanties in Rijsel in het algemeen en met de heer Bréjon de Lavergnée in het bijzonder opdat ook het Nederlands als aanwijingstaal in het museum gebruikt zou worden ? Welke initiatieven neemt de minister daartoe ? Wanneer ?

Antwoord

1. Indien dit materieel en financieel tot de mogelijkheden van het Museum voor Schone Kunsten in Rijsel behoort, ben ik er vanzelfsprekend voorstander van dat zoveel als mogelijk het Nederlands aangewend
2. Zonder dat ik wil tussenkomen in de interne aangelegenheden van een buurland zal ik mijn administratie verzoeken contact op te nemen met de conservator, de heer Bréjon de Lavergnée, om het gebruik van Nederlandstalige aanduidingen te bepleiten.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 158
van 4 juli 1994
van de heer E. BEYSEN

Centra voor Basiseducatie — Mogelijkheden na de verhoging van de financiering

De Vlaamse regering heeft op voorstel van de minister van Onderwijs een besluit goedgekeurd, waardoor de financiering van de centra voor basiseducatie fors verhoogd wordt. Dit brengt de toelage op 450 miljoen frank voor 1994. Er blijken in Vlaanderen 29 Centra voor Basiseducatie te bestaan, die in 1992-1993 samen 11 .000 cursisten telden.

1. Welke zijn de gemeenten en steden waar één, of meerdere, van deze basiseducatiecentra gevestigd zijn ?
2. Welke inspanningen worden geleverd, of zijn in de toekomst gepland op het vlak van informatieverlening, om het aanbod van deze centra aan de potentiële cursisten kenbaar te maken en hun aantal nog op te trekken ?
3. Voorziet de minister eventueel nog in een uitbreiding van het aantal centra ?

Antwoord

1. De 29 Centra voor Basiseducatie, die op basis van het decreet van 12 juli 1990 houdende de regeling van de basiseducatie voor laaggeschoolde volwassenen worden gesubsidieerd, bevinden zich in de volgende steden en gemeenten : Aalst, Antwerpen (Berchem), Beringen, Brugge, Brussel, Dendermonde, Diest, Diksmuide, Eeklo, Geel, Gent, Genk, Halle, Hasselt, Heverlee, Kapellen, Kortrijk, Maasmechelen, Machelen, Mechelen, Ninove,

Oostende, Peer, Roeselare, Ronse, St. Niklaas, St. Truiden, Turnhout en Willebroek.

2. De Centra voor Basiseducatie hebben de voorbije jaren een gerichte strategie ontwikkeld om zoveel mogelijk potentiële cursisten in de regio aan te spreken.

Daarbij wordt van volgende principes uitgegaan :

- laaggeschoolde volwassenen moeten langs zoveel mogelijk informatiekanalen tegelijk en op continue wijze worden geïnformeerd worden over het cursusaanbod in de streek ;
- er worden samenwerkingsverbanden ontwikkeld met andere opleidings- en onderwijsvoorzieningen in functie van doorverwijzing ;
- er wordt samengewerkt met OCMW's en andere welzijnsorganisaties met het oog op doorverwijzing ;
- in stedelijke gebieden wordt gericht gewerkt in buurten (samenwerking met het opbouwwerk) met het oog op het activeren van laaggeschoolde buurtbewoners voor deelname aan het onderwijs- en opleidingsaanbod ;
- het cursusaanbod in de centra voor basiseducatie wordt kwalitatief verbeterd en het accent wordt meer gelegd op de te verwachten resultaten van het leerproces.

Voor het werkjaar 1993-1994 zijn bij het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie cijfers bekend over de instroom van nieuwe cursisten en het informatiekanaal dat daarbij vooral van belang was. Uit de cijfers blijkt dat bepaalde informatiekanalen gelijktijdig door cursisten worden genoemd. Het gaat om de verwerking van gegevens van 6.223 nieuwe cursisten :

— open promotie (kranten, radio, TV)	12,82 %
— gerichte promotie (affiches, info-stands, folders)	4,12 %
— doorverwijzing (VDAB, welzijnswerk)	63,79 %
— informele doorverwijzing (familie, vrienden, cursisten)	24,13 %
— activering	2,58 %
— onbekend	1,15 %

Uit vergelijking met vorige werkjaren blijkt dat instroom via doorverwijzing aan belang wint ; de uitbouw van samenwerkingsverbanden en netwerkvorming met andere opleidings- en onderwijsverstrekkers is essentieel.

3. Het decreet van 12 juli 1990 voorzag in een territoriale en niet-verzuilde spreiding van de centra. Dit betekent dat er per werkingsgebied één centrum wordt erkend en dat deze centra een regionale werking hebben. Het werkingsgebied van alle centra is dus uitgestrekt over meerdere gemeenten, behalve in Antwerpen waar het werkingsgebied van het Centrum voor Basiseducatie beperkt is tot de grenzen van de stad. Behoudens enkele kleinere witte vlekken is het volledige grondgebied van de Vlaamse Gemeenschap op dit moment verdeeld over de 29 Centra voor Basiseducatie. Op grond van in onder-

ling tot stand gekomen overleg en door de Raad voor de Basiseducatie gunstig geadviseerde afspraken tussen centra, kunnen uiteraard wijzigingen in het werkingsgebied worden doorgevoerd. Tevens zijn te allen tijde fusies tussen centra mogelijk. Erkenning van nieuwe centra in reeds bestaande werkinggebieden is echter uitgesloten.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 97
van 3 mei 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Absolute voorrang aan het voorstedelijk openbaar vervoer — Resultaat van deze doelstelling uit 1991

“Voorstedelijk openbaar vervoer absolute voorrang geven op de auto, op een aantal geselecteerde lijnen”. Dat schreef de minister in zijn verkeers- en vervoersplan Vlaanderen van 27 mei 1991. Hoever staat het met de realisatie van die doelstelling 4 jaar later, één jaar voor het verstrijken van de periode ?

Antwoord

Gezien de concurrentiële voordelen van het openbaar vervoer in stads- en voorstadsgebieden, heeft De Lijn in haar strategisch ondernemingsplan gesteld dat zij in de komende jaren relatief grotere aandacht en meer middelen zal besteden aan het stads- en voorstadsvervoer.

Om de steden verkeersleefbaar te houden dient inderdaad bijzondere zorg te worden besteed aan kwalitatieve en kwantitatieve herwaardering en uitbouw van het stedelijk en stadsgewestelijk openbaar vervoer. In het streek- en voorstadsvervoer nam De Lijn ook de optie om de sterke basislijnen zowel kwalitatief als kwantitatief op te waarderen.

In Gent werd een belangrijke stap gezet door de verlenging van tramlijn 21 naar de voorstadsgemeente Melle. De volledig eigen baan die hiervoor werd aangelegd werd ook geschikt gemaakt voor gebruik door de streekbuslijnen uit de richting Aalst en Dendermonde.

Eveneens in de Gentse regio kon de capaciteit op de voorstadslijnen beduidend worden verhoogd door de inzet van nieuwe gelede bussen.

Om het gecombineerd gebruik van fiets en openbaar vervoer te stimuleren werden talrijke haltes op een aantal Brusselse voorstadslijnen (cfr. Brussel-Ninove) uitgerust met fietsenstallingen. Ook op andere plaatsen werden de parkeer- en reisfaciliteiten uitgebreid of bestaan er plannen toe (b.v. Antwerpen-Linkeroever). In dit kader situeert zich ook de vernieuwing en uitbreiding van de gesubsidieerde schuilhuisjes langs voornamelijk streek- en voorstadslijnen.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat vlotte doorstroming van openbaar vervoer afhankelijk is van een aantal maatregelen. Verkeerslichtenbeïnvloeding aan kruispunten is één van de maatregelen maar moet, naargelang de verkeerssituatie samengaan met een eigen bedding voor bus en tram, een goed parkeerbeleid enzovoort.

Vraag nr. 114
van 6 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Folder Rapidus — Gemiste kans

De federale minister van Verkeer heeft samen met de NMBS en het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid de folder Rapidus uitgegeven met alternatieve reismogelijkheden. Positief aan de folder is dat hij pleit voor veilig autogebruik en daarvoor goede tips geeft. Ondanks de medewerking van de NMBS is dit een gemiste kans om de vakantiemobiliteit milieuvriendelijk te oriënteren. In haar project Vlaanderen-Europa 2002 pleit de Vlaamse regering voor een reductie van de automobilititeit en voor meer gebruik van het openbaar vervoer.

1. Is de vakantie en de recreatieve mobiliteit geen goed moment om stappen te zetten naar de trendbreuk die de minister geregeld bepleit ?
2. Waarom worden de gewesten niet bij Rapidus betrokken ? Het is niet de eerste keer dat deze folder wordt uitgegeven. Heeft de minister de samenwerking al bepleit op het interministerieel comité voor infrastructuur en verkeer ? Waar liggen de weerstanden ?
3. De presentatie van de mogelijkheden van de NMBS laat veel te wensen over. Belangrijker nog is dat er geen band wordt gelegd met het stads- en streekvervoer van de gewesten en met het samenspel met de fiets. Welke maatregelen neemt de minister om dit noodzakelijk samenspel te bevorderen ?
4. Vanuit het standpunt van de gebruiker is het toch onvergeeflijk dat bijvoorbeeld de kusttram niet voorkomt op de Rapiduskaart. Is de minister het daarmee eens ? Welke stappen zet hij opdat zeker de kusttram op een volgende editie van Rapidus zou voorkomen ?
5. Is de jaarlijkse vakantieperiode geen goede gelegenheid voor NMBS, stads- en streekvervoer om gezamenlijk toeristische arrangementen aan te bieden ? Is hierover overleg met minister Weckx die toerisme onder zijn bevoegdheid heeft ?

Antwoord

1. Een positieve ervaring met het openbaar vervoer in de recreatieve sfeer kan inderdaad leiden tot het gebruik van bus en tram in de dagelijkse verplaatsingen.
2. De folder wordt uitgegeven door de federale minister van verkeer en is de vrucht van samenwerking tussen de Rijkswacht en het Belgisch Instituut voor

Verkeersveiligheid, beide federale instellingen. In het licht van de staats hervorming en de bevoegdheden van de gewesten op gebied van verkeersveiligheid is het aangewezen dat de gewesten erbij betrokken worden.

3. De NMBS heeft de gelegenheid aangegrepen om de aandacht te vestigen op de trein als alternatief voor de overbezette autowegen naar de toeristische trekpleisters. Het is natuurlijk niet mogelijk om binnen het kader van dergelijke brochure alle dienstregelingen in detail te vermelden. De NMBS beperkte zich dan ook tot het geven van een overzicht van de verschillende tarifaire voordeelformules, het toeristisch aanbod en een duiding van de verschillende voordelen van de trein. Ook worden de verschillende brochures die in de stations verkregen kunnen worden, vermeld. Het feit dat de brochure vooral gaat over alternatieve reiswegen naar de Kust en de Ardennen en dus trajecten over langere afstand, is er niet vreemd aan dat de regionale vervoermaatschappijen er niet van nabij bij betrokken worden. Het regionaal vervoer komt in dit kader vooral als voor- en natransport aan bod.
- 4 Het feit dat de kusttram niet vermeld wordt in de uitgave 1994 is een leemte. Het nodige wordt gedaan om de kusttram opnieuw op te nemen in de volgende editie van de Rapidusfolder.
- 5 Reeds jarenlang is er een samenwerking tussen de NMBS, de regionale vervoermaatschappijen en de organisatoren om all-in tickets af te leveren, zodat de reiziger tegelijkertijd de reis met trein, bus of tram en de ingangsprijs van het evenement betaalt. Dit gebeurt op permanente basis bij de B-dagtrips maar ook voor korte evenementen (beurzen, concerten, voetbalmatches, . . .). Er is een permanent overleg hierrond tussen de NMBS, de regionale vervoermaatschappijen, toeristische federaties en organisatoren.

**Vraag nr. 120
van 22 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN**

Europees'wegenvignet — Toewijzing opbrengst

De opbrengst van het Europees wegenvignet zal "wat het Vlaamse Gewest betreft, worden toegewezen aan mobiliteitsverbeterende maatregelen, inzonderheid de gewestelijke verkeersinfrastructuur waar het goederenvervoer gebruik van maakt ; het moet eveneens bijdragen tot het onderhoud en de verbetering van de wegeninfrastructuur". Dat schrijft minister Kelchtermans in Het Vlaams Infrastructuurplan, 1994, p. 13.

1. Is dat het standpunt van de Vlaamse regering ?
2. Betekent het dat, wat het Vlaams Gewest betreft, de volledige opbrengst naar wegeninfrastructuur gaat ?
3. Gaan er ook gedeelten naar de binnenvaart, naar installaties om gecombineerd vrachtvervoer mogelijk te maken, naar het stads- en streekvervoer van De Lijn ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer

T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

De Vlaamse regering heeft in haar zitting van 15 september 1993 het volgende standpunt in verband met de mogelijke invoering van een autowegenvignet ingenomen :

- de opbrengst van het wegenvignet en de toewijzing ervan is een gewestelijke bevoegdheid ;
- de opbrengst zal, wat het Vlaamse Gewest betreft, worden toegewezen aan mobiliteitsverbeterende maatregelen, inzonderheid de gewestelijke verkeersinfrastructuur waar het goederenvervoer gebruik van maakt en moet bijdragen tot het onderhoud en de verbetering van de wegeninfrastructuur.

In de geest van richtlijn 93/89 van de Raad van de Europese Gemeenschappen, waarin het wegenvignet is opgevat als een gebruiksrecht met een niet-fiscaal karakter, wordt dit vignet opgevat als een toerekening aan de vervoersondernemers-gebruikers van de infrastructuurkosten die zij veroorzaken.

In deze geest is het dan ook evident dat de inkomsten die voortvloeien uit de inning van dit wegenvignet, aan de wegbeheerder, in casu de gewesten, toekomen.

Dit laatste sluit echter niet uit dat in het raam van de Vlaamse uitgavenbegroting, herschikkingen kunnen worden doorgevoerd die het beleid ten gunste van de alternatieve vervoersmodi ondersteunen.

**Vraag nr. 122
van 22 juni 1994
van de heer W. VERREYCKFN**

Luchthaven van Deurne — Vermindering capaciteit

Op een afstand van 400 meter van de Deurnese luchthaven werd een torenkraan van meer dan 40 meter geplaatst. Niet enkel deze kraan maar ook de hoogte van het geplande gebouw zal de bruikbare lengte van de startbaan verminderen. Hoe minimaal deze vermindering ook moge zijn, in het licht van de nu reeds korte startbaan blijft het een capaciteitsvermindering.

Hiermee wordt dus ingegrepen op het verkeersdomein. Alhoewel de bouwmaterialen nog steeds tot de Belgische bevoegdheid lijken te behoren meen ik toch dat, omdat de ingreep de werking van de luchthaven een handicap bezorgt, overleg met het Vlaams ministerie van verkeerswezen aangewezen zou zijn.

1. Kan de Vlaamse minister van Verkeer nog enige invloed uitoefenen op deze en eventuele volgende belemmeringen van de goede werking van de luchthaven ?
2. Wordt bij bouwtoelatingen ook overlegd met de luchthavenautoriteiten die beschikken over de internationale richtlijnen over de veilige hoogte van gebouwen in de omgeving van startbanen ? Het is ten slotte niet enkel omwille van de capaciteit van de

luchthaven maar ook omwille van de veiligheid van de bewoners van een dergelijke omgeving dat een samenspraak noodzakelijk is.

Antwoord

1. In principe behoren de luchtvaartdienstbaarheden tot de gewestelijke bevoegdheid, behalve wat de aspecten betreft die verband houden met de luchtvaartelektronica, die tot de bevoegdheid behoort van de Regie der Luchtwezen. In de praktijk wordt bijgevolg een nauwe samenwerking tussen de Regie en de luchthavendirectie nagestreefd.
2. De torenkraan in kwestie is een hindernis van tijdelijke aard, die tijdig bij de luchthavendirectie bekend werd gemaakt. Deze hindernis werd met een bebakening volgens de ICAO-normen uitgerust. Zij werd tevens op de voorgeschreven wijze gemeld aan de piloten (met NOTAM A 0437/94). De torenkraan en het appartementsgebouw, voor de oprichting waarvan deze werd ingezet, bevinden zich niet in het naderingsvak van baan 11, maar wel in het overgangsvlak, waar een helling geldt van 14,3 procent. Er kan niet worden gesteld dat de tijdelijke plaatsing van de torenkraan een feitelijke capaciteitsvermindering van de luchthaven teweeg brengt.

Vraag nr. 124 van 4 juli 1994 van de heer G. ANNEMANS

Wegenwerken - Minimale normen van verkeersbegeleiding

Het is een welbekend verschijnsel dat in ons land een deel van de files gecreëerd worden door de zeer gebrekkige en ronduit amateuristische wijze waarop wegenwerken worden aangegeven.

Wanneer bij de aanleg van een nieuw wegdek op een autosnelweg het aantal rijstroken wordt gehalveerd, dan gebeurt dit meestal door enkele slecht begeleide verkeersborden en het plaatsen van een vijftal lapidaire losse paaltjes aan het begin van de versmalling.

Het zal de minister bekend zijn dat in onze buurlanden dergelijke wegenwerken worden aangeduid met begeleidende verkeersnoppen in het wegdek en doorstromingsbevorderende knipperlichten. Door dergelijke ingrepen is het dikwijls mogelijk om van drie rijstroken (inclusief pechstrook) twee rijstroken te behouden.

Werden er initiatieven genomen om aannemers van wegenwerken te verplichten een aantal minimale normen van verkeersbegeleiding in acht te nemen ?

Heeft de minister de situatie in onze buurlanden bestudeerd om de aannemers van wegenwerken hier bij ons te verplichten ook dergelijke filebeperkende maatregelen te nemen ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 125 van 5 juli 1994 van de heer H. LAUWERS

Openbaar vervoer — Controle op zwartrijders op tram en bus

In het Brussels Gewest zet de MIVB 24 mensen voltijds in voor de controle op zwartrijders op tram en bus, in ploegen die afwisselend in uniform of incognito optreden.

Daaruit blijkt dat er de laatste jaren een grote toename is van niet-betalende reizigers, waarvan de MIVB ongeveer een 75 procent kan vatten.

De reactie van de zwartrijders op de toezichthouders wordt agressiever, zodat controleploegen minimaal uit 4 agenten moeten bestaan. Ook de chauffeurs klagen over toenemende agressie.

De Lijn noteert een dalend aantal reizigers in Antwerpen, maar er kan worden vermoed dat het aantal niet betalenden steeg. In Antwerpen leeft bij de gebruikers een indruk van quasi-afwezigheid van controle.

1. Hoeveel plaatsbewijstoezichters heeft De Lijn voltijds ter beschikking voor controle, en in hoeveel ploegen ?
2. Laat dit toe een permanente controle uit te oefenen op de ongeveer 2.500 ritten in Antwerpen, per dag ?
3. Welke maatregelen werden genomen voor de veiligheid van de toezichters ?
4. Is er een systematische opvolging van het zwartrijden ? Hoeveel procent meent De Lijn per jaar te vatten van het werkelijke aantal ?

Antwoord

1. In de entiteit Antwerpen staan er permanent een aantal controleurs voltijds ter beschikking voor de controle van fraude bij reizigers op zowel stads- als streeklijnen.
2. De Lijn concentreert zich bij voorkeur op zogenaamde risicoritten (schoolritten, overvolle ritten met gelede bussen in de spitsuren, ...).
3. Uit de dagelijkse ervaring blijkt dat de agressiviteit waarmee de controleurs van De Lijn worden geconfronteerd, zeer beperkt is en niet van aard dat er speciale veiligheidsmaatregelen nodig zijn. Uiteraard wordt in de opleiding van het personeel wel de nodige aandacht besteed aan hoe er moet worden omgegaan met lastige en eventueel agressieve reizigers. Naast deze opleiding blijft een permanente begeleiding en motivatie noodzakelijk.
4. Tijdens een actie in het voorjaar 1994 (periode 1-31 mei) werden er in de entiteit Antwerpen 41.662 reizigers gecontroleerd, waarbij 219 fraudegevallen vastgesteld werden. Dit betekent een fraudepercentage van 0,53 procent. Bij controleacties in alle entiteiten samen werd een fraudepercentage van 0,63 procent vastgesteld (476 fraudegevallen op 75.071 gecontroleerde reizigers).

In 1993 werd er in de entiteit Antwerpen een bedrag van 4.455.966 frank aan boeten geïnd, wat neerkomt op 2.362 fraudegevallen.

De Lijn Antwerpen vervoerde in 1991 in totaal 82.505.404 reizigers. In 1992 bedroeg dit aantal 80.787.040 en in 1993 steeg dit aantal tot 81.788.000.

**Vraag nr. 126
van 5 juli 1994
van de heer L. GOUTRY**

**Voordelen voor gehandicapten inzake openbaar vervoer
— Draagwijdte van deze voordelen**

Gehandicapte personen die aan een aantal voorwaarden voldoen kunnen desgevallend genieten van bepaalde verminderingen en tariefvoordelen bij De Lijn.

Concreet gaat het over :

- het bekomen van een gratis kaart voor een begeleider van een blind, of zwaar fysisch of mentaal gehandicapt persoon,
- gratis reizen voor blinden via een nationale verminderskaart op het gemeenschappelijk vervoer.

Kan de minister mij informeren welke de draagwijdte is van deze voordelen, vrijstellingen of verminderingen en dit naargelang de volgende indeling.

1. Het aantal gehandicapten die van deze voordelen geniet opgesplitst per afzonderlijk voordeel.
2. De financiële weerslag globaal en per afzonderlijk voordeel.

Antwoord

Tot op heden heeft De Lijn 6.062 kaarten voor begeleider uitgereikt die aan de personen met een handicap het recht geven om zich op lijnen van het net van De Lijn gratis te laten vergezellen door een begeleider naar keuze. In voorkomend geval kan de gehandicapte zelf, indien hij/zij tevens houder is van een nationale verminderskaart op het gemeenschappelijk vervoer, dit voordeel cumuleren met de aan hem/haar toegekende vermindering.

De visueel gehandicapten, houders van de nationale verminderskaart op het gemeenschappelijk vervoer, worden gratis vervoerd op het net van De Lijn uit hoofde van het ministerieel besluit van 16 november 1922 en van de ministeriële beslissing van 1 april 1981. De kaarten worden uitgereikt door het ministerie van Sociale Voorzorg. Op 25 juli 1994 zijn er 1.175 Nederlandstalige en 1.151 Franstalige titularissen.

De financiële weerslag hangt af van de mate van gebruik van deze voordelen.

**Vraag nr. 127
van 6 juli 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN**

De Lijn — Folder dienstregeling richting Metropolis

De Lijn heeft een foldertje gemaakt dat uitlegt hoe je naar het cinemacomplex Metropolis kunt.

1. Hoeveel kost deze folder ?
2. Wie betaalt hem ?
3. Is de dienstregeling aangepast om Metropolis beter te bedienen ?
4. Is een stijging merkbaar van het aantal reizigers op de bussen die Metropolis aandoen sinds het complex zijn deuren heeft geopend ?
5. Is er een bijdrage van Metropolis voor deze lijnen ?
6. Na de laatste film kan men niet meer naar huis met De Lijn. Wordt daaraan gewerkt ?

Antwoord

1. De kostprijs van de folder bedraagt 162.500 frank (BTW excl.).
2. De Lijn betaalde deze folder via het promotiebudget van art. 31.05.
3. De dienstregeling van lijn 31 werd afgestemd op de laatavondvertoningen. Op het schematisch plan van de streeklijnen werd in de folder melding gemaakt van de overstapmogelijkheden om Metropolis te bereiken.
4. Er is een merkbare stijging waarneembaar van het aantal reizigers op lijn 31. Vooral tijdens de vakantieperiodes is er voor de namiddagvertoningen een grote drukte op alle lijnen die Metropolis aandoen.
5. Er is geen financiële bijdrage vanwege Metropolis.
6. Bijkomende ritten werden gepland voor de terugkeer na de laatste filmvertoningen op vrijdag en zaterdag.

**Vraag nr. 130
van 14 juli 1994
van de heer L. BARBE**

Subsidies voor restauratiewerken — Achterstand uitbetalingsdossiers

Voor het toekennen van subsidies voor restauratiewerken waren er drie besluiten van de Vlaamse Executieve van kracht, met name :

- het besluit van de Vlaamse Executieve van 1 juli 1982 tot bepaling voor het Nederlandse taalgebied van de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten, andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën, bekrachtigd door het decreet van 17 november 1982 ;
- het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 juli 1984 tot bepaling voor het Nederlandse taalgebied van de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten, bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën, bekrachtigd door het decreet van 30 oktober 1984 ;
- het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 juni 1989 houdende vaststelling van de procedure inzake

subsiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten die door of op initiatief van regionale of lokale besturen of ermee gelijkgestelde rechtspersonen worden uitgevoerd, later vervangen door het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 december 1991 houdende vaststelling van de procedure inzake de subsiëring van werken aan beschermde monumenten, die door of op initiatief van regionale of lokale besturen worden uitgevoerd.

Er zouden nog heel wat dossiers inzake subsidies voor restauraties in behandeling zijn.

1. Kan de minister mij, onderverdeeld naar de drie Executievebesluiten, meedelen hoeveel dossiers er nog in behandeling zijn ? Met welke subsidiebedragen komt dit overeen ?
2. Wanneer zullen deze dossiers allemaal zijn behandeld in de veronderstelling dat zowel de begrotingskredieten als het aantal personeelsleden dat de dossiers behandelt gelijk blijft ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om deze dossiers zo snel mogelijk af te handelen ?

Antwoord

- A. Allereerst wens ik te beklemtonen dat er geen enkele achterstand is en in het verleden ook niet was in de uitbetaling van toegekende subsidies voor restauratiewerken. Alle vorderingsstaten worden binnen de 15 dagen na indiening door de betrokken dienst nagezien en de erop toegekende subsidie wordt onmiddellijk voor vereffening doorgestuurd.

Wat de verwijzing naar de drie besluiten van de Vlaamse Executieve betreft, wens ik erop te wijzen dat de besluiten van 1 juli 1982 en 4 juli 1984 de basisbesluiten zijn waarop gesteund wordt om subsidies toe te kennen en dat het besluit van 21 juni 1989 de procedure regelt op welke wijze de subsidie kan worden verkregen. Dit laatste besluit regelt trouwens op uniforme wijze de toekenning van subsidies in het algemeen.

B . Specifieke vragen

1. Aantal dossiers en nog uit te keren subsidiebedragen van 1 augustus 1994.

a) besluit 1 juli 1982

88 dossiers voor een nog uit te keren bedrag van 329,8 miljoen frank aan toegekende subsidies.

b) besluit 4 juli 1984

146 dossiers voor een nog uit te keren bedrag van 558,6 miljoen frank aan toegekende subsidies.

2. Afhandelingstermijn

De afhandelingstermijn is afhankelijk van de uitvoering der werken waarvoor de subsidies werden toegekend. De subsidies worden pas uitgekeerd op zicht van de vorderingsstaten en facturen betreffende de uitgevoerde werken. Daarbij

dient men rekening te houden met het feit dat bepaalde opdrachtgevende besturen zeer traag en soms zeer laat de nodige documenten indienen ter uitbetaling van de toegekende subsidies. Ter informatie kan ik meedelen dat de verjaaringstermijn 5 jaar bedraagt, te rekenen van de voorlopige oplevering der werken.

3. Maatregelen

Gelet op het bovenstaande waaruit blijkt dat de uitbetalingsaanvragen tijdig en regelmatig worden behandeld en aangezien het afsluiten van de dossiers totaal afhankelijk is van de indiening der vorderingsstaten en eindafrekeningen door de betrokken opdrachtgevers ben ik van oordeel dat geen maatregelen dienen te worden getroffen.

Vraag nr. 131 van 14 juli 1994 van de heer D. RAMOUDT

Landingsprocedure voor Iljoeshin-vliegtuigen in Oostende — Toepassing

Op 4 juli 1994 had het zoveelste incident plaats bij de landing van een vrachtvliegtuig van het Russische type Iljoeshin, waarbij alleen materiële schade werd aangericht.

Een aantal weken voordien had de minister het tijdelijk verbod opgelegd aan vliegtuigen van dit type nog te landen in Oostende, en dit in afwachting van het uitwerken van een landingsprocedure waarbij dergelijke voorvallen vermeden zouden worden.

In een tijdspanne van drie uur landden er drie vliegtuigen, twee ervan werden door de verkeersleiding naar landingsbaan nummer 08 geleid. Het toestel dat de schade aanrichtte landde op baan 26. De aanlegroute verschilt : het ene gebeurt over zee, het andere over land. Het was windstil.

1. Heeft de piloot de onderrichting van de verkeersleiding gevolgt ? Indien ja, waarom werd er gekozen voor aanvliegeroute 26 in plaats van 8 ; indien neen, waarom niet ?
2. Wie draagt hier de verantwoordelijkheid in dit incident, de piloot of de verkeersleiding ?

Antwoord

1. Op het moment dat de landingsprocedure werd ingezet, werd aan de piloot van het betrokken toestel door de verkeersleiding voorgesteld om landingsbaan 08 met aanvliegeroute boven de zee te gebruiken. Bij aanvang van de landingsprocedure bedroeg de staartwind bij landing op baan 08 10 knopen. De procedure die uitgewerkt werd na vroegere incidenten bepaalt een landing op baan 08 wanneer de weersomstandigheden dit toelaten, dat wil zeggen maximum 15 knopen crosswind of 8 knopen staartwind bij droge baan, bij natte baan worden deze maxima respectievelijk 10 en 5 knopen. Aangezien de heersende wind op het moment van de landings-

procedure dus meer dan 8 knopen startwind bedroeg heeft de piloot de verkeersleiding verzocht om baan 26 te mogen gebruiken.

2. De piloot is slechts verantwoordelijk wanneer hij afgeweken zou hebben van de door de Regie der Luchtweegen opgelegde procedures. In de huidige stand van het onderzoek en volgens gegevens verstrekt door de verkeersleiding kan niet worden aangetoond dat de piloot afgeweken zou zijn van de voorschriften ter zake. Gezien aan de voorwaarden voor het toepassen van de bijzondere landingsprocedure op baan 08 niet voldaan was, heeft de verkeersleiding conform de richtlijnen de piloot toelating gegeven te landen op baan 26.

Vraag nr. 133
van 15 juli 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

Kerkorgels — Subsidiëring van restauratiewerken

1. Hoeveel bedragen de kredieten op de begroting van de minister op jaarbasis voor restauratiewerken aan kerkorgels vanaf 1992 ? Hoeveel subsidies zijn er verleend per restauratie-opdracht vanaf 1992 en voor welke kerkorgels (gemeente en naam van de kerk) ?

2. Is er een prioriteitenlijst inzake subsidiëring van restauratie van kerkorgels ? Zo ja, op grond van welke criteria ? Is er een lijst van toezeggingen voor toelage opgemaakt voor 1994-1995 ? Kan deze worden meegedeeld ?

Antwoord

1. Er is geen apart artikel op de begroting ingeschreven voor de restauratie van orgels.

De restauratiepremie wordt toegekend op basis van de basisallocaties van het programma 62.20 :

53.01. Aandeel van het Vlaamse Gewest in de toekenning van een restauratiepremie — privé-sector ;

63.03. Aandeel van het Vlaamse Gewest in de toekenning van een restauratiepremie voor werken ondernomen door lokale en regionale openbare besturen aan beschermde monumenten andere dan deze bestemd voor een erkende eredienst, seminaries of pastorieën ;

63.04 Aandeel van het Vlaamse Gewest in de toekenning van een restauratiepremie voor werken ondernomen door lokale en regionale openbare besturen aan beschermde monumenten bestemd voor een erkende eredienst, seminaries of pastorieën.

Er zijn zo subsidies verleend voor de volgende orgels.

Provincie	Gemeente	Monument	Aandeel Vlaams Gewest
1992			
Eredienst			
A	Puurs	St. -Pieterskerk	6.701.676 frank
B	Keerbergen	St.-Michiels	1.004.707 frank
L	St. -Truiden	O.L.V.-Ten Hemel	511.070 frank
0	Ninove	O.L.V.-Okegem	132.733 frank
1993			
Eredienst			
A	Turnhout	St.-Pieters	1.860502 frank
A	Ranst	Kerk Broechem	1.299.743 frank
B	Merchtem	O.L.V.-Ter-Nood	95 1.000 frank
B	Herent	O.L.V.-Kerk	831.738 frank
0	Dendermonde	St. -Aldegondis	852.256 frank
0	Denderleeuw	St. -Amandus	327.232 frank
0	Ninove	O.L.V.-Kerk	411.072 frank
0	Berlare	O.L.V.-Hemelvaart	501.682 frank
0	Dendermonde	O.L.V.-Kerk	3.743.504 frank
W	Oostkamp	St.-Pieters	858.474 frank
Openbare sector			
L	St. -Truiden	Begijnhofkerk	360.847 frank
1994			
Eredienst			
A	Aartselaar	St. -Leonardus	71.968 frank
A	Ranst	O.L.V.-Kerk Broechem	164.483 frank
L	Hasselt	O.L.V.-Bezoeking Godsheide	4.959.498 frank
L	St. -Truiden	O.L.V.-Kortenbos	3.152.516 frank
W	Oostkamp	St. -Pieterskerk	54.058 frank

2. Het Bestuur Monumenten en Landschappen bereidt een meerjarenprogramma voor met het oog op de toekenning van restauratiepremies voor werken aan orgels.

De volgende criteria worden hierbij in aanmerking genomen

- de tijd die reeds verliep sinds een aanvraag werd ingediend ;
- de cultuurhistorische waarde van het instrument ;
- de urgentie van de noodzakelijke ingrepen.

Toezeggingen voor de begroting 1995 kunnen niet gebeuren zolang deze begroting niet is goedgekeurd.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 106
van 15 juli 1994
van de heer M. OLIVIER

Bejaardenbeleid — Opvangmogelijkheden in de arrondissementen Kortrijk en Roeselare-Tielt

Het aandeel van de ouderen in onze bevolking groeit. Dit fenomeen van vergrijzing is een belangrijk gegeven voor het toekomstig ouderenbeleid.

1. Hoeveel bejaarden zijn er :
 - a) in het arrondissement Kortrijk,
 - b) in het arrondissement Roeselare-Tielt ?
2. Hoeveel voorzieningen bestaan er momenteel inzake opvang van bejaarden, respectievelijk in het arrondissement Kortrijk en het arrondissement Roeselare-Tielt, met name :
 - a) hoeveel rusthuizen met het aantal woongelegenheden,
 - b) hoeveel service-flats met het aantal woongelegenheden ?
3. Welke bijkomende voorzieningen voor bejaarden worden gepland of zijn in realisatie en hoeveel bijkomende wooneenheden zal dit opleveren :
 - a) in het arrondissement Kortrijk,
 - b) in het arrondissement Roeselare-Tielt ?
4. Welke van deze bijkomende voorzieningen zullen met subsidiëring worden gerealiseerd :
 - a) in het arrondissement Kortrijk,
 - b) in het arrondissement Roeselare-Tielt ?

Antwoord

1. Op basis van de bevolkingstoestand van 1 januari 1993 wordt het aantal bejaarden (dit is personen van 60 jaar en ouder) in de arrondissementen Kortrijk en Roeselare-Tielt en de percentuele verhouding ervan tot de totale bevolking als volgt bepaald :

Arrondis.	Bevolking	Bejaarden	% -verhouding
Kortrijk	278.030	56.735	20,41
Roeselare	138.827	28.843	20,78
Tielt	86.620	18.173	20,98

2. Op 1 januari 1994 telden deze arrondissementen volgende bestaande voorzieningen voor de bejaarden :

Arrondis.	Rusthuizen	Woongelegenheden	Service-flats	Wooneenheden
Kortrijk	42	3.138	5	244
Roeselare	18	1.357	3	81
Tielt	14	1.085	4	129
Totaal	74	5.580	12	454

3. Op 1 januari 1994 werden volgende bijkomende voorzieningen voor bejaarden gepland (inclusief uitbreidingen van bestaande voorzieningen) :

Arrondis.	Rusthuizen	Woongelegenheden	Service-flats	Wooneenheden
Kortrijk	5	495	23	843
Roeselare	0	167	11	361
Tielt	0	165	8	153
Totaal	5	827	42	1.357

4. Volgende projecten worden momenteel met subsidiëring gerealiseerd (het betreft hier zowel de realisatie van nieuwe eenheden, de vervanging van bestaande eenheden als de aanpassingswerken aan bestaande eenheden) :

Arrondissement Kortrijk

- a. 8 rusthuisprojecten met in totaal 809 woongelegenheden, waarvan 699 ter vervanging van bestaande woongelegenheden, namelijk :
 - 1 project in Harelbeke (120 woongelegenheden waarvan 120 vervangingswoongelegenheden) ;
 - 4 projecten in Kortrijk (470 woongelegenheden waarvan 373 vervangingswoongelegenheden) ;
 - 1 project in Wevelgem (90 woongelegenheden waarvan 90 vervangingswoongelegenheden) ;

- 2 projecten in Zwevegem (129 wooneenheden waarvan 86 vervangingswooneenheden) ;
- b. 10 serviceflatgebouwprojecten met in totaal 342 wooneenheden, namelijk :
 - 1 project in Anzegem (20 wooneenheden) ;
 - 1 project in Avelgem (22 wooneenheden) ;
 - 1 project in Deerlijk (15 wooneenheden) ;
 - 1 project in Harelbeke (47 wooneenheden) ;
 - 3 projecten in Kortrijk (145 wooneenheden) ;
 - 2 projecten in Wevelgem (42 wooneenheden) ;
 - 1 project in Zwevegem (51 wooneenheden).

Arrondissement Roeselare

- a. 5 rusthuisprojecten met in totaal 339 wooneenheden, waarvan 245 ter vervanging van bestaande wooneenheden, namelijk :
 - 1 project in Ingelmunster (130 wooneenheden waarvan 130 vervangingswooneenheden) ;
 - 1 project in Izegem (24 wooneenheden) ;
 - 1 project in Lichtervelde (64 wooneenheden waarvan 64 vervangingswooneenheden) ;
 - 1 project in Roeselare (90 wooneenheden waarvan 30 vervangingswooneenheden) ;
 - 1 project in Staden (31 wooneenheden waarvan 21 vervangingswooneenheden).
- b. 5 serviceflatgebouwprojecten met in totaal 142 wooneenheden, namelijk :
 - 2 projecten in Izegem (57 wooneenheden) ;
 - 1 project in Ledegem (20 wooneenheden) ;
 - 1 project in Moorslede (25 wooneenheden) ;
 - 1 project in Roeselare (40 wooneenheden).

Arrondissement Tielt

- a. 2 rusthuisprojecten met in totaal 240 wooneenheden, waarvan 200 ter vervanging van bestaande wooneenheden, namelijk :
 - 1 project in Tielt (180 wooneenheden waarvan 145 vervangingswooneenheden) ;
 - 1 project in Wingene (60 wooneenheden waarvan 55 vervangingswooneenheden).
- b. 3 serviceflatgebouwprojecten met in totaal 74 wooneenheden, namelijk :
 - 1 project in Ruislede (20 wooneenheden) ;
 - 1 project in Wielsbeke (24 wooneenheden) ;
 - 1 project in Wingene (30 wooneenheden).

Vraag nr. 109
van 26 juli 1994
van de heer A. VAN APEREN

Thuislozenzorg — Stand van zaken

Op 14 juni 1994 werd door de minister, de vakbonden

en de werkgevers een akkoord ondertekend in verband met de subsidiëring van de bijzondere prestaties voor 1994. Het akkoord heeft betrekking op de gehandicaptenzorg en de bijzondere jeugdbijstand. Over de thuislozenzorg werd geen overeenkomst bereikt.

Nu blijkt uit de brief van 16 juni 1994 van de minister aan de werkgeversorganisatie dat zij de alinea betreffende de thuislozenzorg in het akkoord, die in overleg met werkgevers en vakbonden was geschrappt, terug invoert.

Hierdoor voorziet zij voor 1994 in een forfaitair bedrag van 550.000 en 650.000 frank. Deze bedragen zijn totaal onvoldoende rekening houdend met de reglementering die voorziet in een aanwezigheid van 24 uur per dag van gesubsidieerd personeel. Bijkomend moeten voor prestaties op zaterdag, zondagen, feestdagen en nachten volgens de CAO weddesupplementen worden betaald.

Zij legt hiermee de CAO naast zich neer die bepaalt dat de enveloppe de toepassing van de CAO mogelijk moet maken en dat de criteria voor de bepaling van de enveloppe in overleg met de organisaties moet gebeuren. Zij zet werkgevers voor schut en laat de thuislozen in de kou staan.

1. Zal de minister inderdaad de forfaitaire tegemoetkoming vastleggen op 550.000 of 650.000 frank ?
2. Zo ja, hoe denkt zij dat de werkgevers hun verplichtingen ten aanzien van hun werknemers zullen nakomen ?
3. Welk effect zal deze maatregel tot gevolg hebben op de leefbaarheid van de centra voor thuislozenzorg ?
4. Welk is haar beleid ten aanzien van de thuislozenzorg ? In België is de armoede de laatste jaren zeer sterk gestegen. Meent zij niet dat het haar taak is als minister deze armoede ten sterkste te bestrijden ? Denkt zij dat te doen door deze centra financieel te nekken ? Heeft zij dan een alternatieve opvangvorm voor deze mensen ?

Antwoord

De door het lid bedoelde alinea werd niet opnieuw in het akkoord ingevoerd, maar ik heb — enkel voor 1994 — de forfaitaire tegemoetkoming inderdaad vastgelegd op 550.000 of 650.000 frank.

Het akkoord van 14 juni laatstleden was een „herenakkoord” met de vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers. Bedoeling daarbij was uitvoering te geven aan het artikel 8 van het besluit van 15 december 1993, dat uitvoering geeft aan het akkoord van 20 september 1993 met de opvoederssector, wat het jaar 1994 betreft, dat als een overgangsjaar wordt beschouwd. Op vraag van de werkgeversvertegenwoordiging van de thuislozenzorg werd in dit akkoord de bepaling van de forfait voor de betreffende subsectoren geschrappt. Het is evenwel duidelijk dat dit een element vormde van een globaal onderhandelingspakket waarover een akkoord werd bereikt. De bepaalde forfaits voor 1994 voor deze beide subsectoren moeten dus vanzelfsprekend gehandhaafd worden in dit totale kader. Overigens heb ik de betrok-

ken werkgeversorganisatie uitgenodigd om in de komende maanden voort constructief te onderhandelen met het oog op een definitieve regeling.

Voort kan ik het lid ook meedelen dat uit de gegevens van de administratie blijkt dat de genoemde forfaitaire toelagen meestal hoger liggen dan de **weddesupplementen** die door de voorzieningen in 1993 effectief zijn uitbetaald. Dit betekent dan ook dat de werkgevers met deze forfaitaire toelagen hun verplichtingen ten aanzien van hun werknemers kunnen nakomen en dat de leefbaarheid van de centra niet in het gedrang komt.

Wat zijn laatste vraag betreft zou ik de aandacht van het lid willen vestigen op het feit dat het aantal gesubsidieerde opvangplaatsen de laatste jaren zeer sterk is gestegen en dat de kredieten voor de opvang van thuislozen op vijf jaar meer dan verdubbeld zijn. Deze inspanningen worden ook in de toekomst voortgezet.

**Vraag nr. 113
van 4 augustus 1994
van de heer R. VAN HOOLAND**

Patrimonium van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest - Stand van zaken en opbrengst

Er had een belangrijke eigendomsoverdracht plaats van de federale staat naar het Vlaamse, het Waalse en het Brusselse Gewest, alsook naar de Vlaamse en de Franse Gemeenschap.

Alles samen beschikken het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap over een aanzienlijk patrimonium.

1. Hoeveel onroerend en roerend patrimonium is reeds overgedragen naar het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap, of blijft nog over te dragen, in overeenstemming met de bijzondere wet van 8 augustus 1980, zoals gewijzigd ?
2. Over welke onroerende en roerende goederen beschikken het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap, zo mogelijk naar statuut en gebruik ?
3. Wat is, naar schatting, de venale waarde van het onroerend patrimonium van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap dat niet voor de publieke dienstverlening bestemd is en in principe even goed verkocht zou kunnen worden ?
4. Wat is de actuele jaarlijkse opbrengst van het onroerend patrimonium van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap dat niet voor de publieke dienstverlening bestemd is en in principe even goed verkocht zou kunnen worden ?

Antwoord

Samen met de overdracht van bevoegdheden hebben de wetten van 8 augustus 1980, 8 augustus 1988, 16 januari 1989 — de zogenaamde financieringswet — en de wet van 17 jui 1993 de overdracht van een in de regel voor de uitoefening van die bevoegdheden noodzakelijk patrimonium, mogelijk gemaakt of gerealiseerd.

Een nog niet beëindigde reeks uitvoeringsbesluiten heeft de overgedragen patrimoniumgoederen, op uitzonderingen na, voldoende nauwkeurig geïdentificeerd. Voor de onroerende goederen werd de voorhanden zijnde kadastrale nummering als basis genomen. Naar aantallen betekent dit circa 40.000 kadastrale nummers voor gronden en gebouwen.

Daarnaast werden niet onder de kadastrale nummering opgenomen onroerende goederen overgedragen hoofdzakelijk bestaande uit infrastructuurwerken.

Bovendien werden roerende goederen overgedragen, waaronder de materiële (logistieke en artistieke goederen) en de immateriële (financiële participaties).

Ik ga ervan uit dat het niet de bedoeling is van het lid om de gedetailleerde inventaris te krijgen van al deze goederen. Al de gegevens met betrekking tot allerlei aspecten van deze patrimoniumgoederen worden door de diverse administraties nog op hun juistheid onderzocht. Statuut en gebruik behoren daarin tot de te onderscheiden aspecten. Dit maakt trouwens deel uit van een dubbel onderzoek.

Eenzijds gaf de Vlaamse regering opdracht een gedetailleerde inventaris op te stellen van alle vermogensgoederen van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest. In dit kader zal verder worden gegaan dan de verplichting opgelegd door de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, dit is ten minste om de tien jaar een inventaris van de vermogensbestanddelen op te stellen.

Het eigenlijk en logisch doel van de opdracht is uiteraard een permanent bijgewerkte inventaris te realiseren, die als databank zal fungeren en een realistische vermogenscomptabiliteit moet verzekeren.

Anderzijds besliste de Vlaamse regering mee te werken aan het opzet van de federale commissie voor de inventaris van het vermogen van de staat, dit is de zogenaamde commissie Maldague. Dit opzet is de bewuste inventaris op te stellen op 31 december 1992. De vorige, gepubliceerd in 1993, gaf de situatie op 31 december 1986 weer. In een algemene context wordt ook hier gestreefd naar een permanente inventaris, die tevens met Europese normen en richtlijnen rekening zal moeten houden.

De nog over te dragen goederen vormen een bijzondere groep. Het gaat hoofdzakelijk om onroerende goederen. Onderhandelingen en onderzoek hieromtrent lopen op het vlak van het Overlegcomité federale regering, gemeenschaps- en gewestregeringen. Het Overlegcomité laat zijn besluitvorming voorbereiden door een werkgroep waarvan de leiding wordt waargenomen door het kabinet van de eerste minister. Omtrent onder meer de volgende onroerende goederen of groepen van goederen loopt nog nader onderzoek :

1. In de materies Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur :
 - a. goederen in het kader van de bevoegdheden van **Bloso**
 - b. het ICC in Antwerpen
 - c. het KMSK in Antwerpen
 - d. de Singel in Antwerpen
 - e. het Koninklijk Muziekconservatorium in Brussel

2. In de materie Onderwijs :
 - a. goederen te bestemmen voor de UG en de UIA
 - b. de Hogere Zeevaartscholen in Oostende en Antwerpen
 - c. de Hoefsmederijschool in Anderlecht
3. In de materies Leefmilieu en Infrastructuur :
 - a. monumenten
 - b. het Rijksadministratief Centrum
 - c. de provinciale gouvernementen
 - d. meerdere sluiswachterswoningen
 - e. de bossen en parken
4. In de materies Economie en Werkgelegenheid :
 - a. industriezones of delen ervan
 - b. vroegere kleiputten

Omtrent de vraag naar de venale waarde van het onroerend patrimonium dat niet voor de publieke dienstverlening is bestemd, zou ik in een algemene zin eerst willen verwijzen naar het antwoord dat ik verstrekte op vraag nummer 86 van 18 mei 1994 van de heer Suykerbuyk, gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwerpen van de Vlaamse Raad, nr. 16, van 27 juni 1994.

De venale waarde wordt in de regels en de praktijk van de vermogensboekhouding niet als begrip gehanteerd. De schatting van de venale waarde van een onroerend goed krijgt slechts belang bij de vervreemding ervan, enerzijds om de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën en Begroting toe te laten de vervreemding aan de definitief bereikte prijs al of niet toe te staan, en anderzijds om uitvoering te geven aan artikel 87 van de meergenoemde gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit. Hierbij moet inzonderheid in het kader van de controlebevoegdheid van de wetgevende macht het bedrag van 50 miljoen frank worden in acht genomen.

Zolang echter de verkoopprocedure loopt, dient de geschatte venale waarde als vertrouwelijk te worden beschouwd en als dusdanig behandeld. Deze gegevens zijn dus niet voor publikatie vatbaar.

Onder punt 4 van de vraag wordt het begrip „niet bestemd voor de publieke dienstverlening” principieel gekoppeld aan de mogelijkheid „even goed te verkopen”. Ik ga ervan uit dat hier de „niet bestemde onroerende goederen” worden bedoeld. Ik verwijs dan ook nogmaals naar mijn antwoord op vraag nr. 86 van 18 mei 1994 van de heer Suykerbuyk. Dan beperkt de gevraagde jaarlijkse opbrengst zich tot :

1. canon ad 1.100.000 frank voor de erfpacht van het kasteel Beaulieu in Machelen.
2. huurgeld ad 968.000 frank voor het verhuurde gedeelte van het gebouw Torsinplein 12 in Tienen.

Mocht het lid met het begrip „niet bestemd voor de publieke dienstverlening” ook die onroerende goederen bedoelen die mij niet als „niet bestemd” werden overgedragen terwijl ze tijdelijk hun rechtstreekse bestemming niet invullen, dan ligt de antwoordbevoegdheid bij de functioneel bevoegde Vlaamse ministers, elk voor de eigen specifieke bevoegdheden.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 120 van 18 juli 1994 van de heer J. DE MOL

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 253
van 18 juli 1994
van de heer J. De Mol
Blz. 1067.

Vraag nr. 121 van 19 juli 1994 van de heer F. VAN DEN EYNDE

Artsen Zonder Grenzen — Toezicht door de administratie Externe Betrekkingen

De vereniging Artsen Zonder Grenzen zou thans de grootste niet-gouvernementele organisatie van ons land zijn en dit met 55 medewerkers en 2,5 miljard frank inkomsten. Naar schatting zou 60 procent van 861 miljoen frank particuliere fondsen van Vlaamse gezinnen komen.

Sinds 1992 werd daarenboven door de Vlaamse regering in totaal 24 miljoen frank aan overheidssteun aan Artsen Zonder Grenzen verleend.

In zijn antwoord op vraag nr. 73 van 18 april 1994 van collega Wim Verreycken deelt de minister-president mee dat de administratie Externe Betrekkingen door Artsen Zonder Grenzen nauwkeurig op de hoogte wordt gehouden van zaken op financieel vlak en daarenboven een financieel verslag van elk project krijgt. Hij voegt eraan toe dat de daartoe gemachtigde personeelsleden van de administratie Externe Betrekkingen of van het Rekenhof bij de vereniging controle kunnen uitoefenen.

In dit verband vestig ik de aandacht van de minister-president op het artikel van Mon Vanderostyne dat onder de titel “de ondraaglijke lichtheid van Artsen Zonder Grenzen” in De Standaard van 28 maart 1994 verscheen.

Hierin stelt de auteur, die reeds 14 jaar lang op het terrein reportages over de werking van Artsen Zonder Grenzen maakte, dat de publieke opinie en de donors zich vragen moeten stellen over die ondraaglijke lichtheid als een vliegtuig naar Centraal-Azië wordt gecharterd voor een onbestaande epidemie, als een kastekort

van 27.000 dollars weggewuifd wordt als een verwaarloosbaar probleem, als men terreinwagens met slechts 10 kilometer op de teller laat stelen, als men voertuigen met klimaatregeling stuurt naar het hooggebergte, als 10.000 dekens onuitgedeeld blijven liggen in het putje van de winter.

Hij voegt er aan toe dat voor een bepaalde strekking binnen Artsen Zonder Grenzen de beweging een doel op zichzelf aan het worden is, met het uitdelen van geneesmiddelen en medische apparatuur als sinterklaaskoekjes — gefinancierd uit de bodemloze put van de Europese Unie (maar dus ook uit de steun van de Vlaamse regering en van de Vlaamse particulieren).

Ook beweert hij dat in de raad van bestuur van Artsen Zonder Grenzen-België de Vlamingen in de minderheid zijn en zich niet eens in hun eigen taal verstaanbaar kunnen maken ten overstaan van de Parijzenaars die er het hoge woord voeren.

Heeft de administratie Externe Betrekkingen deze bewerkingen uit een toch zeer opmerkelijk artikel nage-trokken ?

Zo ja, wat zijn de conclusies ?

Vraag nr. 122
van 26 juli 1994
van mevrouw M. VOGELS

Waarborgsysteem Sociale Economie — Inwerking-treding

Om in aanmerking te komen voor loonsubsidie in het kader van de sociale economie moet elk invoegbedrijf, na gunstig advies van de adviescommissie (samen-gesteld uit alle sociale partners), het definitief akkoord krijgen van minister Detiège.

Wanneer die invoegbedrijven een krediet vragen aan een van de leden van het Samenwerkingsverband Sociale Economie (Hefboom, Netwerk of Triodos) kunnen zij een beroep doen op het Waarborgsysteem Sociale Economie dat onder de bevoegdheid van de minister-president valt. De financiers kunnen als zekerheden een pand nemen op de subsidies (na akkoord van minister Detiège) en een waarborg (na het akkoord van de minister-president).

Minister Detiège wil echter geen goedkeuring geven zolang dit Waarborgsysteem niet getekend is. Met het gevolg dat de kredieten die principieel werden toege-staan voorlopig in de koelkast blijven bij gebrek aan zekerheden en de projecten, zelf hun lonen moeten financieren, dit vaak via zeer dure kaskredieten.

Waarom is het bovengenoemd Waarborgsysteem nog steeds niet in werking ?

Wanneer zal de minister het Waarborgsysteem tekenen zodat het in werking kan treden ?

Vraag nr. 123
van 28 juli 1994
van mevrouw V. DUA

Vlaams Fonds voor de Promotie van de Produkten van de Landbouw, Tuinbouw en Zeevisserij — Middelen en promotie hormonen-vrij vlees

Ten gevolge van het Sint-Michielsakkoord werd de Nationale Dienst voor de Afzet van Land- en Tuinbouw-produkten (NDALTP) overgedragen aan de gewesten. In opvolging daarvan werd door het besluit van de Vlaamse regering van 16 maart 1994 het Vlaamse Fonds voor de Promotie van de produkten van de Landbouw, Tuinbouw en Zeevisserij ingesteld. De vraag is op welke manier de Vlaamse regering dit pro-motiebeleid gestalte zal geven.

Meer bepaald wat de promotie van hormonen-vrij-vlees betreft, stelden zich in het verleden een aantal proble-men. Door de vroegere NDALTP werd voor kwaliteitsrunds-vlees een promotiecampagne gevoerd via het label Medaille d'Or. Vanuit de sector is kritiek geko-men op het gebruik van dit label omdat dit onvoldoen-de garanties gaf inzake kwaliteit. Door de Vlaamse regering zou nu een ander label gebruikt worden, het Europees Kwaliteitslabel, waardoor aangesloten wordt bij de strijd van de Europese Unie tegen het gebruik van hormonen in de vleesindustrie.

1. Over welke financiële middelen beschikt het Vlaams Fonds voor de Promotie van de produkten van de Landbouw, Tuinbouw en Zeevisserij en werden er reeds opties genomen inzake de besteding van deze middelen ?
2. Wat zijn de doelstellingen van de instelling van het Europees Kwaliteitslabel en is het de bedoeling dat dit label uitsluitend wordt toegekend aan hormo-nenvrij vlees ? Welke garanties zijn er inzake kwa-liteitscontroles en aan wie wordt de controle toever-trouwd ?
3. In hoeverre is er overlapping met het hormonen-vrij label dat wordt toegekend door de V.Z.W. Platte-landsontwikkeling en dat geregistreerd en erkend werd door het Benelux-Merkenbureau ? In hoever-re is het de bedoeling de V.Z.W. Plattelandsontwik-keeling in te schakelen bij deze kwaliteitscampagne, gelet op het feit dat deze vereniging beschikt over een zeer grote ervaring en deskundigheid op dit terrein ?

Vraag nr. 124
van 28 juli 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Erkenning Westhoek als EG-doelstelling Sb-gebied — Samenstelling beheerscomités

De erkenning van de Westhoek als EG-doelstelling Sb-gebied biedt uiteraard belangrijke nieuwe perspec-

tieven voor de economische ontwikkeling van de regio, vooral dan plattelands- en visserijontwikkeling.

Westhoekoverleg of het samenwerkingsverband tussen de 18 gemeentebesturen van de Westhoek, meent evenwel terecht dat de levende krachten van de regio onvoldoende bij de realisatie van de programmering betrokken zijn.

Het beheerscomité bestaat uit dertien kabinetsleden en ambtenaren, en tien vertegenwoordigers van politieke en sociale actoren. Uiteindelijk zetelen er op een totaal van 24 leden slechts vier verkozen politici uit de streek. De parlementairen en de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij van het gebied worden volledig geweerd. Ook het Westhoekoverleg zelf en het provinciebestuur komen geenszins voldoende aan bod in het beheerscomité. Hetzelfde geldt voor de samenstelling van de technische comités.

Vroegere ervaringen met de werking van de structuren van het GAP hebben nochtans voldoende aangetoond dat een samenstelling met vele kabinetsleden en ambtenaren van de centrale administraties tot een zeer hoge graad van absenteïsme leidt. Anderzijds is het ook zo dat men geenszins buiten de technische kennis en de inhoudelijke deskundigheid van de GOM-West-Vlaanderen kan. Het coördinerend secretariaat van het programma komt in het gebied en wordt aangeduid binnen de administratie Economie. De omvang van het secretariaat en de plaats van tewerkstelling zijn echter nog niet bepaald. Het Esenkasteel in Diksmuide, waar nu al de zetel van Westhoekoverleg is gevestigd, zou zeker een geschikte plaats zijn. Het zou de afstemming en de communicatie met de lokale actoren zeker bevorderen. Westhoekoverleg pleit bovendien voor de oprichting van een geïntegreerde coördinatiecel, met minstens één staflid van de GOM en één staflid van Westhoekoverleg zelf. Die cel zou de diverse bestuursniveau's en de deskundigheden combineren op basis van gedrevenheid, inzet, terreinkennis en ervaring met ontwikkelingsprojecten.

1. Hoe verantwoordt de minister de huidige samenstelling van het beheerscomité en van de technische comités ? Wat is zijn oordeel over bovenstaande kritiek van Westhoekoverleg, de lokale parlementairen, het provinciebestuur en de GOM ? Zal de minister nog sleutelen aan de samenstelling van de comités ? Welke aanpassingen stelt hij voor ?
2. Waar zal het secretariaat van het programma worden gevestigd ? Hoe zal het secretariaat worden bemand ?
3. Wat is het oordeel van de minister over de oprichting van een geïntegreerde coördinatiecel, zoals gesuggereerd door Westhoekoverleg ?

Vraag nr. 125
van 2 augustus 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Feestdag van de Vlaamse Gemeenschap – Promotie van producten van eigen bodem

Het mag dan een detail zijn, de opmerking van een Vlaamse brouwerij aangaande het feit dat op de recep-

tie die de minister-president aan het diplomatiek korps aanbood ter gelegenheid van de nationale feestdag alleen champagne werd geschonken, lijkt mij niet onrecht.

Het komt me voor dat Vlaanderen over genoeg producten van eigen bodem beschikt die op 11 juli aan een internationaal gezelschap kunnen worden aangeboden.

Heeft de minister-president richtlijnen gegeven om daar in de toekomst rekening mee te houden ?

Vraag nr. 126
van 2 augustus 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Projecten van Vlabinvest – Stand van zaken

In antwoord op mijn schriftelijke vraag van 5 november 1992 deelde de minister mij mee dat de intercommunale Haviland en meerdere gemeenten (Overijse, Hoeilaart, Drogenbos) reeds voorstellen instuurden in het kader van Vlabinvest .

De minister kondigde aan dat deze projecten door de Technische Stuurgroep werden onderzocht.

Voorts zou de inventarisatie van de nog beschikbare bouwruimte in de negen prioritaire gemeenten in een eindfase verkeren. Ik neem aan dat dit intussen werd afgewerkt.

Kan de minister mij meedelen wat de bevindingen ter zake zijn van het studie bureau dat de inventaris opmaakte ?

Zijn er al bepaalde projecten van Vlabinvest in uitvoering ? Zo ja, waar ? Zo niet, hoe komt het dat deze aanleggenheid blijkbaar zo lang aansleept ?

Vraag nr. 127
van 2 augustus 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Pleidooi voor confederalisme – Draagwijdte van de term

In een krantartikel van 16 juli jongstleden, meer bepaald in de Financieel Economische Tijd, wordt er aangehaald dat de minister-president zich waarschijnlijk van term vergist heeft bij zijn pleidooi voor confederalisme.

Dit wordt onder meer gestaafd met de bewering dat hij justitie gemeenschappelijk wenst te houden.

Kan de minister-president deze bewering inderdaad bevestigen ?

Vraag nr. 128
van 3 augustus 1994
van mevrouw V. DUA

Gunstmaatregelen voor varkensbedrijven – Criteria en financiële omvang

In het tijdschrift Boer en Tuinder wordt vermeld dat

door de Vlaamse regering steun wordt verleend aan uitbaters van varkensbedrijven waarvan de varkensstapel moest worden afgeslacht ten gevolge van sanitaire maatregelen in het raam van de bestrijding van de klassieke varkenspest.

Er worden overbruggingskredieten verleend via een rentetoelage van 6 percent gedurende drie jaar op een bedrag van maximaal 6.000 frank per afgeslachte fokzeug.

Tevens wordt een kapitaalspremie van 2.000 frank per heraangekochte fokzeug toegekend.

De financiële middelen worden uitbetaald door het Vlaamse Landbouwinvesteringsfonds.

Deze gunstmaatregelen zouden maar toegekend en ingeval het gaat om gesloten bedrijven en voorzover de aanvrager zelf het produktierisico draagt.

1. Gelden deze gunstmaatregelen inderdaad enkel voor gesloten bedrijven en welke criteria worden hierbij gehanteerd ?
2. Gelden deze gunstmaatregelen inderdaad enkel ingeval de kweker zelf het produktierisico draagt ? Welke criteria worden in dit geval gehanteerd ? Vallen kwekers met prijsgarantiecontracten onder deze bepaling ? Op basis van welke gegevens wordt de beoordeling gemaakt inzake het dragen van het produktierisico ?
3. Hoeveel kredieten worden ter beschikking gesteld voor de bedoelde gunstmaatregelen en voor hoeveel kredieten werden reeds toezeggingen gedaan ?

Vraag nr. 130
van 5 augustus 1994
van de heer M. MAERTENS

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 264
van 5 augustus 1994
van de heer M. Maertens
Blz. 1071.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 326
van 18 juli 1994
van de heer J. DE MOL

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 253
van de heer J. De Mol
Blz. 1067.

Vraag nr. 329
van 26 juli 1994
van de heer J. DE MOL

Actieprogramma's Agenda 21 — Rol van de jeugd

Hoofdstuk 25 van Agenda 21 heeft als centraal thema de rol van de jeugd. De jeugd moet nl. toegang hebben tot educatie en vervolgens tot de arbeidsmarkt en andere voorwaarden die hen in staat moeten stellen een beter leven te leiden. Bovendien kunnen zij, goed opgeleid, een belangrijke bijdrage leveren aan de bescherming van het milieu en aan duurzame sociale en economische ontwikkeling. Om dit te realiseren moeten de overheden volgens Agenda 21 de jeugd betrekken bij de besluitvorming, maar moeten ook de milieuomstandigheden waarin jongeren leven verbeteren.

M.b.t. de milieu-omstandigheden kan in de eerste plaats de verkeersveiligheid worden genoemd. Jongeren moeten zich immers op een veilige, gezonde en milieuvriendelijke manier kunnen verplaatsen. De verkeersstatistieken tonen aan dat dit in Vlaanderen nog niet het geval is. Er zijn dan ook snelheidsverlagende ingrepen nodig, zoals de inplanting van autoluwe stadszones, verkeersvertragende infrastructuur enzovoort. Bovendien moet er, vooral op lokaal vlak, op worden toegezien dat in en om woonkernen een minimum aan vrij toegankelijke speelruimte beschikbaar is.

1. Welke concrete maatregelen heeft de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals gesteld in hoofdstuk 25 van de Agenda naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. Welke specifieke infrastructuraanpassingen werden het laatste jaar doorgevoerd met het oog op de verbetering van de verkeersveiligheid van jongeren ? Welke structuurplannen worden met dit doel nog voorbereid ?
3. Is momenteel voldoende toegankelijke groene speelruimte in de buurt van woonkernen aanwezig ? Welke concrete inspanningen worden geleverd om de aanwezige groene speelruimte uit te breiden ? Op wiens initiatief gebeurt dit ?

Vraag nr. 331
van 26 juli 1994
van de heer J. DE MOL

Goedkeuring van oude BPA's voor 30 juni 1994 — Gegevens

Voor 30 juni 1994 bestond de mogelijkheid om oude BPA's die door de persverantwoordelijke van de minister als de meest gevoelige en verzichte dossiers worden omschreven te behandelen.

1. Welke BPA's werden goedgekeurd en welke BPA's werden geweigerd ? Gelieve bij elk BPA de datum van goedkeuring in de gemeenteraad aan te geven.
2. Welke bestemmingen werden gewijzigd in een andere bestemming ? Gelieve per BPA's en per bestemming aan te geven hoeveel ha van de ene naar de andere (welke ?) werden gewijzigd ?
3. Voor welke BPA's werd een advies door de regionale (lees provinciale) commissie van Advies uitgebracht ? Voor welke BPA's week de minister van het advies van de regionale commissies voor Advies af ? Gelieve de juiste reden hiervan aan te geven.

4. Voor die BPA's waar geen advies werd uitgebracht door de regionale commissie van advies, gelieve aan te geven wat hiervan de reden was. Welke van deze BPA's werden door de minister gunstig geadviseerd en welke niet? In welke van deze BPA's week de minister af van het voorstel van de gemeenteraad en welke reden werden hiervoor aangevoerd?
5. Telkens werd aangegeven dat bij **gewestplanwijzigingen** of afwijkende BPA's compenserende bestemmingen bepaald zouden worden. Kan de minister per BPA aangeven welke compensaties voor deze bestemmingwijzigingen, meestal van zachte naar harde bestemmingen, werden voorzien?

Vraag nr. 332
van 26 juli 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Onderhoud gewestwegen — Sponsoring door privé-firma's

In antwoord op mijn vraag nr. 324 van 25 juni 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, nr. 18 van 26 juli 1993, blz. 924) deelde de minister mee dat de raming van de opbrengst voor 1994 en 1995 van het sponsoren van het onderhoud door privé-firma's afhankelijk is van de nog te nemen beslissing tot toekomstige organisatie van de logowerving, eventueel door een gespecialiseerd bedrijf.

Heden stel ik vast dat de in 1993 geplaatste borden met het logo van de privé-firma's die het onderhoud van de gewestwegen sponsoren weggenomen zijn. Voor zover ik kan nagaan staat er nog slechts één bord.

1. Heeft de minister beslist het project dat in 1992 startte, te beëindigen en zo ja, waarom en wanneer?
2. Wat heeft dit project tot dusver reëel of naar schatting aan de Vlaamse overheid gekost aan manuren (aansrijving van de firma's, opstellen van de contracten, inning van de gelden, plaatsen van de borden, aanbrengen van de logo's, wegnemen van de borden), materiaal (o.a. de borden) en materieel?
3. Wat heeft dit project tot dusver aan het Vlaamse Gewest opgebracht, o.a. aan inkomsten, informatie en sensibilisering enzovoort?

Vraag nr. 333
van 26 juli 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Aanleggen ronde punten — Gegevens

In aansluiting op mijn schriftelijke vraag nr. 47 van 6 december 1994 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994 nr. 17 van 12 juni 1994, blz. 937) wil ik graag stellen dat het aanleggen van ronde verkeerspunten, waar het maar enigszins mogelijk is, een gefundeerde beleidskeuze is of moet zijn. Daarenboven moet onteigening absoluut beperkt blijven of worden uitgesloten waar een diameter van 40 m tussen de bestaande rooilijnen beschikbaar is.

1. Wat is de diameter van het ronde punt N43/De Sterre, aanliggend bij de N43 richting Deinze?
2. Wat zijn de type-kosten van ronde punten naar diameter, respectievelijk nieuwe aanleg met uitbraak, of opbouw op bestaande wegverharding?

Vraag nr. 334
van 26 juli 1994
van de heer J. DE MEYER

Zwarte punten in het arrondissement Sint-Niklaas — Nalatigheid

Op welke plaatsen komen zogenaamde zwarte punten voor in het arrondissement Sint-Niklaas? (Tijdens de laatste periode van 12 opeenvolgende maanden ten minste 3 ongevallen met gekwetsten in een zone van 100 meter)

Welke maatregelen werden of worden genomen (wanneer? kostprijs?) om deze zwarte punten te bestrijden?

Vraag nr. 335
van 26 juli 1994
van de heer F. VERMEIREN

Negatieve beslissing bij bouw aanvragen of vragen tot regularisatie — In de plaats stellen van wetgevende en uitvoerende macht door ambtenaren

Herhaaldelijk werd mij ter kennis gebracht dat ambtenaren van de dienst voor Ruimtelijke Ordening en Stedebouw bij bepaalde negatieve beslissing in verband met bouw aanvragen of vragen tot regularisatie als argument geven "dat een wet in voorbereiding is". In feite wordt aldus geanticipeerd op een beslissing die uiteindelijk berust bij de Vlaamse Raad na beraadslaging in de bevoegde commissie. Door een dergelijk standpunt in te nemen stellen de ambtenaren zich in de plaats van de wetgevende en uitvoerende macht.

In dat verband vernam ik graag:

1. of aan de diensten van Stedebouw onderrichtingen werden verstrekt om negatief te reageren op bouw aanvragen of aanvragen tot regularisatie op grond van ontwerpen of voorstellen van decreet die nog behandeld en goedgekeurd moeten worden door de Vlaamse Raad;
2. welk verhaal de betrokkenen hebben tegen een dergelijke houding van ambtenaren van Stedebouw en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 336
van 26 juli 1994
van de heer J. EEMAN

Realisatie van de N208 — Afwerking

In antwoord op mijn vraag nr. 347 van 30 juli 1994 (Vragen en Antwoorden, 1992-1993, Vlaamse Raad nr. 22 van 18 oktober 1993, blz. 1172) antwoordde de minister dat de wegenwerken in twee delen geprogrammeerd zijn.

In dat verband vernam ik graag tegen welke datum het overblijvend gedeelte afgewerkt zal worden.

Vraag nr. 338
van 2 augustus 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan — Implicaties voor de gemeenten van Vlaams-Brabant

Het antwoord dat de minister mij verstrekt heeft op

mijn vraag nr. 267 van 11 mei jongstleden (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, nr. 17 van 12 juli 1994, blz. 940) met betrekking tot het voorontwerp Ruimtelijk Structuurplan en de gevolgen voor Vlaams-Brabant heeft mijn ongerustheid ter zake niet kunnen wegnemen.

1. Kan de minister bevestigen dat volgens het voorontwerp Ruimtelijk Structuurplan de volgende vijftien gemeenten bij de Brusselse agglomeratie worden gevoegd : Sint-Genesius-Rode, Wezembeek-Opem, Kraainem, Wemmel, Drogenbos, Linkebeek, Beersel, Dilbeek, Grimbergen, Halle, Machelen, Sint-Pieters-Leeuw, Vilvoorde, Zaventem en Teruren ?
2. Klopt het dat de volgende elf gemeenten bij de zogenaamde „banlieu” worden gerekend : Asse, Gooik, Hoeilaart, Kampenhout, Meise, Overijse, Steenokkerzeel, Ternat, Zemst, Lennik en Kortenberg ?
3. Wat wordt precies verstaan onder de termen agglomeratie en banlieu ? Waarin ligt het verschil ? Waarom wordt bijvoorbeeld Grimbergen bij de agglomeratie gerekend en Meise bij de banlieu ?
4. Wordt er rekening gehouden met de onderlinge verschillen tussen de deelgemeenten ? Tussen bijvoorbeeld het fel verstedelijkte Strombeek en het nog landelijke Humbeek, beide deelgemeenten van Grimbergen ?
5. Aangezien Brussel en de vijftien opgesomde Vlaams-Brabantse gemeenten één urbanistisch geheel zullen vormen, wordt er een overkoepelend politiek bestuur voorzien voor deze grootstad, of hoe ziet de minister dit verschil praktisch realiseerbaar in het licht van de twee verschillende gewesten ?
6. Houdt de minister rekening met het feit dat de aanvaarding van het principe dat de Brusselse agglomeratie wordt uitgebreid, politiek door de Franstaligen zal worden geïnterpreteerd als een uitbreiding van het Brussels Gewest ?
7. Op welke wijze werden de betrokken gemeenten uit Vlaams-Brabant over deze aangelegenheid ingelicht en/of werden ze erbij betrokken ?
8. Zijn er al Vlaams-Brabantse gemeenten die hiertegen hebben geprotesteerd ?
9. Wie zijn voor Vlaams-Brabant de bevoorrechte getuigen aan wie de ontwerp-tekst Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen nog eens zal worden voorgelegd ?
10. Wanneer wordt de definitieve versie van het structuurplan in kaart gebracht ?

Vraag nr. 339
van 4 augustus 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Linkerscheldeover — Toewijzing van onteigende gronden

Destijds werden in het kader van de uitbreiding van

de haven van Antwerpen op de linkeroever van de Schelde vervroegde onteigeningen uitgevoerd.

Aangezien het project Linkeroever nog niet volledig werd verwezenlijkt, werden de landbouwgronden opnieuw toegewezen.

1. Klopt het dat deze gronden gratis werden toegewezen en, zo ja, waarom werd dan geen vergoeding aan de gebruikers gevraagd ?
2. Waarom werden deze gronden uitsluitend ter beschikking gesteld van onteigende en derhalve reeds vergoede landbouwers ? Hebben niet onteigende landbouwers niet evenveel recht op deze terreinen, die eigendom zijn van de gemeenschap ? Is dit met andere woorden geen schending van het gelijkheidsbeginsel ?
3. Hoeveel bezwaarschriften heeft de commissie ontvangen die de gronden heeft geregistreerd en toegewezen ? Werd de minister ter zake door klachten gevat ? Hoeveel benadeelden dienden een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State in ?

Vraag nr. 341
van 5 augustus 1994
van de heer M. MAERTENS

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 264
 van 5 augustus 1994
 van de heer M. Maertens
 Blz. 1071.

Vraag nr. 343
van 11 augustus 1994
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Bovenschede in Gentbrugge — Milieuhinder

Met mijn vraag nr. 168 van 26 februari 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 12 van 3 mei 1993, blz. 668) vestigde ik de aandacht van de minister op het probleem van aanslibbing in de Bovenschede in Gentbrugge. Sindsdien zijn geen zichtbare ingrepen doorgevoerd.

Van de eens zo economisch belangrijke en romantische Vlaamse stroom is al lang geen sprake meer. In haar bedding is nog enkel plaats voor stinkende modder. Dit brengt niet alleen visuele vervuiling teweeg maar, vooral op warme dagen ook enorme reukhinder voor de omwonenden. Deze toestand is een voortdurende bron van wrevel voor heel wat Gentenaren.

Welke maatregelen heeft de minister genomen om de hinder weg te nemen die thans door de Bovenschede te Gentbrugge wordt veroorzaakt ? Wat zijn de diverse knelpunten en hoe worden deze geëlimineerd ? Welke kredieten werden voor 1994 in de begroting ingeschreven om aan dit probleem tegemoet te komen en hoeveel is daarvan reeds aangewend ? In hoeveel kredieten voorziet de minister in het programma 1995 om aan dit dossier een oplossing te geven ?

Vraag nr. 344
van 11 augustus 1994
van de heer B. VANDENDRIESCHE

Verkeersknooppunt aan de Dampoort te Gent — Veiligheid van de fly-over

Ten einde de verkeerssituatie op het kritische verkeersknooppunt aan de Dampoort in Gent te verbeteren, had de minister voor 1993 voorzien in de uitvoering van de Pauwvertakking ter hoogte van de Kasteelsluis. Hierdoor zou een meer rechtstreekse verbinding tussen de Kasteellaan en het dok Zuid tot stand komen en werd de tijdelijke fly-over aldaar overbodig.

De veiligheid van deze druk bereden fly-over wordt in vraag gesteld. Zo zou het rammen door een vrachtwagen van de verticale kolommen alsook het gebruik door een zware vrachtwagen tot een ramp kunnen leiden. Bovendien brokkelen regelmatig stukken metaal van het versleten viaduct af. Hierdoor worden auto's beschadigd.

1. Waarom konden de werken ter hoogte van de Kasteelsluis (20 miljoen frank) niet worden uitgevoerd in 1993 ? Wanneer worden deze werken wel uitgevoerd ?
2. Hoeveel werd in 1991, 1992 en 1993 uitgegeven aan verbeteringswerken aan de betreffende fly-over ? Hoeveel schadevergoeding werd in dezelfde periode betaald aan particulieren wegens schade aan hun voertuig door vallende brokstukken ?
3. Welke maatregelen worden genomen om verdere schade, veroorzaakt door deze constructie, te vermijden en de gebruiksveiligheid van dit viaduct te verzekeren ?

II. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 179
van 26 juli 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN Radio 2 — Publiciteit

O.m. op de achtste juli maakte Radio 2 publiciteit in de kranten met een vrouw waarvan de naakte borsten bedekt waren met een zwart strookje waarop te lezen stond : De grootste Vlaamse vedetten vanavond live te bewonderen in Blankenberge.

Hiertegen werd door verschillende vrouwenorganisaties geprotesteerd. Zij zijn van mening dat één en ander van weinig respect voor de vrouw getuigt.

Graag vernam ik of de BRTN in de toekomst nog publiciteitscampagnes van deze aard zal voeren.

Vraag nr. 182
van 26 juli 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Julinummer Open Kaart — Aankondiging samenwerkingsakkoord RTBF en Télé-Bruxelles en veronderstelling dat Brusselse randgemeenten behoren tot Franse Gemeenschap in Brussel

Uit het julinummer van Open Kaart, de nieuwsbrief van de BRTN, verneem ik dat de RTBF en Télé-Bruxelles een samenwerkingsakkoord hebben gesloten waardoor de programma's van deze laatste worden overgenomen en voortaan ook elders in Vlaanderen kunnen worden bekeken. Daarmee worden de demarches die de minister destijds nam om Télé-Bruxelles in vier van de zes Vlaamse randgemeenten rond Brussel van de kabel te halen, teniet gedaan.

Meent de minister dat dit zomaar kan ?

Welke stappen onderneemt hij ?

In het bedoelde bericht dat in Open Kaart verscheen, wordt het bovengenoemde feit als volgt aangekondigd : „Voor het eerst zullen ook de inwoners van de Brusselse randgemeenten hun regionale programma's kunnen volgen, zij het dan via de RTBF”. Blijkbaar beseffen sommige medewerkers van de BRTN niet dat de zes randgemeenten tot het arrondissement Halle-Vilvoorde behoren, en dat voor de inwoners van deze gemeenten uitsluitend de op te richten zender voor de betrokken regio als „hun” zender kan worden bestemd, veeleer dan het Franstalige Télé-Bruxelles. De formulering in genoemd blad gaat uit van de veronderstelling dat de randgemeenten behoren tot de Franse Gemeenschap in Brussel.

Kan de minister mij meedelen of Open Kaart een officiële BRTN-publikatie is ?

Meent de minister niet dat wat meer zorgvuldigheid vereist is bij het opstellen van deze publikatie ?

Heeft hij ter zake suggesties geformuleerd ten behoeve van de BRTN ?

Vraag nr. 183
van 2 augustus 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Feestdagen van 11 en 21 juli — Gebruik van terminologie

Op 21 juli jongstleden werd op de BRTN bij herhaling gesproken over de “nationale” feestdag.

Mijns inziens kan een volk maar één nationale feestdag hebben. Voor het Vlaamse volk is dat officieel 11 juli.

Het ware derhalve beter zolang 21 juli nog gevierd wordt te spreken van “Belgische” feestdag, of “federale” feestdag in de logica van de jongste staatsvorming en de term “nationale” feestdag voor te behouden voor het feest van de volksgemeenschap waartoe wij behoren.

Is de minister het daarmee eens ?

Heeft hij de BRTN desgevallend richtlijnen of verzoeken in die zin overgemaakt ?

Vraag nr. 184
van 3 augustus 1994
van de heer F. VERMEIREN

Teletext-uitzendingen van de BRTN — Toegangsuren, budget en personeelsbestand

Door de BRTN wordt heel wat drukte gemaakt over de teletext-dienst die aan de kijkers wordt aangeboden, waarschijnlijk terecht gelet op de omvangrijke informatie die ter beschikking wordt gesteld. Daarbij vinden de kijkers onder meer ook de uren van vertrek en van aankomst van de toestellen die de luchthaven van Zaventem gebruiken.

Toch blijkt dat deze informatie die in feite 24 uren op 24 zou moeten kunnen geraadpleegd worden, niet voor 9 uur 's ochtends in de ether komt. Kijkers die bijgevolg familieleden willen afhalen of naar de luchthaven voeren blijven aldus verstoken van deze informatie.

1. Waarom gebeuren de teletext-uitzendingen van de BRTN niet doorlopend of wel in die mate dat zij werkelijk van nut kunnen zijn ?
2. Welk percentage van het budget van de BRTN wordt toegekend voor de teletextuitzendingen ?
3. Hoeveel personeelsleden van de BRTN houden zich bezig met het verzorgen en bijwerken van de informatie die via de teletext aan de kijkers wordt verstrekt ?

Vraag nr. 185
van 4 augustus 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Hulpzender BRTN in Oostvleteren — Buiten werking stellen

Uit de antwoorden die de minister verstrekte op voorgaande vragen omtrent het wegnemen door de kabelmaatschappij CENOD van de Vlaamse televisiezenders op de kabel in Frans-Vlaanderen ten voordele van onder meer een Italiaanse zender, leid ik af dat deze zaak in het slop zit en dat er niet op kan worden gerekend dat de BRTN eerlang opnieuw zou te zien zijn in de Zuidelijke Nederlanden.

Heel wat kijkers in de betrokken streek zouden de Vlaamse omroep evenwel via antenne kunnen ontvangen, ware het niet dat de dichtsbijgelegen relaiszender in Egem te ver is afgelegen om de signalen door te geven. Immers, de hulpzender van Oostvleteren werd buiten dienst gesteld omdat ons deel van Vlaanderen grotendeels bekabeld is.

Bestaat de mogelijkheid de hulpzender van Oostvleteren opnieuw in werking te stellen ? Welke kosten zijn daaraan verbonden ?

Vraag nr. 186
van 5 augustus 1994
van de heer M. MAERTENS

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 264
van 5 augustus 1994
van de heer M. Maertens
Blz. 1071.

Vraag nr. 187
van 8 augustus 1994
van de heer F. DEWINTER

Vlaams Cultureel Centrum in Amsterdam — Slechte werking

Regelmatig bereiken ons klachten over de ronduit slechte werking van het Vlaams Cultureel Centrum (VCC) in Amsterdam.

Zo zou de lezing "Confrontatie Nederland en Vlaanderen anno 1994" nogmaals misbruikt zijn geworden om de politieke lijn van het Vlaams Blok aan te vallen. De lezers hadden het blijkens de officiële uitnodiging immers over de relatie van nationalisme en internationalisme, identiteitsbesef, multiculturele samenleving en rechts radicalisme (sic), Nederlands-Vlaamse betrekkingen en Europese integratie.

Voorts wordt het beleid van het VCC door rechtstreeks betrokken waarnemers als anti-Vlaams en slap bestempeld. Zo zou het VCC schriftelijke klachten van Nederlandse bezoekers onbeantwoord laten, zou het op sommige openbare aangelegenheden opzettelijk nalaten de Leeuwenvlag op te stellen en in het algemeen verhinderen dat bepaalde Vlaamsgezinde sprekers aan bod kunnen komen in het VCC.

1. Mag het VCC zich laten gebruiken voor politieke propagandistische doeleinden tegen een welbepaalde partij gericht ?
2. Heeft de minister weet van deze mistoestanden ? Welke maatregelen denkt hij hiertegen te nemen ?

Vraag nr. 188
van 10 augustus 1994
van de heer L. STANDAERT

BRTN — Teletekst tijdens Wereldbeker voetbal 1994

Tijdens de Wereldbeker Voetbal 1994 heeft de BRTN, op het tweede net, dag en nacht teletekst uitgezonden.

1. Wat was de meerprijs van dit initiatief in uitzendkosten ?
2. Wat was de meerprijs van dit initiatief in personeelskosten ?
3. Overweegt de BRTN om dit lovenswaardig initiatief te hernemen of blijft dit een éénmalig gebeuren ?

Vraag nr. 189
van 11 augustus 1994
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Lokale radio's — Controle op de naleving van de normen

Overeenkomstig de reglementering ter zake dienen de lokale radio's aan heel wat inhoudelijke programma-vereisten te voldoen maar ook heel wat technische normen en beperkingen in acht te nemen vooraleer erkend te worden en een zendvergunning te krijgen. Voor de legitieme lokale zenders moet het in acht nemen van de bepalingen van de zendvergunning een waarborg zijn ten aanzien van lokale radio's die het niet zo nauw nemen met de reglementering. In de praktijk is dit niet steeds het geval.

Op 22 oktober 1993 hebben alle raden van bestuur van de erkende lokale radio's een aanmaning gekregen om legaal uit te zenden, met andere woorden niet uit te zenden met overschrijding van het toegestaan effectief uitzendvermogen.

1. Hoeveel klachten wegens storing van lokale radio's heeft de minister sinds voormelde omzendbrief ontvangen ?
2. Hoeveel van deze klachten bleken na onderzoek gegrond ?
3. Doen de diensten spontaan continue controle van het spectrum ? Zo ja, hoeveel controles werden uitgevoerd per provincie ?
4. Wat is tot op heden het resultaat van de op 22 oktober 1993 aangekondigde actie ? Hoeveel zendapparatuur werd in beslag genomen, hoeveel erkenningen werden ingetrokken en welke andere sancties werden getroffen ?

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 159
van 4 juli 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Open hoger onderwijs in Vlaanderen — Ontwikkeling

Ik zou het zeer op prijs stellen het volgende te mogen vernemen.

1. Welke studiecentra kregen in 1993 een toelage, ten belope van welk bedrag ?
2. Welke studiecentra krijgen voor het jaar 1994 een subsidiële toelage, ten belope van welk bedrag ?
3. Hoe en met welke middelen zal de internationale samenwerking worden uitgebouwd ?
4. Welke academische domeinen of disciplines zijn nu en/of zullen later het voorwerp vormen van curricula open hoger onderwijs ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 135
van 19 juli 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse economische vertegenwoordigers - Samenwerkingsafspraken

In juni werd een akkoord ondertekend tussen de Belgische en de nationale instanties met betrekking tot de samenwerking op het vlak van de buitenlandse handel.

Daarbij werd onder meer afgesproken dat de Vlaamse economische vertegenwoordigers voortaan ook door Waalse exporteurs kunnen worden aangesproken.

Vroeger konden bedrijven uit het Groothertogdom Luxemburg ook een beroep doen op de Belgische handelsattachés.

Brengt de nieuwe afspraak met zich mee dat de Luxemburgers ook een beroep kunnen doen op de diensten van de Vlaamse economische vertegenwoordigers ?

Vraag nr. 136
van 28 juli 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Openbaar vervoer Westhoek — Rationalisatie

De Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) De Lijn staat voor de opdracht een niet onaanzienlijk tekort weg te werken. Ook de entiteit West-Vlaanderen moet daartoe haar steentje bijdragen. De besparingen moeten vooral komen van herstructurering en rationalisatie.

Steeds meer stemmen gaan op om binnen het streekvervoer over te schakelen naar vraagafhankelijk vervoer tijdens de daluren. Dat wil zeggen dat de bus enkel rijdt als de reizigers erom vragen, zo bijvoorbeeld de Belbus die al sedert november 1991 rijdt tussen Veurne-Roesbrugge-Haringe. De Lijn bestudeert momenteel de mogelijke uitbreiding van de Belbus met twee nieuwe projecten : in het gebied ten noordwesten van Poperinge en in het gebied ten zuidwesten van Ieper. Hierbij valt op te merken dat de zuidwestkant van Diksmuide (Lampnisse, Nieuwkapelle, Oudekapelle enzovoort) zo goed als niet uitgerust is met openbaar vervoer. Westhoekoverleg, of het samenwerkingsverband tussen de 18 gemeentebesturen van de Westhoek, meent evenwel terecht dat De Lijn moet streven naar een integrale aanpak van het openbaar vervoer binnen de Westhoek, en dat de kwaliteit van het openbaar vervoer rond Diksmuide dringend moet worden verhoogd. Tijdens de piekuren stellen de problemen met het streekvervoer zich duidelijk niet. Toch is er sprake van rationalisaties tijdens de piekuren : op de grote assen Ieper-Veurne-Diksmuide-Kust zou het openbaar vervoer sneller gaan door het aantal opstapplaatsen te verminderen en door niet langer alle woonkernen langs de assen aan te doen. De reizigers die

vanuit de woonkernen vertrekken, zullen dus zelf meer afstanden moeten afleggen.

1. Wat zijn de concrete plannen van De Lijn voor rationalisatie van het openbaar vervoer in de Westhoek? Klopt het dat een belbusproject voor de zuidwestkant van Diksmuide (nog) niet ter studie is? Waarom niet? Wanneer dan wel?
2. Een en ander blijkt afhankelijk van de interpretatie van de begrippen daluren en piekuren. Hoe interpreteert De Lijn deze begrippen?
3. Indien de piekuurverbindingen op de grote assen niet langer afgelegen woonkernen zullen bedienen maar enkel de hoofdwegen, op welke wijze dienen de reizigers dan van de hoofdweg thuis te geraken?

Vraag nr. 137
van 5 augustus 1994
van de heer D. RAMOUDT

Kustbaan tussen Oostende en Middelkerke — Maatregelen voor de verkeersveiligheid

Op de kustbaan tussen Oostende en Middelkerke gebeuren regelmatig zware verkeersongevallen. Frontale aanrijdingen, meestal met fatale afloop, zijn er schering en inslag. Het 3,5 kilometer lange baanvak met twee rijrichtingen is aan de kant van de trambedding afgezet met een hoge borduursteen. Het is vooral 's nachts dat de ongevallen zich voordoen, temeer daar de rijbaan niet verlicht is en de chauffeur de boordsteen raakt en aldus de controle over zijn stuur verliest.

1. Welke maatregelen zal de minister nemen om de verkeersveiligheid op de kustbaan tussen Oostende en Middelkerke te verbeteren?
2. Zal hij overgaan tot het aanbrengen van grondre-flecteren of andere waarschuwingstekens ten einde aanrijdingen met de borduursteen te vermijden?

Vraag nr. 138
van 5 augustus 1994
van de heer M. MAERTENS

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 264
 van 5 augustus 1994
 van de heer M. Maertens
 Blz. 1071.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
 EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 39
van 18 juli 1994
van de heer J. DE MOL

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

Vraag nr. 253
 van 18 juli 1994
 van de heer J. De Mol
 Blz. 1067.

Vraag nr. 42
van 5 augustus 1994
van de heer M. MAERTENS

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 264
 van 5 augustus 1994
 van de heer M. Maertens
 Blz. 1071.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 108
van 18 juli 1994
van de heer J. DE MOL

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 253
 van 18 juli 1994
 van de heer J. De Mol
 Blz. 1067.

Vraag nr. 111
van 27 juli 1994
van mevrouw V. DUA

Kinderopvang — Initiatieven

In het interprofessioneel akkoord van 9 december 1992 is bepaald dat 0,05 percent van de brutolonen besteed zal worden aan de financiering van kinderopvanginitiatieven. Deze bepalingen werden operationeel gemaakt door de wet van 10 juni 1993 tot omzetting van sommige bepalingen van het interprofessioneel akkoord. Het gaat daarbij in eerste instantie om initiatieven voor buitenschoolse kinderopvang.

Momenteel doen zich echter ernstige problemen voor inzake de financiering van een aantal projecten.

Blijkbaar bestaat er discussie over de terugbetaling van bepaalde werkingskosten en de verlenging van de contracten van bepaalde personeelsleden,

Bovendien gaat het hier om een tijdelijke financiering en is er nog geen duidelijkheid of er ook in de toekomst een nieuwe financiële bijdrage uitgetrokken zal worden.

Dit betekent dat een aantal belangrijke initiatieven in hun verdere werking bedreigd zullen worden en dat een aantal personeelsleden zullen moeten worden ontslagen.

1. Werde er inzake de aangehaalde problematiek een overleg opgestart met de federale regering ?
2. Weet de minister welke Vlaamse projecten momenteel in hun voortbestaan worden bedreigd door de hierboven aangehaalde problemen ?
3. in hoeverre wordt de mogelijkheid onderzocht om via de Vlaamse begroting de continuïteit van de bedoelde projecten voor buitenschoolse kinderopvang te garanderen, gelet op het feit dat deze materie behoort tot de bevoegdheden van de Gemeenschappen ?

Vraag nr. 114
van 5 augustus 1994
van de heer M. MAERTENS

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 264
 van 5 augustus 1994
 van de heer M. Maertens
 Blz. 1071.

Vraag nr. 115
van 11 augustus 1994
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Tehuizen voor gehandicapten — Waarnemers vanwege de gebruikers in de raad van bestuur

Sinds enige tijd worden afgevaardigden van de gebruikers, met name de gehandicapten, uitgenodigd als waarnemer op de beheerraad van hun instelling. Deze waarnemers hebben inspraak voor materies die opvang en begeleiding van de gehandicapten in de instelling betreffen. In een aantal gevallen kan de minister afwijking verlenen, zodat geen waarnemer in de raad van bestuur moet worden opgenomen.

1. Het bestuur van een instelling voor gehandicapten weigert een waarnemer toe te laten tot de vergadering van haar raad van bestuur, aangezien deze statutair geen lid is en dus ook juridisch de vergadering niet kan bijwonen. Kan de minister deze interpretatie volgen ? Zo neen, waarom niet ?
2. Heeft de minister omtrent het invoeren van een waarnemer in een gehandicaptenvoorziening reeds klachten ontvangen ? Hoeveel ? Wat zijn de meest voorkomende grieven ?
3. In hoeveel gevallen en om welke reden heeft de minister afwijkingen toegestaan op de verplichting een waarnemer in de raad van bestuur aan te stellen ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
119	14.07.1994	L. Van Nieuwenhuysen	Voeren — Franstalige aankondigingen door elektriciteitsmaatschappij huysen	1080
120	○ 18.07.1994	J. De Mol	<i>Actieprogramma's Agenda 21 — Vertegenwoordiging van vrouwen</i>	1098
121	○ 19.07.1994	F. Van den Eynde	Artsen Zonder Grenzen — Toezicht door de administratie Externe Betrekkingen	1098
122	○ 26.07.1994	M. Vogels	Waarborgsysteem Sociale Economie — Inwerkingtreding	1099
123	○ 28.07.1994	V. Dua	Vlaams Fonds voor de Promotie van de Produkten van de Landbouw, Tuinbouw en Zeevisserij — Middelen en promotie hormonen-vrij vlees	1099 1099
124	○ 28.07.1994	P. Van Grembergen	Erkenning Westhoek als EG-doelstelling Sb-gebied — Samenstelling beheerscomités	1099
125	○ 02.08.1994	L. Van Nieuwenhuysen	Feestdag van de Vlaamse Gemeenschap — Promotie van produkten van eigen bodem	1100
126	○ 02.08.1994	L. Van Nieuwenhuysen	Projecten van Vlabinvest — Stand van zaken	1100
127	○ 02.08.1994	L. Van Nieuwenhuysen	Pleidooi voor confederalisme — Draagwijdte van de term	1100
128	○ 03.08.1994	V. Dua	Gunstmaatregelen voor varkensbedrijven — Criteria en financiële omvang	1100
129	04.08.1994	H. De Croo	V. Z. W. Sociale Dienst van de Vlaamse Gemeenschap — PC-privé-project	1080
130	0 05.08.1994	M. Maertens	Kabinet en administratie — Milieuzorg	1101
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
253	□ 18.07.1994	J. De Mol	<i>Actieprogramma's Agenda 21 — Vertegenwoordiging van vrouwen</i>	1067
255	□ 19.07.1994	J. De Mol	Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Beheer en transport van gevaarlijk afval	1067
257	□ 26.07.1994	J. De Mol	Milieudeskundigen — Erkenning	1069
258	□ 27.07.1994	B. Vandendriessche	Huisvestingsmaatschappijen erkend door Vlaamse Huisvestingsmaatschappij — Loon- en arbeidsvoorwaarden personeel	1069 1069
259	□ 27.07.1994	V. Dua	Instituut voor Natuurbehoud en Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer — Laattijdige publikatie besluiten Vlaamse Executieve	1069 1069
262	04.08.1994	R. Van Hooland	Leiebekken — Bekkencomité en lozing van vervuild water	1070
263	05.08.1994	H. Olaerts	HST-spoorwegtunnel in Bierbeek — Milieuvergunningen	1071
264	05.08.1994	M. Maertens	Kabinet en administratie — Milieuzorg	1071

265	09.08.1994	V. Dua	<i>Milieuvergunningvoorwaarden — Mogelijkheid tot wijziging en aanvulling</i>	1072
266	09.08.1994	V. Dua	<i>Plastiekbedrijf Sidaplast in Gentbrugge — Exploitatievergunning</i>	1072

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

310	22.06.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Verband aantasting milieu en bestrijding armoede voor duurzame economische ontwikkeling</i>	1081
323	15.07.1994	V. Vautmans	<i>Administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen — Benoeming van directeuren-generaal</i>	1081
326	18.07.1994	J. De Mol	<i>Vertaling actieprogramma's Agenda 21 — Vertegenwoordiging van vrouwen</i>	1101
327	19.07.1994	V. Vautmans	<i>Plaatsen van afsluitingen — Vergunningsplicht</i>	1082
328	19.07.1994	F. Van den Eynde	<i>Vlaggenrij in Blankenberge — Vlag van de Vlaamse Gemeenschap</i>	1082
329	○ 26.07.1994	J. De Mol	<i>Actieprogramma's Agenda 21 — Rol van de jeugd</i>	1101
331	○ 26.07.1994	J. De Mol	<i>Goedkeuring van oude BPA's voor 30 juni 1994 — Gegevens</i>	1101
332	○ 26.07.1994	R. Van Hoolaud	<i>Onderhoud gewestwegen — Sponsoring door privé-firma's</i>	1102
333	○ 26.07.1994	R. Van Hooland	<i>Aanleggen ronde punten — Gegevens</i>	1102
334	○ 26.07.1994	J. De Meyer	<i>Zwarte punten in het arrondissement Sint-Niklaas — Nalatigheid</i>	1102
335	○ 26.07.1994	F. Vermeiren	<i>Negatieve beslissing bij bouw aanvragen of vragen tot regularisatie — In de plaats stellen van wetgevende en uitvoerende macht door ambtenaren</i>	1102
336	0 26.07.1994	J. Eeman	<i>Realisatie van de N208 — Afwerking</i>	1102
337	27.07.1994	M. Maertens	<i>Militair domein Vloethemveld in Zedelgem — Gebiedsbestemming</i>	1073
338	0 02.08.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan — Implicaties voor de gemeenten van Vlaams-Brabant</i>	1102
339	0 04.08.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Linkerscheldeoever — Toewijzing van onteigende gronden</i>	1103
340	05.08.1994	J. Van Eetvelt	<i>Veiligheidspersoneel — Sectoraal akkoord</i>	1074
341	0 05.08.1994	M. Maertens	<i>Kabinet en administratie</i>	1071
342	10.08.1994	J. Van Eetvelt	<i>Kapvergunningen — Gemeentelijke bevoegdheden</i>	1074
343	0 11.08.1994	B. Vandendriesche	<i>Bovenshelde in Gentbrugge — Milieuhinder</i>	1103
344	0 11.08.1994	B. Vandendriesche	<i>Verkeersknooppunt aan de Dampoort te Gent — Veiligheid van de fly-over</i>	1104

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

86	09.03.1994	H. Van Dienderen	<i>BRTN — Onderzoek naar nieuwe diensten</i>	1082
149	06.06.1994	F. Van den Eynde	<i>Openbare omroep — Gebruik van zijn naam en naam omroepster met publicitaire doeleinden</i>	1083
150	06.06.1994	F. Van den Eynde	<i>Studio Brussel — Financiële achteruitgang</i>	1083

169		14.07.1994	L. Van Nieuwen-huysen	Voetbalwedstrijd Duitsland-België — Rechtstreeks verslag op BRT 1-radio	1083
172		14.07.1994	F. Dewinter	Anderstalige cultuurinitiatieven — Financiering	1084
174		19.07.1994	J. De Mol	Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Participatie van jongeren en jongerenorganisaties	1084
175		19.07.1994	L. Van Nieuwen-huysen	Platdietse streek — Subsidiëring van culturele verenigingen	1085
176		19.07.1994	F. Van den Eyn-de	Informatieve uitzendingen van Radio 1 — Schending van de mensenrechten in België	1085
177		19.07.1994	L. Standaert	Cultureel Centrum van de Vlaamse Gemeenschap in Alden Biesen — Toewijzing van lokalen aan diverse verenigingen	1086
178		26.07.1994	F. Van den Eyn-de	BRTN Radio 1 -nieuwsuitzending — Gebruik Engels woord	1086
179	0	26.07.1994	F. Van den Eyn-de	BRTN Radio 2 — Publiciteit	1104
180		26.07.1994	F. Van den Eyn-de	11 -juliviering op BRTN — Niet ontwerpen van speciale uitzending	1087
181		26.07.1994	P. Van Grembergen	Museum voor Schone Kunsten in Rijssel — Nederlandstalige aanduidingen	1087
182	0	26.07.1994	L. Van Nieuwen-huysen	Julinummer Open Kaart — Aankondiging samenwerkingsakkoord RTBF en Télé-Bruxelles en veronderstelling dat Brusselse randgemeenten behoren tot Franse Gemeenschap in Brussel	1104
183	0	02.08.1994	L. Van Nieuwen-huysen	Feestdagen van 11 en 21 juli — Gebruik van terminologie	1104
184	0	03.08.1994	F. Vermeiren	Teletext-uitzendingen van de BRTN — Toegangsuren, budget en personeelsbestand	1105
185	0	04.08.1994	L. Van Nieuwen-huysen	Hulpzender BRTN in Oostvleteren — Buiten werking stellen	1105
186	0	05.08.1994	M. Maertens	Kabinet en administratie — Milieuzorg	1105
187	0	08.08.1994	F. Dewinter	Vlaams Cultureel Centrum in Amsterdam — Slechte werking	1105
188	0	10.08.1994	L. Standaert	BRTN — Teletekst tijdens Wereldbeker voetbal 1994	1105
189	0	11.08.1994	B. Vandendriesche	Lokale radio's — Controle op de naleving van de normen	1106

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

158		04.07.1994	E. Beysen	Centra voor basiseducatie — Mogelijkheden na de verhoging van de financiering	1088
159	0	04.07.1994	R. Van Hooland	Open hoger onderwijs in Vlaanderen — Ontwikkeling	1106
165		27.07.1994	J. Tavernier	Werkingskredieten scholen in opbouw — Vertraging uitbetaling	1075
166		03.08.1994	M. Maertens	Gebruik van gerecycleerde papierwaren — Stimulering in het onderwijs	1075
167		04.08.1994	L. Van Nieuwen-huysen	Vlaamse school in Komen — Uitbreiding	1076
168		05.08.1994	M. Maertens	Kabinet en administratie — Milieuzorg	1076

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

97	03.05.1994	H. Van Dienderen	Absolute voorrang aan het voorstedelijk openbaar vervoer — Resultaat van deze doelstelling uit 1991	1089
114	06.06.1994	H. Van Dienderen	Folder Rapidus — Gemiste kans	1089
120	22.06.1994	H. Van Dienderen	Europees wegevennet — Toewijzing opbrengst	1090
122	22.06.1994	W. Verreycken	Luchthaven van Deurne — Vermindering capaciteit	1090
124	04.07.1994	G. Annemans	Wegen werken — Minimale normen van verkeersbegeleiding	1091
125	05.07.1994	H. Lauwers	Openbaar vervoer — Controle op zwartrijders op tram en bus	1091
126	05.07.1994	L. Goutry	Voordelen voor gehandicapten inzake openbaar vervoer — Draagwijdte van deze voordelen	1092
127	06.07.1994	H. Van Dienderen	De Lijn — Folder dienstregeling richting Metropolis	1092
130	14.07.1994	L. Barbé	Subsidies voor restauratiewerken — Achterstand uitbetalingsdossiers	1092
131	14.07.1994	D. Ramoudt	Landingsprocedure voor Iljoeshin-vliegtuigen in Oostende — Toepassing	1093
133	15.07.1994	H. Suykerbuyk	Kerkorgels — Subsidiëring van restauratiewerken	1094
134	18.07.1994	J. De Mol	Actieprogramma's Agenda 21 — Vertegenwoordiging van vrouwen	1077
135	0 19.07.1994	L. Van Nieuwenhuysen	Vlaamse economische vertegenwoordigers — Samenwerkingsafspraken	1106
136	0 28.06.1994	P. Van Grembergen	Openbaar vervoer Westhoek — Rationalisatie	1106
137	0 05.08.1994	D. Ramoudt	Kustbaan tussen Oostende en Middelkerke — Maatregelen voor de verkeersveiligheid	1107
138	0 05.08.1994	M. Maertens	Kabinet en administratie — Milieuzorg	1107

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

39	0 18.07.1994	J. De Mol	Actieprogramma's Agenda 21 — Vertegenwoordiging van vrouwen	1107
42	o 05.08.1994	M. Maertens	Kabinet en administratie — Milieuzorg	1107
40	26.07.1994	M. Vogels	Samenwerkingsverband Sociale Economie — Koppeling aan Waarborgsysteem Sociale Economie	1077
41	04.08.1994	J. De Roo	DAC-statuut — Herziening	1077
43	08.08.1994	F. Ghesquièrre	Arrondissementen Oostende, Veurne en Diksmuide — Tewerkstelling van vreemdelingen	1078

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

106	15.07.1994	M. Olivier	Bejaardenbeleid — Opvangmogelijkheden in de arrondissementen Kortrijk en Roeselare-Tielt	1095
108	o 18.07.1994	J. De Mol	Actieprogramma's Agenda 21 — Vertegenwoordiging van vrouwen	1107

109		26.07.1994	A. Van Aperen	<i>Thuislozenzorg — Stand van zaken</i>	1096
110		26.07.1994	A. Verlinden	<i>'s Hertogenmolens in Aarschot — Restauratie</i>	1078
111	0	27.07.1994	V. Dua	<i>Kinderopvang — Initiatieven</i>	1107
112		03.08.1994	J. Devolder	<i>Privé-rustoord — Discriminatie door inspecteurs van het ministerie van Welzijn en Gezin</i>	1079
113		04.08.1994	R. Van Hooland	<i>Patrimonium van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest — Stand van zaken en opbrengst</i>	1097
114	0	05.08.1994	M. Maertens	<i>Kabinet en administratie — Milieuzorg</i>	1071
115	0	11.08.1994	B. Vandendriesche	<i>Tehuizen voor gehandicapten — Waarnemers vanwege de gebruikers in de raadvan bestuur</i>	1108